

บทที่ 3

ผล และวิจารณ์ผลการทดลอง

ผลของการศึกษานี้ประกอบด้วย

1. การศึกษาสมบัติทางเคมีบางประการของดินนาข้าว ดินนาทุ่งสำหรับปลูกผัก และดินนาทุ่งสำหรับปลูกข้าว

จากการศึกษาสมบัติทางเคมีบางประการของดินนาข้าว ดินนาทุ่งสำหรับปลูกผัก และดินนาทุ่งสำหรับปลูกข้าว พบว่ามีสมบัติดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สมบัติทางเคมีของดินนาข้าวกับดินนาทุ่ง ในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตัวแปร	ดินนาข้าว	ดินนาทุ่งสำหรับปลูกผัก	ดินนาทุ่งสำหรับปลูกข้าว
pH	5.93	8.20	7.95
ECe (dS m ⁻¹)	0.63	6.77	5.04
Organic matter (g kg ⁻¹)	41.68	5.45	9.75
Total Nitrogen (g kg ⁻¹)	2.25	0.54	0.65
Exchangeable K (cmol(+)kg ⁻¹)	0.52	0.85	0.89
Exchangeable Mg (cmol(+)kg ⁻¹)	9.20	9.59	10.43
Exchangeable Ca (cmol(+)kg ⁻¹)	5.52	15.23	5.75
Exchangeable Na (cmol(+)kg ⁻¹)	0.53	7.98	5.51
Available P (mg kg ⁻¹)	9.20	37.12	8.85
Available S (mg kg ⁻¹)	99.63	136.86	100.68

1.1 ค่าความเป็นกรดเป็นด่าง (pH) และความเค็มของดิน น้ำทะเลที่ใช้เลี้ยงกุ้ง ทำให้เกิดการสะสมไฮดรอกไซด์ต่างๆในดินนาทุ่งร้าง ส่งผลให้ pH ของดินเพิ่มสูงขึ้นเป็นผลให้ดินนาทุ่งมีค่าเป็นด่างปานกลาง (pH 8.20 และ 7.95) นอกจากนั้นแล้วความเค็มของดินสูงขึ้น (วัดโดยการวัดค่าของการนำไฟฟ้า) ซึ่งค่าการนำไฟฟ้าของดินมีค่า 6.77 และ 5.04 มิลลิซีเมตรต่อเซนติเมตร การเปลี่ยนแปลงนี้จะทำ

ให้สภาพทางเคมีของดินถูกเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ไม่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของพืชโดยเฉพาะอย่างยิ่งจุลธาตุอาหารส่วนมากจะละลายได้ยากมาก เมื่อดินมีสภาพเป็นด่างจึงไม่เป็นประโยชน์ต่อพืช

1.2 อินทรีย์วัตถุ และไนโตรเจนทั้งหมด ดินนาุ้งมีอินทรีย์วัตถุในปริมาณที่ต่ำมาก (5.77 และ 9.75 g kg^{-1}) เมื่อเทียบกับปริมาณอินทรีย์วัตถุในดินนาข้าว (41.68 g kg^{-1}) ส่วนไนโตรเจนทั้งหมดในดินนาุ้งมีปริมาณที่ต่ำ (0.54 และ 0.65 g kg^{-1}) เช่นกันเมื่อเทียบกับปริมาณไนโตรเจนทั้งหมดในดินนาข้าว (2.25 g kg^{-1}) เนื่องจากดินนาุ้งสูญเสียหน้าดินไปอันเกิดจากการขุดเพื่อสร้างเป็นบ่อเลี้ยงกุ้ง ส่วนที่เหลืออยู่เป็นดินชั้นล่าง

1.3 ปริมาณ K, Mg, Ca, Na ที่แลกเปลี่ยนได้ และกำมะถันที่เป็นประโยชน์ ดินนาุ้งพบว่า K และ Mg อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับดินนาข้าว ส่วน Ca ในดินนาุ้งมีปริมาณมากกว่าในดินนาข้าวเล็กน้อย ซึ่งเพียงพอต่อการเจริญเติบโตของพืช สำหรับปริมาณ Na ในดินนาุ้งมีมากกว่า ในดินนาข้าวมาก ส่วนปริมาณกำมะถันที่เป็นประโยชน์ของดินนาุ้งมากกว่าปริมาณกำมะถันที่เป็นประโยชน์ในดินนาข้าว เนื่องจากเกิดการสะสมกำมะถันที่ละลายอยู่ในน้ำทะเล (รูปของ SO_4^{2-}) ที่ใช้เลี้ยงกุ้ง

1.4 ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ ดินนาข้าวมีปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์น้อยกว่าดินนาุ้งสำหรับปลูกผักแต่มากกว่าดินนาุ้งสำหรับปลูกข้าว เมื่อพิจารณาฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์เพียงอย่างเดียว อาจสรุปได้ว่ามีปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์เพียงพอต่อการเจริญเติบโตพืช

2. ผลการเจริญเติบโตของผักบุ้งจีน หน่อขาน ผักกาดหอม ผักคะน้า และข้าว

2.1 การเจริญเติบโตของผักบุ้งจีน

การศึกษาอัตราการเจริญเติบโตของผักบุ้งจีน ในการทดลองครั้งนี้ทำการศึกษาความเจริญในด้านความสูง น้ำหนักสด และน้ำหนักแห้งของผักบุ้งจีน

2.1.1 ความสูงของผักบุ้งจีน

จากผลการทดลอง อัตราการเจริญเติบโตของผักบุ้งจีนในด้านความสูงที่ทำกรวัดทุกสัปดาห์หลังปลูกเป็นเวลา 6 สัปดาห์ (ตารางที่ 2) จะเห็นได้ว่า ความสูงของผักบุ้งจีน ที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ (Tc) มีความสูงมากกว่าผักบุ้งจีนที่ปลูกบนดินนาุ้งร้าง (T1-T6) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) และหากเปรียบเทียบผักบุ้งจีนที่ปลูกบนดินนาุ้งร้างเหมือนกัน (T1-T6) พบว่าผักบุ้งจีนที่ปลูกบนดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีรำที่ระบุจุลธาตุ (T4) มีความสูงมากกว่าทุกชุดการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) ยกเว้นผักบุ้งจีนที่ปลูกบนดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ (T3) ส่วนผักบุ้งจีนที่ปลูกบนดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด (T1) มีความสูงน้อยที่สุด

ตารางที่ 2 ความสูงเฉลี่ยของผักบุงจีน (เซนติเมตร) ที่ระยะเวลาต่าง ๆ

ชุดการทดลอง	สัปดาห์					
	1	2	3	4	5	6
Tc	6.32 ^a ± 0.47	10.82 ^a ± 1.19	18.66 ^a ± 1.84	24.50 ^a ± 1.24	28.15 ^a ± 1.23	34.50 ^a ± 1.76
T1	2.25 ^c ± 0.25	3.00 ^d ± 0.20	3.66 ^c ± 0.23	4.33 ^c ± 0.31	5.15 ^d ± 0.31	5.50 ^e ± 0.35
T2	3.50 ^{bc} ± 0.28	4.75 ^{cd} ± 0.23	5.26 ^c ± 1.39	5.79 ^c ± 0.28	6.12 ^d ± 0.36	7.79 ^{de} ± 0.67
T3	3.83 ^b ± 0.31	7.69 ^b ± 0.44	11.18 ^b ± 0.83	12.87 ^b ± 1.20	14.55 ^{bc} ± 1.60	17.80 ^{bc} ± 1.86
T4	4.36 ^b ± 0.54	7.33 ^b ± 0.33	10.89 ^b ± 1.17	13.15 ^b ± 2.53	16.6 ^b ± 2.64	19.30 ^b ± 2.54
T5	3.80 ^b ± 0.12	6.26 ^{bc} ± 0.30	7.15 ^c ± 0.23	8.22 ^{bc} ± 0.37	9.44 ^{cd} ± 0.48	12.45 ^{cd} ± 0.73
T6	4.12 ^b ± 0.143	5.59 ^{bc} ± 0.13	6.00 ^c ± 0.12	6.75 ^c ± 0.28	8.08 ^d ± 0.69	10.68 ^{de} ± 0.95
C.V. (%)	17.19	15.68	19.1	21.58	20.25	19.36
F-test	**	**	**	**	**	**

** ตัวอักษรที่แตกต่างกันในสดมภ์เดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P < 0.01)

2.1.2 น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งของผักบุงจีน

จากการเก็บเกี่ยวผลผลิตผักบุงจีนเมื่ออายุได้ 6 สัปดาห์ ในแต่ละชุดการทดลอง (ตารางที่ 3) พบว่า น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งของผักบุงจีนที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ (Tc) สูงกว่าน้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งของผักบุงจีนที่ปลูกบนดินนากุ้งร้าง (T1-T6) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P<0.01) และถ้าหากเปรียบเทียบผักบุงจีนที่ปลูกบนดินนากุ้งร้างเหมือนกัน (T1-T6) พบว่า ผักบุงจีนที่ปลูกบนดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีรำที่ระบจุลธาตุ (T4) จะให้น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งสูงกว่าทุกชุดการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P<0.01) ยกเว้นผักบุงจีนที่ปลูกบนดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบจุลธาตุ (T3) ส่วนผักบุงจีนที่ปลูกบนดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด (T1) ให้น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งน้อยสุด

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักรากและน้ำหนักแห้ง (กรัม / ต้น) ของผักบุ้งจีน

ชุดการทดลอง	ผลผลิตหลังการเก็บเกี่ยว	
	น้ำหนักรากสด	น้ำหนักแห้ง
Tc	8.16 ^a ± 0.53	1.12 ^a ± 0.07
T1	0.16 ^d ± 0.35	0.04 ^d ± 0.01
T2	0.37 ^d ± 0.05	0.05 ^d ± 0.02
T3	2.41 ^{bc} ± 0.44	0.35 ^{bc} ± 0.04
T4	2.92 ^b ± 1.00	0.41 ^b ± 0.13
T5	0.84 ^{cd} ± 0.13	0.12 ^{cd} ± 0.01
T6	0.67 ^d ± 0.13	0.09 ^{cd} ± 0.02
C.V. (%)	35.61	37.29
F-test	**	**

** ตัวอักษรที่แตกต่างกันในสดมภ์เดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P < 0.01)

จากการทดลองผลผลิตผักบุ้งจีนสูงสุดที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีว่าที่ระบุจุลธาตุเป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ มี น้ำหนักรากสดและน้ำหนักแห้งสูงสุด 2.99 กรัม และ 0.41 กรัมต่อต้นตามลำดับ โดยมีค่าการไฟฟ้า (ECe) 3.88 dS m⁻¹ โซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ 2.91 cmol(+) kg⁻¹ และไนโตรเจนทั้งหมดในดิน 0.75 g kg⁻¹ ส่วนนฤมล เพชรฤทธิ์ (2546) เก็บตัวอย่างดินนาทุ่งร้างภาคใต้ ทดลองปลูกผักบุ้งจีนเก็บเกี่ยวเมื่ออายุ 4 สัปดาห์ ชุดการทดลองที่เป็นดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมี มีน้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งสูงสุด 18.11 กรัม และ 3.99 กรัมต่อกระถางตามลำดับ โดยมีค่าการไฟฟ้า (ECe) 4.08 dS m⁻¹ โซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ 0.83 cmol(+)kg⁻¹ และไนโตรเจนทั้งหมดในดิน 1.3 g kg⁻¹ ซึ่งจากการที่มีผลผลิตสูงกว่าอาจเกิดจากโซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้มีต่ำกว่า และไนโตรเจนทั้งหมดในดินมีสูงกว่า

จากผลการทดลองเห็นได้ชัดเจนว่า ผักบุ้งจีนที่ปลูกบนพื้นที่นาทุ่งร้างนั้นให้ผลผลิตต่ำมากเมื่อเทียบกับดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ นอกจากนี้แล้วอิทธิพลของชนิดปุ๋ยที่ใส่ลงไปที่แตกต่างกันจะมีผลต่อการเจริญเติบโตในด้านความสูง น้ำหนักราก และน้ำหนักแห้งของผักบุ้งจีน โดยดินนาทุ่งร้างที่ใส่ปุ๋ยเคมีตราเคมีว่าระบุจุลธาตุจะมีผลให้มีการเจริญเติบโตในด้านความสูง น้ำหนักรากและน้ำ

หนักแห้งมากกว่าปุ๋ยชนิดอื่นๆ รองลงมาเป็นปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ ซึ่งแสดงให้เห็นได้ว่า ดินนากุ้งร้างเมื่อลดความเค็มของดินและปรับโครงสร้างทางกายภาพโดยใส่แกลบแล้ว ธาตุอาหารที่ต้องใส่ลงไปดินนากุ้งร้างมีผลสำคัญอย่างยิ่งคือ นอกจากจะเป็นปุ๋ยเคมีมีธาตุอาหารหลักแล้ว ควรจะมีจุลธาตุอีกด้วยเพราะดินนากุ้งร้างเป็นดินชั้นล่างอาจขาดแคลนจุลธาตุประกอบกับ pH ของดินที่สูงทำให้อยู่ในรูปที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อพืช

2.2 การเจริญเติบโตของหญ้าขน

การศึกษาอัตราการเจริญเติบโตของหญ้าขน ในการทดลองครั้งนี้ทำการศึกษาความเจริญในด้านความสูง จำนวนหน่อ น้ำหนักสด และน้ำหนักแห้งของหญ้าขน

2.2.1 ความสูงของหญ้าขน

จากผลการทดลอง อัตราการเจริญเติบโตของหญ้าขนในด้านความสูงที่ทำการวัดทุกสัปดาห์หลังปลูกเป็นเวลา 8 สัปดาห์ จะเห็นได้ว่า (ตารางที่ 4) ความสูงของหญ้าขนที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ (Tc) สูงกว่าหญ้าขนที่ปลูกบนดินนากุ้งร้าง (T1-T6) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ยกเว้น หญ้าขนที่ปลูกบนดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีว่าที่ระบุจุลธาตุ (T4) และถ้าหากเปรียบเทียบหญ้าขนที่ปลูกบนดินนากุ้งร้างเหมือนกัน (T1-T6) ความสูงของหญ้าขนไม่มีความแตกต่างทางสถิติ แต่มีแนวโน้มว่าหญ้าขนที่ปลูกบนดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีว่าที่ระบุจุลธาตุ (T4) จะมีความสูงมากกว่าชุดการทดลองอื่น ส่วนหญ้าขนที่ปลูกบนดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด (T1) มีความสูงน้อยที่สุด

2.2.2 การแตกหน่อของหญ้าขน

จากผลการทดลอง อัตราการเจริญเติบโตของหญ้าขนในด้านการแตกหน่อที่ทำการวัดทุกสัปดาห์หลังปลูกเป็นเวลา 8 สัปดาห์ (ตารางที่ 5) จะเห็นได้ว่า การแตกหน่อของหญ้าขนที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ (Tc) สูงกว่าหญ้าขนที่ปลูกบนดินนากุ้งร้าง (T1-T6) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) ยกเว้นหญ้าขนที่ปลูกบนดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีว่าที่ระบุจุลธาตุ (T4) และถ้าหากเปรียบเทียบหญ้าขนที่ปลูกบนดินนากุ้งร้างเหมือนกัน (T1-T6) การแตกหน่อของหญ้าขนที่ปลูกบนดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีว่าที่ระบุจุลธาตุ (T4) สูงกว่าชุดการทดลองอื่น และรองลงมาเป็นหญ้าขนที่ปลูกบนดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและใส่ปุ๋ยเคมีไม่ระบุจุลธาตุ (T3) ส่วนหญ้าขนที่ปลูกบนดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด (T1) มีการแตกหน่อที่น้อยที่สุด

ตารางที่ 4 ความสูงเฉลี่ยของหญ้าขน (เซนติเมตร) ที่ระยะเวลาต่าง ๆ

ชุดการทดลอง	สัปดาห์							
	1	2	3	4	5	6	7	8
Tc	10.66 ^a ±0.47	15.66 ^{abc} ±0.85	23.33 ^{ab} ±2.32	33.00 ^a ±2.54	40.33 ^a ±1.64	51.66 ^a ±5.51	67.16 ^a ±6.81	78.00 ^a ±5.01
T1	7.66 ^b ±0.94	12.66 ^c ±1.02	15.00 ^b ±1.22	21.32 ^c ±1.02	25.66 ^b ±1.17	28.00 ^c ±1.47	33.00 ^c ±4.26	39.16 ^c ±5.10
T2	9.91 ^{ab} ±0.26	15.00 ^{bc} ±0.93	17.02 ^{ab} ±1.17	21.22 ^c ±2.21	25.83 ^b ±3.29	30.39 ^c ±4.27	37.86 ^{bc} ±6.55	42.43 ^{bc} ±6.91
T3	13.00 ^a ±1.00	18.66 ^{ab} ±1.25	23.27 ^{ab} ±1.56	28.28 ^{abc} ±2.67	34.89 ^{ab} ±3.05	39.92 ^{abc} ±4.57	47.39 ^{bc} ±5.45	55.11 ^{bc} ±5.03
T4	12.52 ^a ±1.03	20.30 ^a ±2.30	25.58 ^a ±3.35	30.25 ^{ab} ±4.42	36.46 ^{ab} ±5.43	45.36 ^{ab} ±6.78	55.39 ^{ab} ±7.49	62.40 ^{ab} ±7.86
T5	11.77 ^a ±1.94	18.58 ^{ab} ±2.78	21.05 ^{ab} ±3.45	24.75 ^{abc} ±4.87	29.82 ^{ab} ±5.57	37.19 ^{bc} ±5.55	42.58 ^{bc} ±5.57	50.00 ^{bc} ±5.83
T6	11.94 ^a ±0.66	15.64 ^{abc} ±1.02	18.28 ^{ab} ±0.82	22.31 ^{bc} ±1.55	26.97 ^b ±3.68	36.07 ^{bc} ±4.52	42.15 ^{bc} ±5.78	48.67 ^{bc} ±7.26
C.V. (%)	17.27	17.62	18.57	20.7	23.02	23.09	24.30	23.22
F-test	*	*	**	*	*	*	*	*

* ตัวอักษรที่แตกต่างกันในสดมภ์เดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P < 0.05)

** ตัวอักษรที่แตกต่างกันในสดมภ์เดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P < 0.01)

ตารางที่ 5 การแตกหน่อเฉลี่ยของหญ้าขน (หน่อ / กอ) ที่ระยะเวลาต่าง ๆ

ชุดการทดลอง	สัปดาห์							
	1	2	3	4	5	6	7	8
Tc	3.00 ^a ±0	3.33 ^a ±0.23	3.66 ^a ±0.23	4.33 ^a ±0.62	5.00 ^a ±0.40	6.33 ^a ±0.62	8.66 ^a ±0.23	9.00 ^a ±0
T1	1.33 ^c ±0.23	1.66 ^c ±0.23	2.33 ^b ±0.23	2.66 ^b ±0.23	3.00 ^b ±0	3.00 ^c ±0	3.00 ^d ±0	3.00 ^d ±0
T2	2.22 ^b ±0.07	2.61 ^{ab} ±0.21	2.92 ^{ab} ±0.20	3.13 ^{ab} ±0.14	3.44 ^b ±0.12	3.83 ^{bc} ±0.09	4.72 ^{bcd} ±0.30	5.28 ^{bcd} ±0.28
T3	2.17 ^b ±0.09	2.58 ^{ab} ±0.18	3.00 ^{ab} ±0.29	3.33 ^{ab} ±0.25	3.83 ^b ±0.32	4.56 ^{bc} ±0.26	5.47 ^{bc} ±0.43	5.97 ^{bc} ±0.56
T4	2.13 ^b ±0.02	2.72 ^{ab} ±0.17	3.52 ^a ±0.23	4.25 ^a ±0.37	4.81 ^{ab} ±0.49	5.39 ^{ab} ±0.52	6.19 ^b ±0.62	7.11 ^{ab} ±0.80
T5	2.17 ^b ±0.08	2.50 ^{abc} ±0.19	2.64 ^b ±0.22	2.86 ^b ±0.26	3.44 ^b ±0.44	3.86 ^{bc} ±0.57	4.63 ^{bcd} ±0.59	4.75 ^{cd} ±0.73
T6	2.17 ^b ±0.03	2.39 ^{bc} ±0.07	2.58 ^b ±0.05	2.63 ^b ±0.08	3.17 ^b ±0.29	3.47 ^c ±0.23	4.08 ^{cd} ±0.38	4.50 ^{cd} ±0.50
C.V. (%)	10.33	15.68	16.15	19.14	17.53	18.56	16.49	18.53
F-test	**	**	*	**	*	**	**	**

* ตัวอักษรที่แตกต่างกันในสดมภ์เดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P < 0.05)

** ตัวอักษรที่แตกต่างกันในสดมภ์เดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P < 0.01)

2.2.3 น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งของหญ้าขน

จากการเก็บเกี่ยวผลผลิตของหญ้าขนเมื่ออายุได้ 8 สัปดาห์ในแต่ละชุดการทดลอง (ตารางที่6) พบว่าน้ำหนักสดของหญ้าขนที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกิ้งกูดดำ (Tc) สูงกว่าน้ำหนักสดของหญ้าขนที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้าง (T1-T6) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) ยกเว้นน้ำหนักสดของหญ้าขนที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีรำที่ระยะจุลธาตุ (T4) และถ้าหากเปรียบเทียบหญ้าขนที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างเหมือนกัน (T1-T6) พบว่าน้ำหนักสดของหญ้าขนที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีรำที่ระยะจุลธาตุ (T4) จะให้น้ำหนักสดสูงกว่าทุกชุดการทดลอง รองลงมาเป็นน้ำหนักสดของหญ้าขนที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระยะจุลธาตุ (T3) ส่วนน้ำหนักแห้งของหญ้าขนที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกิ้งกูดดำ (Tc) น้ำหนักแห้งของหญ้าขนที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระยะจุลธาตุ (T3) น้ำหนักแห้งของหญ้าขนที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีรำที่ระยะจุลธาตุ (T4) น้ำหนักแห้งของหญ้าขนที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก (T5) และน้ำหนักแห้งของหญ้าขนที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก (T6) ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ส่วนหญ้าขนที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด (T1) ให้น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งน้อยที่สุด

จากการทดลองผลผลิตหญ้าขนสูงสุดที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีรำที่ระยะจุลธาตุเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ มีความสูง 62 เซนติเมตร จำนวนหน่อ 7.11 หน่อตอกอ น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้ง 17.48 กรัม และ 4.79 กรัมตอกอตามลำดับ ส่วน ชูสิน วรเวช (2541) ได้ฟื้นฟูดินจากบ่อเลี้ยงกิ้งกูดแล้วปลูกหญ้าขนเป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์ โดยผลผลิตสูงสุดมีความสูง 148.30 เซนติเมตร จำนวนหน่อ 12.70 หน่อ และน้ำหนักแห้ง 46.43 กรัมตอกอกระถาง ซึ่งผลผลิตที่แตกต่างกันนั้นเกิดจากระยะเวลาเก็บเกี่ยวไม่เท่ากัน และเป็นการทดลองในเรือนกระจกที่ปลูกในกระถาง

จากผลการทดลองเห็นได้ชัดเจนว่า หญ้าขนที่ปลูกบนพื้นที่นาทุ่งร้างนั้นให้ผลผลิตต่ำมากเมื่อเทียบกับดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกิ้งกูดดำ นอกจากนั้นแล้วอิทธิพลของชนิดปุ๋ยที่ใส่ลงไปที่แตกต่างกันถึงแม้ว่าจะไม่มีผลต่อการเจริญเติบโตในด้านความสูง และน้ำหนักแห้งของหญ้าขน แต่จะมีผลต่อการเจริญเติบโตในด้านการแตกหน่อ น้ำหนักสดหญ้าขน โดยดินนาทุ่งร้างที่ใส่ปุ๋ยเคมีตราเคมีรำระยะจุลธาตุจะมีผลให้มีการเจริญเติบโตในด้านการแตกหน่อ น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งมากกว่าปุ๋ยชนิดอื่นๆ รองลงมาเป็นปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระยะจุลธาตุ ซึ่งแสดงให้เห็นได้ว่า ดินนาทุ่งร้างเมื่อ

ลดความเค็มของดินและปรับโครงสร้างทางกายภาพโดยใส่แกลบแล้ว ธาตุอาหารที่ต้องใส่ลงไปดินนาทุ่งร้างมีผลสำคัญอย่างยิ่งคือ นอกจากจะเป็นปุ๋ยเคมีมีธาตุอาหารหลักแล้ว ควรจะมีจุลธาตุอีกด้วย เพราะดินนาทุ่งร้างเป็นดินชั้นล่างอาจขาดแคลนจุลธาตุประกอบกับ pH ของดินที่สูงทำให้อยู่ในรูปที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อพืช

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยของน้ำน้กสดและน้ำน้กแห้ง (กรัม / กอ) ของหญ้าขน

ชุดการทดลอง	ผลผลิตหลังการเก็บเกี่ยว	
	น้ำน้กสด	น้ำน้กแห้ง
Tc	27.60 ^a ± 3.63	5.75 ^a ± 0.75
T1	4.10 ^c ± 0.87	1.39 ^c ± 0.31
T2	8.06 ^{bc} ± 0.59	2.14 ^{bc} ± 0.19
T3	14.63 ^{bc} ± 2.95	3.92 ^{abc} ± 0.87
T4	17.48 ^{ab} ± 4.11	4.79 ^{ab} ± 1.10
T5	11.10 ^{bc} ± 4.06	3.02 ^{abc} ± 1.05
T6	9.13 ^{bc} ± 1.99	2.52 ^{abc} ± 0.48
C.V. (%)	43.46	44.31
F-test	**	**

** ตัวอักษรที่แตกต่างกันในสดมภ์เดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P < 0.01)

2.3 การเจริญเติบโตของผักกาดหอม

การศึกษาอัตราการเจริญเติบโตของผักกาดหอมในการทดลองครั้งนี้ทำการศึกษาความเจริญและเปรียบเทียบในด้านความสูง น้ำน้กสด และน้ำน้กแห้งของผักกาดหอมโดยไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย และใส่ปุ๋ยยูเรีย แปลงละ 5 กรัม สัปดาห์ที่ 3,4,5 และ 6

2.3.1 ความสูงของผักกาดหอม ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย

จากผลการทดลอง อัตราการเจริญเติบโตของผักกาดหอมในด้านความสูงโดยที่ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรียที่ทำกรวัดทุกสัปดาห์หลังปลูกเป็นเวลา 7 สัปดาห์ (ตารางที่ 7) จะเห็นได้ว่าความสูงของผักกาดหอมที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ (Tc) มีความสูงมากกว่าผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้าง (T1-T6) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P<0.01) และหากเปรียบเทียบผักกาดหอมที่ปลูก

บนดินนาทุ่งร้างเหมือนกัน (T1-T6) พบว่าผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่
 แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ (T3) ผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้าง
 ด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีรำที่ระบุจุลธาตุ (T4) ผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่
 ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก (T5) ผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำ
 จืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก (T6) ความสูงของผักกาดหอมไม่มีความแตกต่างทางสถิติ แต่มีแนวโน้มว่าผัก
 กาดหอมที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีรำที่ระบุจุลธาตุ
 (T4) จะมีความสูงมากกว่าชุดการทดลองอื่น ส่วนผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วย
 น้ำจืด (T1) มีความสูงน้อยที่สุด

ตารางที่ 7 ความสูงเฉลี่ยของผักกาดหอม (เซนติเมตร) ที่ระยะเวลาต่าง ๆ (ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

ชุดการทดลอง	สัปดาห์						
	1	2	3	4	5	6	7
Tc	3.09 ^{bc} ±0.15	3.86 ^{ab} ±0.12	4.81 ^{ab} ±0.18	8.72 ^a ±0.18	13.38 ^a ±0.27	16.44 ^a ±0.32	22.47 ^a ±1.02
T1	2.62 ^c ±0.17	2.71 ^b ±0.18	2.98 ^c ±0.13	3.26 ^c ±0.11	3.72 ^d ±0.15	4.25 ^d ±0.02	5.30 ^d ±0.10
T2	2.59 ^c ±0.21	2.81 ^b ±0.14	3.42 ^{bc} ±0.00	3.54 ^{bc} ±0.08	5.08 ^{cd} ±0.75	5.14 ^{cd} ±0.75	7.99 ^{cd} ±0.93
T3	3.93 ^{ab} ±0.21	4.47 ^a ±0.31	6.84 ^{ab} ±1.40	6.87 ^{ab} ±1.37	8.33 ^{bc} ±0.54	8.81 ^{bc} ±0.41	12.28 ^{bc} ±2.79
T4	4.33 ^a ±0.65	4.70 ^a ±0.67	8.75 ^a ±1.46	8.75 ^a ±1.46	11.21 ^{ab} ±0.57	11.94 ^b ±0.31	14.56 ^b ±0.78
T5	3.32 ^{abc} ±0.35	3.66 ^{ab} ±0.52	4.80 ^{bc} ±1.22	4.89 ^{bc} ±1.28	6.90 ^{cd} ±1.54	7.82 ^{cd} ±1.29	0.07 ^{bcd} ±0.57
T6	3.21 ^{bc} ±0.40	3.70 ^{ab} ±0.36	5.18 ^{bc} ±0.15	5.22 ^{bc} ±0.16	7.06 ^{cd} ±0.32	7.82 ^{cd} ±0.68	10.38 ^{bc} ±1.67
C.V. (%)	12.92	13.24	25.64	23.00	13.46	10.8	16.21
F-test	*	*	*	*	**	**	**

** ตัวอักษรที่แตกต่างกันในสดมภ์เดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P < 0.01)

* ตัวอักษรที่แตกต่างกันในสดมภ์เดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P < 0.05)

2.3.2 น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งของผักกาดหอมไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย

จากการเก็บเกี่ยวผลผลิตผักกาดหอมเมื่ออายุได้ 7 สัปดาห์โดยที่ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย ในแต่ละชุดการทดลอง (ตารางที่ 8) พบว่า น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งของผักกาดหอมที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ (Tc) สูงกว่าน้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งของผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้าง (T1-T6) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P<0.01) และถ้าหากเปรียบเทียบผักกาดหอมที่ปลูกบนดิน

นาุ้งร้างเหมือนกัน (T1-T6) พบว่าผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ และปุ๋ยเคมีตราเคมีว่าที่ระบุจุลธาตุ (T4) จะให้น้ำหนักสดสูงสุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) ยกเว้นผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคั้นไก่ที่ไม่ระบุจุลธาตุ (T3) และผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก (T6) ส่วนผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด (T1) ให้น้ำหนักสดน้อยที่สุด ส่วนน้ำหนักแห้งนั้นพบว่า ผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีว่าที่ระบุจุลธาตุ (T4) จะให้น้ำหนักแห้งสูงสุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) ส่วนผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด (T1) ให้น้ำหนักแห้งน้อยสุด

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักสดและน้ำหนักแห้ง (กรัม / ต้น) ของผักกาดหอม(ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

ชุดการทดลอง	ผลผลิตหลังการเก็บเกี่ยว	
	น้ำหนักสด	น้ำหนักแห้ง
Tc	98.15 ^a ± 9.61	6.41 ^a ± 0.72
T1	5.02 ^c ± 0.01	0.23 ^d ± 0.00
T2	12.42 ^c ± 5.15	0.99 ^{cd} ± 0.39
T3	28.42 ^{bc} ± 4.80	2.14 ^c ± 0.29
T4	55.83 ^b ± 21.24	4.30 ^b ± 1.28
T5	15.64 ^c ± 4.68	1.20 ^{cd} ± 0.38
T6	20.31 ^{bc} ± 8.22	1.58 ^{cd} ± 0.53
C.V. (%)	33.00	28.19
F-test	**	**

** ตัวอักษรที่แตกต่างกันในสดมภ์เดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$)

2.3.3 ความสูงของผักกาดหอมใส่ปุ๋ยยูเรีย

จากผลการทดลอง อัตราการเจริญเติบโตของผักกาดหอมในด้านความสูงโดยที่ใส่ปุ๋ยยูเรียแปลงละ 5 กรัม / สัปดาห์ / แปลง ในสัปดาห์ที่ 3,4,5 และ 6 ซึ่งปริมาณทั้งหมด 20 กรัม / แปลงที่ทำการวัดทุกสัปดาห์หลังปลูกเป็นเวลา 7 สัปดาห์ (ตารางที่ 9) โดยใส่ปุ๋ยยูเรียเริ่มจากผักกาดหอมที่

ปลูกบนดินนาทุ้งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ (T2) ผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาทุ้งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ (T3) ผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาทุ้งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีว่าที่ระบุจุลธาตุ (T4) ผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาทุ้งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก (T5) และผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาทุ้งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก (T6) จะเห็นได้ว่า การเจริญเติบโตด้านความสูงไม่มีความแตกต่างกัน จะมีความแตกต่างกันบ้างเป็นลำดับที่ 4 ลำดับที่ 5 และลำดับที่ 6 แต่ลำดับที่ 7 เมื่อเก็บเกี่ยวผลผลิตก็ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยที่ผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาทุ้งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก (T5) พร้อมทั้งใส่ปุ๋ยยูเรียจะมีความสูงมากกว่าชุดการทดลองอื่น ส่วนผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาทุ้งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ (T2) พร้อมทั้งใส่ปุ๋ยยูเรียจะมีความสูงน้อยสุด

ตารางที่ 9 ความสูงเฉลี่ยของผักกาดหอม (เซนติเมตร) ที่ระยะเวลาต่าง ๆ (ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

ชุดการทดลอง	ลำดับที่						
	1	2	3	4	5	6	7
T2	3.20 ^a ±0.30	3.45 ^a ±0.46	4.22 ^a ±0.68	4.68 ^{ab} ±0.50	7.39 ^b ±0.77	7.70 ^{bc} ±1.02	11.31 ^a ±3.58
T3	3.03 ^a ±0.03	3.54 ^a ±0.02	6.07 ^a ±0.51	6.08 ^{ab} ±0.52	10.36 ^a ±1.25	10.54 ^{abc} ±1.36	15.78 ^a ±2.94
T4	3.24 ^a ±0.52	3.70 ^a ±0.52	7.37 ^a ±0.31	7.56 ^a ±0.50	12.02 ^a ±0.26	12.41 ^a ±0.25	21.06 ^a ±0.85
T5	3.33 ^a ±0.47	3.90 ^a ±0.56	6.36 ^a ±1.05	6.40 ^{ab} ±1.06	10.81 ^a ±0.30	11.25 ^{ab} ±0.71	22.60 ^a ±4.18
T6	2.56 ^a ±0.17	3.08 ^a ±0.12	4.15 ^a ±0.95	4.22 ^b ±0.89	6.58 ^b ±0.69	7.09 ^c ±0.77	11.40 ^a ±0.13
C.V. (%)	9.52	12.65	21.30	19.99	11.12	12.96	26.93
F-test	ns	ns	ns	*	*	*	ns

* ตัวอักษรที่แตกต่างกันในสดมภ์เดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P < 0.05)

ns ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

2.3.4 น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งของผักกาดหอมใส่ปุ๋ยยูเรีย

จากการเก็บเกี่ยวผลผลิตผักกาดหอมเมื่ออายุได้ 7 ลำดับที่โดยใส่ปุ๋ยยูเรีย ในแต่ละชุดการทดลองโดยที่ใส่ปุ๋ยยูเรียแปลงละ 5 กรัม / ลำดับที่ / แปลง ในลำดับที่ 3,4,5 และ 6 ซึ่งปริมาณทั้งหมด 20 กรัม / แปลง ที่ทำการชั่งจากหลังปลูกเป็นเวลา 7 ลำดับที่ (ตารางที่ 10) โดยใส่ปุ๋ยยูเรียเริ่มจากผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาทุ้งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ (T2) ผักกาดหอมที่ปลูกบนดิน

นาุ้งร้างไสยิปซั่มล้างด้วยน้ำจืดไส้เกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคั่นไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ (T3) ผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาุ้งร้างไสยิปซั่มล้างด้วยน้ำจืดไส้เกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีรำที่ระบุจุลธาตุ (T4) ผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาุ้งร้างไสยิปซั่มล้างด้วยน้ำจืดไส้เกลบและปุ๋ยคอก (T5) และผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาุ้งร้างไสยิปซั่มล้างด้วยน้ำจืดไส้เกลบและปุ๋ยหมัก (T6) พบว่า ผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาุ้งร้างไสยิปซั่มล้างด้วยน้ำจืดไส้เกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีรำที่ระบุจุลธาตุ (T4) มีน้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งสูงสุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) รองลงมาเป็นผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาุ้งร้างไสยิปซั่มล้างด้วยน้ำจืดไส้เกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคั่นไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ (T3)

ตารางที่10 ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักสดและน้ำหนักแห้ง (กรัม / ต้น) ของผักกาดหอม (ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

ชุดการทดลอง	ผลผลิตหลังการเก็บเกี่ยว	
	น้ำหนักสด	น้ำหนักแห้ง
T2	42.65 ^c ± 12.81	2.70 ^{bc} ± 0.80
T3	78.42 ^{bc} ± 18.45	3.88 ^{abc} ± 0.58
T4	163.22 ^a ± 7.80	5.98 ^a ± 0.42
T5	123.48 ^{ab} ± 3.42	4.92 ^{ab} ± 0.46
T6	28.07 ^c ± 9.05	1.96 ^c ± 0.60
C.V. (%)	20.78	24.1
F-test	*	*

* ตัวอักษรที่แตกต่างกันในสมรค์เดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

2.3.5 เปรียบเทียบอัตราการเจริญเติบโตของผักกาดหอมด้านความสูงเฉลี่ยโดยที่ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย และใส่ปุ๋ยยูเรีย

จากผลการทดลอง เปรียบเทียบอัตราการเจริญเติบโตของผักกาดหอมในด้านความสูงโดยที่ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรียและใส่ปุ๋ยยูเรียแปลงละ 5 กรัม / สัปดาห์ / แปลง ในสัปดาห์ที่ 3,4,5 และ 6 ซึ่งปริมาณทั้งหมด 20 กรัม / แปลง ที่ปลูกบนดินนาุ้งร้างในชุดการทดลองที่ 2 ถึงชุดการทดลองที่ 6 โดยที่ทำการวัดทุกสัปดาห์หลังปลูกเป็นเวลา 7 สัปดาห์ (ตารางที่ 11) พบว่า สัปดาห์ที่ 5 เฉพาะผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาุ้งร้างไสยิปซั่มล้างด้วยน้ำจืดไส้เกลบ (T2) และสัปดาห์ที่ 7 เฉพาะผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาุ้งร้างไสยิปซั่มล้างด้วยน้ำจืดไส้เกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีรำที่ระบุจุลธาตุ (T4)

ความสูงของผักกาดหอมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) นอกจากนั้น การเปรียบเทียบอัตราการเจริญเติบโตของผักกาดหอมในด้านความสูงไม่มีความแตกต่าง

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบค่าความสูงเฉลี่ย (เซนติเมตร) ของผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาุ้งร้าง โดยใส่ปุ๋ยยูเรีย และ ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย

สัปดาห์ที่ 1 ชุดการทดลอง	ความสูง (เซนติเมตร)		ความแตกต่าง
	ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย	ใส่ปุ๋ยยูเรีย	
T2	2.59 ± 0.21	3.20 ± 0.30	-0.61 ^{ns}
T3	3.93 ± 0.21	3.03 ± 0.03	0.90 ^{ns}
T4	4.33 ± 0.65	3.24 ± 0.52	1.09 ^{ns}
T5	3.32 ± 0.35	3.33 ± 0.47	-0.01 ^{ns}
T6	3.21 ± 0.40	2.56 ± 0.17	0.65 ^{ns}
สัปดาห์ที่ 2			
T2	2.81 ± 0.14	3.45 ± 0.46	-0.64 ^{ns}
T3	4.47 ± 0.31	3.54 ± 0.02	0.93 ^{ns}
T4	4.70 ± 0.67	3.70 ± 0.52	1.00 ^{ns}
T5	3.66 ± 0.52	3.90 ± 0.56	-0.24 ^{ns}
T6	3.70 ± 0.36	3.08 ± 0.12	0.62 ^{ns}
สัปดาห์ที่ 3			
T2	3.42 ± 0.00	4.22 ± 0.68	-0.80 ^{ns}
T3	6.84 ± 1.40	6.07 ± 0.51	0.77 ^{ns}
T4	8.75 ± 1.46	7.37 ± 0.31	1.38 ^{ns}
T5	4.80 ± 1.22	6.36 ± 1.05	-1.56 ^{ns}
T6	5.18 ± 0.15	4.15 ± 0.95	1.03 ^{ns}
สัปดาห์ที่ 4			
T2	3.54 ± 0.08	4.68 ± 0.50	-1.14 ^{ns}
T3	6.87 ± 1.37	6.08 ± 0.52	0.79 ^{ns}
T4	8.75 ± 1.46	7.56 ± 0.50	1.19 ^{ns}

ตารางที่ 11 (ต่อ) เปรียบเทียบค่าความสูงเฉลี่ย (เซนติเมตร) ของผักกาดหอมที่ปลูกบนดิน
นาุ้งร้าง โดยใส่ปุ๋ยยูเรีย และ ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย

สัปดาห์ที่ 4 ชุดการทดลอง	ความสูง (เซนติเมตร)		ความแตกต่าง
	ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย	ใส่ปุ๋ยยูเรีย	
T5	4.89 ± 1.28	6.40 ± 1.06	-1.51 ^{ns}
T6	5.22 ± 0.16	4.22 ± 0.89	1.00 ^{ns}
สัปดาห์ที่ 5			
T2	5.08 ± 0.75	7.39 ± 0.77	-2.31 ^{**}
T3	8.33 ± 0.54	10.36 ± 1.25	-2.03 ^{ns}
T4	11.21 ± 0.57	12.02 ± 0.26	-0.81 ^{ns}
T5	6.90 ± 1.54	10.81 ± 0.30	-3.91 ^{ns}
T6	7.06 ± 0.32	6.58 ± 0.69	0.48 ^{ns}
สัปดาห์ที่ 6			
T2	5.14 ± 0.75	7.70 ± 1.02	-2.56 ^{ns}
T3	8.81 ± 0.41	10.54 ± 1.36	-1.73 ^{ns}
T4	11.94 ± 0.31	12.41 ± 0.25	-0.47 ^{ns}
T5	7.82 ± 1.29	11.25 ± 0.71	0.73 ^{ns}
T6	7.82 ± 0.68	7.09 ± 0.77	0.73 ^{ns}
สัปดาห์ที่ 7			
T2	7.99 ± 0.93	11.31 ± 3.58	-3.32 ^{ns}
T3	12.28 ± 2.79	15.78 ± 2.94	-3.50 ^{ns}
T4	14.56 ± 0.78	21.06 ± 0.85	-6.50 ^{**}
T5	10.07 ± 0.57	22.60 ± 4.18	12.53 ^{ns}
T6	10.38 ± 1.67	11.40 ± 0.13	-1.02 ^{ns}

* แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

** แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ns ไม่แตกต่างทางสถิติ (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

2.3.6 เปรียบเทียบน้ำหนักสดระหว่างไม้ไผ่ปู้ยูเรียกับไม้ไผ่ปู้ยูเรีย

จากการเก็บเกี่ยวผลผลิตผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างในชุดการทดลองต่างๆเมื่ออายุได้ 7 สัปดาห์เปรียบเทียบน้ำหนักสดของผักกาดหอมระหว่างไม้ไผ่ปู้ยูเรียกับไม้ไผ่ปู้ยูเรียแปลงละ 5 กรัม / สัปดาห์ / แปลง ในสัปดาห์ที่ 3,4,5 และ 6 ซึ่งปริมาณทั้งหมด 20 กรัม / แปลง (ตารางที่ 12) พบว่าน้ำหนักสดของผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ (T2) ผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคั้นไก่ที่ไม่ระบุจุลธาตุ (T3) ผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีรำที่ระบุจุลธาตุ (T4) น้ำหนักสดของผักกาดหอมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ส่วนผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก (T5) และผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก (T6) น้ำหนักสดของผักกาดหอมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$)

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบค่าน้ำหนักสดเฉลี่ย (กรัม / ต้น) ของผักกาดหอมอายุ 7 สัปดาห์ที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้าง โดยไม้ไผ่ปู้ยูเรีย และไม้ไผ่ปู้ยูเรีย

ชุดการทดลอง	น้ำหนักสด (กรัม)		ความแตกต่าง
	ไม้ไผ่ปู้ยูเรีย	ไม้ไผ่ปู้ยูเรีย	
T2	12.42 ± 5.15	42.65 ± 12.81	30.23*
T3	28.42 ± 4.80	78.42 ± 18.45	-50.00*
T4	55.83 ± 21.24	163.22 ± 7.80	-107.39*
T5	15.64 ± 4.68	123.48 ± 3.42	-107.84**
T6	20.31 ± 8.22	28.07 ± 9.05	-7.76**

* แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

** แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ns ไม่แตกต่างทางสถิติ (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

2.3.7 เปรียบเทียบน้ำหนักแห้งระหว่างไม้ไผ่ปู้ยูเรียกับใส่ปู้ยูเรีย

จากการเก็บเกี่ยวผลผลิตผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างในชุดการทดลองต่างๆเมื่ออายุได้ 7 สัปดาห์เปรียบเทียบน้ำหนักแห้งของผักกาดหอมระหว่างไม้ไผ่ปู้ยูเรียกับใส่ปู้ยูเรียแปลงละ 5 กรัม / สัปดาห์ / แปลง ในสัปดาห์ที่ 3,4,5 และ 6 ซึ่งปริมาณทั้งหมด 20 กรัม / แปลง (ตารางที่ 13) พบว่าน้ำหนักแห้งของผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ (T2) ผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ (T3) ผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีรำที่ระบุจุลธาตุ (T4) น้ำหนักแห้งของผักกาดหอมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ส่วนผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก (T5) และผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก (T6) น้ำหนักแห้งของผักกาดหอมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$)

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบค่าน้ำหนักแห้งเฉลี่ย (กรัม / ต้น) ของผักกาดหอมอายุ 7 สัปดาห์ที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้าง โดยไม้ไผ่ปู้ยูเรีย และใส่ปู้ยูเรีย

ชุดการทดลอง	น้ำหนักแห้ง (กรัม)		ความแตกต่าง
	ไม้ไผ่ปู้ยูเรีย	ใส่ปู้ยูเรีย	
T2	0.99 ± 0.39	2.70 ± 0.80	-1.71*
T3	2.14 ± 0.29	3.88 ± 0.58	-1.74*
T4	4.30 ± 1.28	5.98 ± 0.42	-1.68*
T5	1.20 ± 0.38	4.92 ± 0.46	-3.72**
T6	1.58 ± 0.53	1.96 ± 0.60	-0.38**

* แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

** แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ns ไม่แตกต่างทางสถิติ (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

จากการทดลองผลผลิตผักกาดหอมสูงสุดที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีรำที่ระบุจุลธาตุเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ มี น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้ง 55.83 กรัม และ 4.30 กรัมต่อต้นตามลำดับ และเมื่อใส่ปู้ยูเรีย น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งเพิ่มเป็น 163.22 กรัม

และ 5.98 กรัมต่อตันตามลำดับ โดยมีค่าการไฟฟ้า (ECe) 4.58 dS m⁻¹ โซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ 3.35 cmol(+)kg⁻¹ และไนโตรเจนทั้งหมดในดิน 1.13 g kg⁻¹ ส่วนนฤมิต เพชรฤทธิ์ (2546) เก็บตัวอย่างดินนาทุ่งร้างภาคใต้ ทดลองปลูกผักกาดหอมเก็บเกี่ยวเมื่ออายุ 6 สัปดาห์ ชุดการทดลองที่เป็นดินนาทุ่งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมี มีน้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งสูงสุด 13.54 กรัม และ 2.99 กรัมต่อกระถางตามลำดับ โดยมีค่าการไฟฟ้า (ECe) 14.31 dS m⁻¹ โซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ 6.75 cmol(+)kg⁻¹ และไนโตรเจนทั้งหมดในดิน 1.11 g kg⁻¹ ซึ่งจากการที่มีผลผลิตต่ำกว่าอาจเกิดจากโซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้มีสูงกว่า

จากผลการทดลองนี้เห็นได้ชัดเจนว่า ผักกาดหอมที่ปลูกบนพื้นที่นาทุ่งร้างนั้นให้ผลผลิตต่ำมากเมื่อเทียบกับดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ นอกจากนั้นแล้วอิทธิพลของชนิดปุ๋ยที่ใส่ลงไปที่แตกต่างกันมีผลต่อการเจริญเติบโตในด้านความสูง น้ำหนักสด และน้ำหนักแห้งของผักกาดหอม โดยดินนาทุ่งร้างที่ใส่ปุ๋ยเคมีตราเคมีว่าระบุงจุลธาตุจะมีผลให้มีการเจริญเติบโตในด้านความสูง น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งมากกว่าปุ๋ยชนิดอื่นๆ และในดินนาทุ่งร้างถ้าหากมีการเพิ่มปุ๋ยยูเรียก็จะทำให้การเจริญเติบโตของผักกาดหอมดียิ่งขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นได้ว่า ดินนาทุ่งร้างเมื่อลดความเค็มของดินและปรับโครงสร้างทางกายภาพโดยใส่แกลบแล้ว ธาตุอาหารที่ต้องใส่ลงไปดินนาทุ่งร้างมีผลสำคัญอย่างยิ่งคือนอกจากจะมีธาตุอาหารหลักแล้ว ยังต้องมีจุลธาตุอีกด้วยพร้อมทั้งปุ๋ยยูเรียเพื่อเพิ่มการเจริญเติบโตและผลผลิตของพืชเพราะดินนาทุ่งร้างเป็นดินชั้นล่างอาจขาดแคลนจุลธาตุประกอบกับ pH ของดินที่สูงทำให้อยู่ในรูปที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อพืช

2.4 การเจริญเติบโตของผักคะน้า

การศึกษ้อัตราการเจริญเติบโตของผักคะน้าในการทดลองครั้งนี้ทำการศึกษาความเจริญ และเปรียบเทียบในด้านความสูง น้ำหนักสด และน้ำหนักแห้งของผักคะน้าโดยไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย และใส่ปุ๋ยยูเรียแปลงละ 5 กรัม สัปดาห์ที่ 3, 4, 5 และ 6

2.4.1 ความสูงของผักคะน้า ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย

จากผลการทดลอง อัตราการเจริญเติบโตของผักคะน้าในด้านความสูงโดยที่ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรียที่ทำการวัดทุกสัปดาห์หลังปลูกเป็นเวลา 7 สัปดาห์ (ตารางที่ 14) จะเห็นได้ว่า ความสูงของผักคะน้าที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ (Tc) เมื่อเปรียบเทียบกับความสูงของผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้าง (T1-T6) ความสูงของผักคะน้าที่ปลูกในชุดการทดลองต่างๆ ตั้งแต่ผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลด้วยน้ำจืดใส่แกลบ (T2) ผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุงจุลธาตุ (T3) ผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่

ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีว่าที่ระบุจุลธาตุ(T4) ผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) ผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) การเจริญเติบโตด้านความสูงไม่มีความแตกต่างทางสถิติ แต่แตกต่างกับผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($P < 0.05$)

ตารางที่ 14 ความสูงเฉลี่ยของผักคะน้า (เซนติเมตร) ที่ระยะเวลาต่าง ๆ (ไม่ใส่ยูเรีย)

ชุดการทดลอง	สัปดาห์						
	1	2	3	4	5	6	7
Tc	8.48 ^{ab} ±0.42	9.05 ^{ab} ±0.61	11.00 ^{ab} ±0.93	14.65 ^{ab} ±1.04	15.63 ^{ab} ±1.28	19.33 ^a ±1.73	20.92 ^a ±2.59
T1	5.83 ^c ±0.23	6.00 ^c ±0.17	6.45 ^c ±0.16	7.10 ^d ±0.14	7.60 ^c ±0.18	7.90 ^b ±0.21	8.30 ^b ±0.28
T2	7.22 ^{bc} ±0.18	8.29 ^{bc} ±0.47	9.11 ^{bc} ±0.79	9.90 ^{cd} ±1.32	10.35 ^{bc} ±1.36	10.76 ^{ab} ±1.55	11.38 ^{ab} ±1.84
T3	10.02 ^a ±1.31	10.81 ^a ±1.34	13.57 ^a ±1.13	16.03 ^a ±0.75	17.01 ^a ±0.84	17.69 ^a ±0.42	19.19 ^a ±0.27
T4	6.97 ^{bc} ±0.36	8.57 ^{ab} ±0.84	10.71 ^{ab} ±0.97	12.88 ^{abc} ±1.50	14.65 ^{ab} ±2.81	17.00 ^a ±4.56	18.80 ^a ±5.05
T5	6.80 ^{bc} ±0.06	7.50 ^{bc} ±0.14	8.69 ^{bc} ±0.67	10.14 ^{bcd} ±1.67	10.98 ^{abc} ±1.88	11.60 ^{ab} ±2.05	12.51 ^{ab} ±2.14
T6	8.24 ^{ab} ±0.17	8.94 ^{ab} ±0.10	9.48 ^{bc} ±0.32	10.69 ^{bcd} ±0.86	11.41 ^{abc} ±1.07	12.07 ^{ab} ±1.43	12.57 ^{ab} ±1.48
C.V. (%)	10.09	11.42	12.12	15.79	19.75	24.40	26.32
F-test	*	*	*	*	*	*	*

* ตัวอักษรที่แตกต่างกันในสมมุติเดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

2.4.2 น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งของผักคะน้าไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย

จากการเก็บเกี่ยวผลผลิตคะน้าเมื่ออายุได้ 7 สัปดาห์โดยที่ไม่ได้ใส่ปุ๋ยยูเรีย ในแต่ละชุดการทดลอง(ตารางที่ 15)พบว่า น้ำหนักสดและน้ำหนักของผักคะน้าที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) สูงกว่าน้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งของผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้าง(T1-T6) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) และ($P < 0.01$) ตามลำดับ ยกเว้นผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) และผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีว่าที่ระบุจุลธาตุ(T4) และถ้าหากเปรียบเทียบผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างเหมือนกัน(T1-T6) พบว่าผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีว่าที่ระบุจุลธาตุ(T4) จะให้น้ำหนักสดสูงกว่าทุกชุดการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ยกเว้นผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) ผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้าง

ใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) และผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) ส่วนผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T1) ให้น้ำหนักสดน้อยที่สุด ส่วนน้ำหนักแห้งนั้นถ้าหากเปรียบเทียบผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างเหมือนกัน (T1-T6) พบว่าผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีราที่ระบุจุลธาตุ(T4) จะให้น้ำหนักแห้งสูงกว่าทุกชุดการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) ยกเว้นผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) ส่วนผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T1) ให้น้ำหนักแห้งน้อยที่สุด

ตารางที่15 ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักสดและน้ำหนักแห้ง (กรัม / ต้น) ของผักคะน้าอายุ 7 สัปดาห์(ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

ชุดการทดลอง	ผลผลิตหลังการเก็บเกี่ยว	
	น้ำหนักสด	น้ำหนักแห้ง
Tc	30.54 ^a ±11.83	3.85 ^a ±1.47
T1	3.96 ^c ±0.46	0.50 ^b ±0.06
T2	4.10 ^c ±2.80	0.67 ^b ±0.43
T3	15.56 ^{abc} ±0.30	2.82 ^{ab} ±0.40
T4	25.90 ^{ab} ±17.03	3.70 ^a ±2.08
T5	5.59 ^{bc} ±2.04	0.89 ^b ±0.38
T6	6.10 ^{bc} ±1.74	1.09 ^b ±0.28
C.V. (%)	43.01	43.98
F-test	*	**

* ตัวอักษรที่แตกต่างกันในสดมภ์เดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

** ตัวอักษรที่แตกต่างกันในสดมภ์เดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$)

2.4.3 ความสูงของผักคะน้า ใส่ปุ๋ยยูเรีย

จากผลการทดลองพบว่า อัตราการเจริญเติบโตของผักคะน้าในด้านความสูงโดยที่ใส่ปุ๋ยยูเรียแปลงละ 5 กรัม / สัปดาห์ / แปลง ในสัปดาห์ที่ 3,4,5 และ 6 ซึ่งปริมาณทั้งหมด 20 กรัม / แปลง ที่ทำการวัดทุกสัปดาห์หลังปลูกเป็นเวลา 7 สัปดาห์ (ตารางที่ 16) โดยใส่ปุ๋ยยูเรียเริ่มจากผัก

คะน้ำที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) ผักคะน้ำที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) ผักคะน้ำที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีรำที่ระบุจุลธาตุ(T4) ผักคะน้ำที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) และผักคะน้ำที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) จะเห็นได้ว่า การเจริญเติบโตด้านความสูงไม่มีความแตกต่างทางสถิติ แต่มีแนวโน้มว่าผักคะน้ำที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีรำที่ระบุจุลธาตุ(T4)มีความสูงมากกว่าชุดการทดลองอื่น ส่วนผักคะน้ำที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) มีความสูงน้อยสุด

ตารางที่ 16 ความสูงของผักคะน้ำ (เซนติเมตร) ที่ระยะเวลาต่าง ๆ (ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

ชุดการทดลอง	สัปดาห์						
	1	2	3	4	5	6	7
T2	7.94 ^a ±0.22	8.50 ^a ±0.23	9.28 ^a ±0.65	10.56 ^a ±0.75	12.41 ^a ±1.36	14.73 ^a ±1.49	16.88 ^a ±1.70
T3	9.76 ^a ±1.76	10.64 ^a ±1.51	12.36 ^a ±0.59	14.17 ^a ±0.44	16.13 ^a ±0.23	20.47 ^a ±0.25	23.64 ^a ±0.27
T4	9.31 ^a ±0.27	11.04 ^a ±1.44	13.54 ^a ±3.41	16.77 ^a ±5.05	20.28 ^a ±6.37	25.80 ^a ±7.93	29.06 ^a ±9.04
T5	8.74 ^a ±0.76	9.57 ^a ±0.76	11.01 ^a ±1.25	15.07 ^a ±1.26	16.67 ^a ±1.07	20.35 ^a ±2.83	26.22 ^a ±1.40
T6	8.06 ^a ±0.08	9.46 ^a ±0.24	11.00 ^a ±0.75	13.85 ^a ±0.79	18.42 ^a ±2.09	24.16 ^a ±1.55	28.01 ^a ±1.22
C.V. (%)	15.34	15.98	23.28	26.09	29.01	28.95	26.04
F-test	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns

ns ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

2.4.4 น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งของผักคะน้ำใส่ปุ๋ยยูเรีย

จากการเก็บเกี่ยวผลผลิตผักคะน้ำเมื่ออายุได้ 7 สัปดาห์โดยใส่ปุ๋ยยูเรีย ในแต่ละชุดการทดลองโดยที่ใส่ปุ๋ยยูเรียแปลงละ 5 กรัม / สัปดาห์ / แปลง ในสัปดาห์ที่ 3,4,5 และ 6 ซึ่งปริมาณทั้งหมด 20 กรัม / แปลง ที่ทำการซึ่งหลังปลูกเป็นเวลา 7 สัปดาห์ (ตารางที่ 17) โดยใส่ปุ๋ยยูเรียเริ่มจากผักคะน้ำที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) ผักคะน้ำที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) ผักคะน้ำที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีรำที่ระบุจุลธาตุ(T4) ผักคะน้ำที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) และผักคะน้ำที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) พบว่าผักคะน้ำที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วย

น้ำจืดใส่เกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีว่าที่ระบุจุลธาตุ(T4) มีน้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งสูงกว่าทุกชุดการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่เกลบ(T2) มีน้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งน้อยสุด

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักสดและน้ำหนักแห้ง (กรัม / ต้น) ของผักคะน้าอายุ 7 สัปดาห์(ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

ชุดการทดลอง	ผลผลิตหลังการเก็บเกี่ยว	
	น้ำหนักสด	น้ำหนักแห้ง
T2	14.39 ^b ±2.54	1.97 ^b ±0.33
T3	46.64 ^{ab} ±3.76	5.25 ^{ab} ±0.06
T4	98.94 ^a ±68.47	11.88 ^a ±7.74
T5	54.36 ^{ab} ±18.52	6.52 ^{ab} ±2.26
T6	70.54 ^{ab} ±1.58	8.38 ^{ab} ±0.47
C.V. (%)	58.86	56.44
F-test	*	*

* ตัวอักษรที่แตกต่างกันในสมมติเดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

2.4.5 เปรียบเทียบอัตราการเจริญเติบโตของผักคะน้าด้านความสูงโดยที่ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรียและ ใส่ปุ๋ยยูเรีย

จากผลการทดลอง เปรียบเทียบอัตราการเจริญเติบโตของผักคะน้าในด้านความสูงโดยที่ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรียและรดปุ๋ยยูเรียแปลงละ 5 กรัม / สัปดาห์ / แปลง ในสัปดาห์ที่ 3,4,5 และ 6 ซึ่งปริมาณทั้งหมด 20 กรัม / แปลง ที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างในชุดการทดลองที่ 2 ถึงชุดการทดลองที่ 6 โดยที่ทำการวัดทุกสัปดาห์หลังปลูกเป็นเวลา 7 สัปดาห์ (ตารางที่ 18) พบว่าสัปดาห์ที่ 4 เฉพาะผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่เกลบและปุ๋ยหมัก(T6) ความสูงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) สัปดาห์ที่ 6 มีผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่เกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) ความสูงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) และ ผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่เกลบและปุ๋ยหมัก(T6) ความสูงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) สัปดาห์ที่ 7 มี ผัก

คะน้ำที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) ผักคะน้ำที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) ความสูงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) และ ผักคะน้ำที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) ความสูงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) นอกจากนั้นการเปรียบเทียบอัตราการเจริญเติบโตของผักคะน้ำในด้านความสูงไม่มีความแตกต่าง

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบค่าความสูงเฉลี่ย (เซนติเมตร) ของผักคะน้ำที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้าง โดยไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย และใส่ปุ๋ยยูเรีย

สัปดาห์ที่ 1 ชุดการทดลอง	ความสูง (เซนติเมตร)		ความแตกต่าง
	ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย	ใส่ปุ๋ยยูเรีย	
T2	7.22±0.18	7.94±0.22	-0.72 ^{ns}
T3	10.02±1.31	9.76±1.76	0.26 ^{ns}
T4	6.97±0.36	9.31±0.27	-2.34 ^{ns}
T5	6.80±0.06	8.74±0.76	-1.94 ^{ns}
T6	8.24±0.17	8.06±0.08	0.18 ^{ns}
สัปดาห์ที่ 2			
T2	8.29±0.47	8.50±0.23	-0.21 ^{ns}
T3	10.81±1.34	10.64±1.51	0.17 ^{ns}
T4	8.57±0.84	11.04±1.44	-2.47 ^{ns}
T5	7.50±0.14	9.57±0.76	-2.07 ^{ns}
T6	8.94±0.10	9.46±0.24	-0.52 ^{ns}
สัปดาห์ที่ 3			
T2	9.11±0.79	9.28±0.65	-0.17 ^{ns}
T3	13.57±1.13	12.36±0.59	-1.21 ^{ns}
T4	10.71±0.97	13.54±3.41	-2.83 ^{ns}
T5	8.69±0.67	11.01±1.25	-2.32 ^{ns}
T6	9.48±0.32	11.00±0.75	-1.52 ^{ns}

ตารางที่ 18 (ต่อ) เปรียบเทียบค่าความสูงเฉลี่ย (เซนติเมตร) ของผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาุ้ง
ร้าง โดยไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย และใส่ปุ๋ยยูเรีย

สัปดาห์ที่ 4 ชุดการทดลอง	ความสูง (เซนติเมตร)		ความแตกต่าง
	ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย	ใส่ปุ๋ยยูเรีย	
T2	9.90±1.32	10.56±0.75	-0.66 ^{ns}
T3	16.03±0.75	14.17±0.44	1.86 ^{ns}
T4	12.88±1.50	16.77±5.05	-3.89 ^{ns}
T5	10.14±1.67	15.07±1.26	-4.93 ^{ns}
T6	10.69±0.86	13.85±0.79	-3.16 [*]
สัปดาห์ที่ 5			
T2	10.35±1.36	12.41±1.36	-2.06 ^{ns}
T3	17.01±0.84	16.13±0.23	0.88 ^{ns}
T4	14.65±2.81	20.28±6.37	-5.63 ^{ns}
T5	10.98±1.88	16.67±1.07	-5.69 ^{ns}
T6	11.41±1.07	18.42±2.09	-7.01 ^{ns}
สัปดาห์ที่ 6			
T2	10.76±1.55	14.73±1.49	-3.97 ^{ns}
T3	17.69±0.42	20.47±0.25	-2.78 [*]
T4	17.00±4.56	25.80±7.93	-8.8 ^{ns}
T5	11.60±2.05	20.35±2.83	-8.75 ^{ns}
T6	12.07±1.43	24.16±1.55	12.09 ^{**}
สัปดาห์ที่ 7			
T2	11.38±1.84	16.88±1.70	-5.50 ^{ns}
T3	19.19±0.27	23.64±0.27	-4.45 ^{**}
T4	18.80±5.05	29.06±9.04	-10.26 ^{ns}
T5	12.51±2.14	26.22±1.40	-13.71 [*]
T6	12.57±1.48	28.01±1.22	-15.44 [*]

* แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

** แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ns ไม่แตกต่างทางสถิติ (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

2.4.6 เปรียบเทียบน้ำหนักสดระหว่างไม่ใส่ปุ๋ยยูเรียกับใส่ปุ๋ยยูเรีย

จากการเก็บเกี่ยวผลผลิตผักคะน้าเมื่ออายุได้ 7 สัปดาห์เปรียบเทียบน้ำหนักสดของผักคะน้าระหว่างไม่ใส่ปุ๋ยยูเรียกับใส่ปุ๋ยยูเรียแปลงละ 5 กรัม / สัปดาห์ / แปลง ในสัปดาห์ที่ 3,4,5 และ 6 ซึ่งปริมาณทั้งหมด 20 กรัม / แปลง (ตารางที่ 19) พบว่าน้ำหนักสดของผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) ผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) ผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีราที่ระบุจุลธาตุ(T4) และผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) น้ำหนักสดของผักคะน้ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ส่วนผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) น้ำหนักสดของผักคะน้ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$)

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบค่าน้ำหนักสดเฉลี่ย (กรัม / ต้น) ของผักคะน้าอายุ 7 สัปดาห์ที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้าง โดยไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย และใส่ปุ๋ยยูเรีย

ชุดการทดลอง	น้ำหนักสด (กรัม)		ความแตกต่าง
	ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย	ใส่ปุ๋ยยูเรีย	
T2	4.10±2.80	14.39±2.54	-10.29 *
T3	15.56±0.30	46.64±3.76	-31.08 *
T4	25.90±17.03	98.94±68.47	-73.04 *
T5	5.59±2.04	54.36±18.52	-48.77 *
T6	6.10±1.74	70.54±1.58	-64.44 **

* แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

** แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ns ไม่แตกต่างทางสถิติ (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

2.4.7 เปรียบเทียบน้ำหนักแห้งระหว่างไม่ใส่ปุ๋ยยูเรียกับใส่ปุ๋ยยูเรีย

จากการเก็บเกี่ยวผลผลิตผักคะน้าเมื่ออายุได้ 7 สัปดาห์เปรียบเทียบน้ำหนักแห้งของผักคะน้าระหว่างไม่ใส่ปุ๋ยยูเรียกับใส่ปุ๋ยยูเรีย แปลงละ 5 กรัม / สัปดาห์ / แปลง ในสัปดาห์ที่ 3,4,5 และ 6 ซึ่งปริมาณทั้งหมด 20 กรัม / แปลง (ตารางที่ 20) พบว่าน้ำหนักแห้งของผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) ผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่

แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) ผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีว่าที่ระบุจุลธาตุ(T4) ผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) และผักคะน้าที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) น้ำหนักแห้งของ ผักคะน้ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบค่าน้ำหนักแห้งเฉลี่ย (กรัม / ต้น) ของผักคะน้าอายุ 7 สัปดาห์ที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้าง โดย ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย และใส่ปุ๋ยยูเรีย

ชุดการทดลอง	น้ำหนักแห้ง (กรัม)		ความแตกต่าง
	ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย	ใส่ปุ๋ยยูเรีย	
T2	0.67±0.43	1.97±0.33	-1.30 [*]
T3	2.82±0.40	5.25±0.06	-2.43 [*]
T4	3.70±2.08	11.88±7.74	- 8.18 [*]
T5	0.89±0.38	6.52±2.26	-5.63 [*]
T6	1.09±0.28	8.38±0.47	-7.29 [*]

* แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

** แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ns ไม่แตกต่างทางสถิติ (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

จากการทดลองผลผลิตผักคะน้าสูงสุดที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีว่าที่ระบุจุลธาตุเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ มี น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้ง 25.90 กรัม และ 3.70 กรัมต่อต้นตามลำดับ และเมื่อใส่ปุ๋ยยูเรีย น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งเพิ่มเป็น 98.94 กรัม และ 11.88 กรัมต่อต้นตามลำดับโดยมีค่าการไฟฟ้า (ECe) 3.79 dS m⁻¹ โซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ 3.05 cmol(+) kg⁻¹ และไนโตรเจนทั้งหมดในดิน 0.96 g kg⁻¹ ส่วนนฤมล อิงพลาชัย และภาวิณี เกิดฤทธิ์ (2542) เก็บตัวอย่างดินนาทุ่งร้าง จากอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ทดลองปลูกผักคะน้าพบว่า ชุดการทดลองที่มีการชะล้างความเค็ม และใช้ปุ๋ยเคมีร่วมกับปุ๋ยคอก มีน้ำหนักแห้งสูงถึง 12.85 กรัมต่อต้น และนฤมล เพชรฤทธิ์ (2546) เก็บตัวอย่างดินนาทุ่งร้างภาคใต้ ทดลองปลูกผักคะน้าเก็บเกี่ยวเมื่ออายุ 7 สัปดาห์ ชุดการทดลองที่เป็นดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมี มีน้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งสูงสุด 39.74 กรัม และ 8.76 กรัมต่อกระถางตามลำดับ โดยมีค่าการ

ไฟฟ้า (ECe) 7.31 dS m^{-1} โซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ $1.30 \text{ cmol}(+)\text{kg}^{-1}$ และไนโตรเจนทั้งหมดในดิน 1.90 g kg^{-1} ซึ่งจากการที่มีผลผลิตสูงกว่าอาจเกิดจากโซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้มีต่ำกว่า และไนโตรเจนทั้งหมดในดินมีสูงกว่า

จากผลการทดลองนี้เห็นได้ชัดเจนว่า ผักคะน้าที่ปลูกบนพื้นที่นาทุ่งร้างนั้นให้ผลผลิตต่ำเมื่อเทียบกับดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ นอกจากนั้นแล้วอิทธิพลของชนิดปุ๋ยที่ใส่ลงไปก็แตกต่างกันถึงแม้ว่าจะไม่มีผลต่อการเจริญเติบโตในด้านความสูง แต่จะมีผลต่อการเจริญเติบโตใน น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งของผักคะน้า โดยดินนาทุ่งร้างที่ใส่ปุ๋ยเคมีตราเคมีว่าจะบรรลุธาตุจะมีผลให้มีการเจริญเติบโตในด้านน้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งมากกว่าปุ๋ยชนิดอื่นๆ และในดินนาทุ่งร้างถ้าหากมีการเพิ่มปุ๋ยยูเรียก็จะทำให้การเจริญเติบโตของผักคะน้าดีขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นได้ว่า ดินนาทุ่งร้างเมื่อลดความเค็มของดินและปรับโครงสร้างทางกายภาพโดยใส่แกลบแล้ว ธาตุอาหารที่ต้องใส่ลงไป ในดินนาทุ่งร้างมีผลสำคัญอย่างยิ่งคือ นอกจากจะมีธาตุอาหารหลักแล้ว ยังต้องมีจุลธาตุอีกด้วยพร้อมทั้ง ปุ๋ยยูเรียเพื่อเพิ่มการเจริญเติบโตและผลผลิตของพืช เพราะดินนาทุ่งร้างเป็นดินชั้นล่างอาจขาดแคลนจุลธาตุประกอบกับ pH ของดินที่สูงทำให้อยู่ในรูปที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อพืช

2.5 การเจริญเติบโตของข้าว

การศึกษาอัตราการเจริญเติบโตของข้าว ในการทดลองครั้งนี้ทำการศึกษาความเจริญในด้านความสูง จำนวนการแตกกอ น้ำหนักสด และน้ำหนักแห้ง ตลอดจนผลผลิตของข้าว

2.5.1 จำนวนการแตกกอของข้าวสัปดาห์ที่ 1-8

จากผลการทดลอง อัตราการเจริญเติบโตของข้าวในด้านการแตกกอที่ทำการวัดทุกสัปดาห์หลังปักดำเป็นเวลา 8 สัปดาห์(ตารางที่ 21) จะเห็นได้ว่า การแตกกอของข้าวที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) มีการแตกกอมากกว่าข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้าง(T1-T5) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($P < 0.01$) และถ้าหากเปรียบเทียบข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างเหมือนกัน(T1-T5) พบว่าการแตกกอของข้าวไม่มีความแตกต่างทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ย 16-20-0(T5) จะมีต้นข้าวในแต่ละกอมากกว่าชุดการทดลองอื่น และข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างล้างด้วยน้ำจืด(T1) จะมีต้นข้าวในแต่ละกอน้อยสุด

ตารางที่ 21 การแตกกอเฉลี่ยของข้าว (ต้น / กอ) สัปดาห์ที่ 1-8

ชุดการทดลอง	สัปดาห์							
	1	2	3	4	5	6	7	8
Tc	6.00 ^a ±0.00	7.50 ^a ±0.28	9.00 ^a ±0.40	11.00 ^a ±0.70	13.75 ^a ±1.43	14.50 ^a ±1.32	14.75 ^a ±1.18	14.25 ^a ±0.94
T1	6.00 ^a ±0.00	7.22 ^a ±0.39	6.19 ^c ±0.44	6.61 ^b ±0.87	6.99 ^c ±0.84	6.57 ^c ±1.27	5.60 ^b ±1.42	5.23 ^b ±1.59
T2	6.00 ^a ±0.00	7.72 ^a ±0.39	7.61 ^{abc} ±0.48	8.48 ^{ab} ±1.04	8.64 ^{bc} ±1.40	8.70 ^{bc} ±1.00	8.53 ^b ±0.94	7.67 ^b ±1.71
T3	6.00 ^a ±0.00	7.28 ^a ±0.21	7.28 ^{bc} ±0.28	8.19 ^{ab} ±0.46	9.28 ^{bc} ±0.50	8.95 ^{bc} ±0.80	8.89 ^b ±0.53	8.57 ^b ±0.87
T4	6.00 ^a ±0.00	7.72 ^a ±0.54	7.08 ^{bc} ±0.36	7.86 ^{ab} ±0.76	9.89 ^{abc} ±0.93	8.72 ^{bc} ±0.99	8.02 ^b ±0.98	7.49 ^b ±1.00
T5	6.00 ^a ±0.00	7.61 ^a ±0.23	8.61 ^{ab} ±0.90	9.69 ^{ab} ±1.50	11.33 ^{ab} ±1.94	10.81 ^b ±1.22	10.17 ^{ab} ±1.28	9.30 ^{ab} ±1.54
C.V. (%)	0.00	9.39	13.65	22.49	24.37	24.71	23.78	27.74
F-test	ns	ns	*	*	*	*	**	**

* ตัวอักษรที่แตกต่างกันในสัปดาห์เดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

** ตัวอักษรที่แตกต่างกันในสัปดาห์เดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$)

ns ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

2.5.2 จำนวนการแตกกอสัปดาห์ที่ 9-12 ที่ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย

จากผลการทดลองพบว่า อัตราการเจริญเติบโตของข้าวในด้านการแตกกอที่ทำการวัดตั้งแต่สัปดาห์ที่ 9 โดยที่ไม่ได้ใส่ปุ๋ยยูเรีย (ตารางที่ 22) จะเห็นได้ว่า การแตกกอของข้าวที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) มีการแตกกอมากกว่าข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้าง(T1-T5) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($P < 0.05$) ยกเว้นข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ปุ๋ยปัสสาวะน้ำจืดและใส่ปุ๋ย 16-20-0(T5) และถ้าหากเปรียบเทียบข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างเหมือนกัน (T1-T5) พบว่าการแตกกอของข้าวไม่มีความแตกต่างทางสถิติ แต่มีแนวโน้มว่าข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ปุ๋ยปัสสาวะน้ำจืดและใส่ปุ๋ย 16-20-0(T5) จะมีต้นข้าวในแต่ละกอมากกว่าชุดการทดลองอื่น และข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ปุ๋ยปัสสาวะน้ำจืด(T1) จะมีต้นข้าวในแต่ละกอน้อยสุด

ตารางที่ 22 การแตกกอเฉลี่ยของข้าว (ต้น / กอ) ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย สัปดาห์ที่ 9 - 12

ชุดการทดลอง	สัปดาห์			
	9	10	11	12
Tc	13.00 ^a ± 0.00	12.50 ^a ± 0.50	12.50 ^a ± 0.50	12.50 ^a ± 0.50
T1	6.38 ^a ± 3.62	5.05 ^b ± 2.05	4.84 ^b ± 2.16	4.75 ^b ± 2.25
T2	6.28 ^a ± 1.16	6.08 ^b ± 1.70	5.74 ^b ± 1.48	5.76 ^b ± 1.35
T3	9.13 ^a ± 2.87	9.10 ^{ab} ± 2.34	8.28 ^{ab} ± 2.16	7.00 ^b ± 1.67
T4	8.17 ^a ± 1.72	8.67 ^{ab} ± 1.89	8.22 ^{ab} ± 2.22	7.00 ^b ± 1.67
T5	7.67 ^a ± 1.33	8.17 ^{ab} ± 1.05	8.17 ^{ab} ± 0.95	7.95 ^{ab} ± 1.05
C.V. (%)	30.64	22.10	22.57	23.58
F-test	ns	*	*	*

* ตัวอักษรที่แตกต่างกันในสดมภ์เดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P < 0.05)

2.5.3 จำนวนการแตกกอสัปดาห์ที่ 9-12 ที่ใส่ปุ๋ยยูเรีย

จากผลการทดลองพบว่า อัตราการเจริญเติบโตของข้าวในด้านการแตกกอที่ทำการวัดตั้งแต่สัปดาห์ที่ 9 โดยที่ได้ใส่ปุ๋ยยูเรีย (46-0-0) อัตรา 10 กิโลกรัม / ไร่ หรือ 56.25 กรัม / แปลง เมื่อข้าวอายุ 2 เดือน (ตารางที่ 23) จะเห็นได้ว่า การแตกกอของข้าวที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) ข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ปุ๋ยปซั่มล้างด้วยน้ำจืด (T2) ข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ปุ๋ยปซั่มล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยหมัก (T3) และข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ปุ๋ยปซั่มล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ย 16-20-0(T5) การแตกกอของข้าวไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ แต่ข้าวที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) มีจำนวนต้นข้าวในแต่ละกอสูงสุด ส่วนข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างล้างด้วยน้ำจืด(T1) จะมีต้นข้าวในแต่ละกอน้อยสุด

ตารางที่ 23 การแตกกอเฉลี่ยของข้าว (ต้น / กอ) ในปุ๋ยยูเรีย สัปดาห์ที่ 9 - 12

ชุดการทดลอง	สัปดาห์			
	9	10	11	12
Tc	15.50 ^a ± 1.50	15.50 ^a ± 1.85	15.00 ^a ± 1.00	14.50 ^a ± 1.00
T1	5.83 ^b ± 0.50	6.22 ^b ± 0.89	5.48 ^b ± 0.14	5.19 ^c ± 0.18
T2	9.84 ^{ab} ± 3.16	10.87 ^{ab} ± 3.75	10.28 ^{ab} ± 3.84	10.00 ^{abc} ± 3.00
T3	10.00 ^{ab} ± 0.22	11.61 ^{ab} ± 0.94	11.11 ^{ab} ± 1.00	10.06 ^{abc} ± 1.27
T4	8.19 ^{ab} ± 2.81	8.74 ^{ab} ± 2.48	8.17 ^{ab} ± 2.05	7.64 ^{bc} ± 2.13
T5	12.47 ^{ab} ± 0.03	13.50 ^{ab} ± 0.17	13.00 ^a ± 0.56	12.39 ^{ab} ± 0.94
C.V. (%)	27.01	25.82	25.77	24.7
F-test	*	*	*	*

* ตัวอักษรที่แตกต่างกันในสดมภ์เดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P < 0.05)

2.5.4 ผลผลิตของข้าวไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย

จากผลการทดลอง ผลผลิตของข้าวโดยที่ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย(ตารางที่ 24) จะเห็นได้ว่า ผลผลิตของข้าวที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) มีปริมาณผลผลิตสูงกว่าข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้าง(T1-T5) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ(P<0.01) และถ้าหากเปรียบเทียบข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างเหมือนกัน(T1-T5) พบว่าข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ปุ๋ย 16-20-0(T5) ข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ปุ๋ย 15-15-15 ระบุจุลธาตุ (T4) และข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ปุ๋ยหมัก (T3) ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ แต่มีแนวโน้มว่าข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ปุ๋ย 16-20-0(T5) จะให้ผลผลิตสูงสุด ส่วนข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างเลี้ยงด้วยน้ำจืด(T1) จะให้ผลผลิตข้าวน้อยสุด

2.5.5 ผลผลิตของข้าวใส่ปุ๋ยยูเรีย

จากผลการทดลอง ผลผลิตของข้าวโดยที่ใส่ปุ๋ยยูเรีย(46-0-0)อัตรา 10 กิโลกรัม/ไร่ หรือ 56.25 กรัม / แปลง เมื่อข้าวอายุ 2 เดือน (ตารางที่ 24) จะเห็นได้ว่าผลผลิตของข้าวที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) มีปริมาณผลผลิตสูงกว่าข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้าง(T1-T5) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ(P<0.01) และถ้าหากเปรียบเทียบข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างเหมือนกัน(T1-T5) พบว่า ข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ปุ๋ย 16-20-0(T5) ให้ผลผลิตสูงสุด ส่วน ข้าวที่

ปลูกบนดินนาทุ้งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลวัวน้ำจืดและใส่ปุ๋ย 15-15-15 ระบุจุลธาตุ (T4) ข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ้งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลวัวน้ำจืดและใส่ปุ๋ยหมัก (T3) ข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ้งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลวัวน้ำจืด (T2) ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ และข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ้งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลวัวน้ำจืด (T1) จะให้ผลผลิตข้าวน้อยสุด

2.5.6 เปรียบเทียบผลผลิตข้าวไม่ใส่ปุ๋ยยูเรียกับใส่ปุ๋ยยูเรีย

เมื่อเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตข้าวในแต่ละชุดการทดลองระหว่างไม่ใส่ปุ๋ยยูเรียกับใส่ปุ๋ยยูเรีย(46-0-0)อัตรา 10 กิโลกรัม/ไร่ หรือ 56.25 กรัม / แปลง เมื่อข้าวอายุ 2 เดือน (ตารางที่ 24) พบว่าทุกชุดการทดลองมีความแตกต่าง ยกเว้นข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ้งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลวัวน้ำจืด(T1) จะให้ผลผลิตข้าวน้อยสุดและไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยที่ข้าวที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) และข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ้งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลวัวน้ำจืด (T2) ปริมาณผลผลิตของข้าวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($P < 0.05$) ส่วนข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ้งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลวัวน้ำจืดและใส่ปุ๋ยหมัก (T3) ข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ้งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลวัว น้ำจืดและใส่ปุ๋ย 15-15-15 ระบุจุลธาตุ (T4) และข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ้งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลวัวน้ำจืดและ ใส่ปุ๋ย 16-20-0(T5)ปริมาณผลผลิตของข้าวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($P < 0.01$)

ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ยผลผลิตข้าว (กิโลกรัม / ไร่)

ชุดการทดลอง	ผลผลิตหลังการเก็บเกี่ยว		ความแตกต่าง
	ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย	ใส่ปุ๋ยยูเรีย	
Tc	516.48 ^a ± 7.27	759.32 ^a ± 34.34	242.84 [*]
T1	88.13 ^d ± 13.16	132.89 ^d ± 3.73	-44.76 ^{ns}
T2	187.61 ^c ± 12.31	299.59 ^c ± 5.10	-111.98 [*]
T3	225.63 ^b ± 4.03	331.63 ^c ± 2.67	-106.00 ^{**}
T4	232.86 ^b ± 3.92	345.60 ^c ± 6.92	-112.74 ^{**}
T5	258.97 ^b ± 7.40	540.65 ^b ± 1.62	-281.68 ^{**}
C.V.(%)	5.14	6.10	
F-test	**	**	

* แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

** แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ns ไม่แตกต่างทางสถิติ (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

2.5.7 น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งของกอข้าว อายุ 1 เดือน

เมื่อต้นข้าวอายุได้ 1 เดือนหลังการปักดำ จะตัดต้นข้าวมาชั่งน้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งในแต่ละชุดการทดลอง (ตารางที่ 25) พบว่า น้ำหนักสดของกอข้าวที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) สูงกว่าน้ำหนักสดของข้าวที่ปลูกบนดินนากุ้งร้าง(T1-T5) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($P < 0.05$) ยกเว้นข้าวที่ปลูกบนดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ย 16-20-0(T5) ข้าวที่ปลูกบนดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ย 15-15-15 ระบุจุลธาตุ (T4) และข้าวที่ปลูกบนดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยหมัก (T3) ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ส่วนข้าวที่ปลูกบนดินนากุ้งร้างล้างด้วยน้ำจืด(T1) จะให้น้ำหนักสดน้อยสุด สำหรับน้ำหนักแห้งของกอข้าวที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc)สูงกว่าน้ำหนักแห้งของข้าวที่ปลูกบนดินนากุ้งร้าง(T1-T5) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($P < 0.01$) ส่วนข้าวที่ปลูกบนดินนากุ้งร้าง(T1-T5) น้ำหนักแห้งไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยที่ข้าวที่ปลูกบนดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ย 16-20-0(T5) จะให้น้ำหนักแห้งสูงสุด และข้าวที่ปลูกบนดินนากุ้งร้างล้างด้วยน้ำจืด(T1) จะให้น้ำหนักแห้งน้อยสุด

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักสดและน้ำหนักแห้ง (กรัม / กอ) ของกอข้าว อายุ 1 เดือน

ชุดการทดลอง	น้ำหนักกอข้าว	
	น้ำหนักสด	น้ำหนักแห้ง
Tc	26.52 ^a ± 1.36	12.75 ^a ± 0.15
T1	12.29 ^b ± 1.19	2.86 ^b ± 0.12
T2	15.22 ^b ± 0.96	3.56 ^b ± 0.14
T3	18.33 ^{ab} ± 3.34	3.96 ^b ± 0.45
T4	18.45 ^{ab} ± 4.57	4.52 ^b ± 0.91
T5	22.90 ^{ab} ± 5.71	5.10 ^b ± 0.69
C.V. (%)	34.89	20.07
F-test	*	**

* ตัวอักษรที่ต่างกันในระดับเดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

** ตัวอักษรที่ต่างกันในระดับเดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$)

2.5.8 น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งของกอข้าว อายุ 2 เดือน

เมื่อต้นข้าวอายุได้ 2 เดือนหลังการปักดำ จะตัดต้นข้าวมาชั่งน้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งในแต่ละชุดการทดลอง (ตารางที่ 26) พบว่า น้ำหนักสดของกอข้าวที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) สูงกว่าน้ำหนักสดของข้าวที่ปลูกบนดินนากุ้งร้าง(T1-T5) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($P < 0.05$) ยกเว้นข้าวที่ปลูกบนดินนากุ้งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลค่างน้ำจืดและใส่ปุ๋ย 16-20-0(T5) ส่วนข้าวที่ปลูกบนดินนากุ้งร้างล้างด้วยน้ำจืด(T1) จะให้น้ำหนักสดน้อยสุด สำหรับน้ำหนักแห้งของกอข้าวที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) สูงกว่าน้ำหนักแห้งของข้าวที่ปลูกบนดินนากุ้งร้าง(T1-T5) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($P < 0.01$) ส่วนข้าวที่ปลูกบนดินนากุ้งร้าง(T1-T5) น้ำหนักแห้งไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยที่ข้าวที่ปลูกบนดินนากุ้งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลค่างน้ำจืดและใส่ปุ๋ย 16-20-0(T5) จะให้น้ำหนักแห้งสูงสุด และข้าวที่ปลูกบนดินนากุ้งร้างล้างด้วยน้ำจืด(T1) จะให้น้ำหนักแห้งน้อยสุด

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักสดและน้ำหนักแห้ง (กรัม / กอ) ของกอข้าว อายุ 2 เดือน

ชุดการทดลอง	น้ำหนักกอข้าว	
	น้ำหนักสด	น้ำหนักแห้ง
Tc	59.39 ^a ± 1.10	13.71 ^a ± 0.16
T1	12.28 ^b ± 2.26	2.49 ^b ± 0.52
T2	18.85 ^b ± 3.49	4.00 ^b ± 1.00
T3	26.89 ^b ± 3.52	4.28 ^b ± 0.61
T4	28.01 ^b ± 1.86	6.02 ^b ± 0.40
T5	33.27 ^{ab} ± 9.36	6.18 ^b ± 1.43
C.V. (%)	3.68	26.94
F-test	*	**

* ตัวอักษรที่ต่างกันในสมมติเดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

** ตัวอักษรที่ต่างกันในสมมติเดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$)

2.5.9 ความสูงของข้าวสัปดาห์ที่ 1-8

จากผลการทดลอง อัตราการเจริญเติบโตของข้าวในด้านความสูงที่ทำกรวัดทุกสัปดาห์ หลังปักดำเป็นเวลา 8 สัปดาห์ (ตารางที่ 27) จะเห็นได้ว่าความสูงของข้าวที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้

ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) มีความสูงมากกว่าข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้าง(T1-T5) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($P < 0.01$) และถ้าหากเปรียบเทียบข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างเหมือนกัน(T1-T5) พบว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติ แต่มีแนวโน้มว่าข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลค้างคาวน้ำจืดและใส่ปุ๋ย 16-20-0(T5) มีความสูงมากกว่าชุดการทดลองอื่น และความสูงของข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลน้ำจืด (T1) มีความสูงน้อยสุด

ตารางที่ 27 ความสูงเฉลี่ยของข้าว (เซนติเมตร) สัปดาห์ที่ 1-8

ชุดการทดลอง	สัปดาห์							
	1	2	3	4	5	6	7	8
Tc	29.50 ^a ±0.88	37.50 ^a ±1.93	42.00 ^a ±1.77	44.00 ^a ±2.20	48.50 ^a ±3.22	56.25 ^a ±3.19	59.25 ^a ±1.75	59.25 ^a ±1.75
T1	26.11 ^a ±0.68	28.96 ^b ±0.91	30.69 ^b ±0.29	31.71 ^c ±0.46	33.21 ^b ±0.66	36.74 ^c ±1.32	37.69 ^b ±1.53	38.50 ^b ±1.36
T2	26.33 ^a ±0.54	31.32 ^b ±1.49	34.14 ^b ±2.15	35.50 ^{bc} ±2.64	37.03 ^b ±2.86	39.21 ^{bc} ±3.36	40.13 ^b ±3.71	40.97 ^b ±3.65
T3	27.49 ^a ±1.31	31.04 ^b ±1.11	34.03 ^b ±1.32	36.45 ^{bc} ±1.32	38.49 ^b ±1.29	42.22 ^{bc} ±1.79	43.55 ^b ±1.31	44.17 ^b ±1.20
T4	28.21 ^a ±0.62	31.41 ^{ab} ±1.71	33.75 ^b ±1.20	35.46 ^{bc} ±0.82	38.33 ^b ±0.41	41.64 ^{bc} ±0.71	42.16 ^b ±0.40	43.00 ^b ±0.39
T5	28.93 ^a ±1.34	33.09 ^{ab} ±1.38	35.36 ^b ±1.82	37.42 ^b ±2.01	41.00 ^b ±2.61	44.92 ^b ±3.30	45.64 ^b ±3.24	46.63 ^b ±3.15
C.V. (%)	8.15	7.76	6.32	6.66	9.06	7.71	7.86	8.62
F-test	ns	**	**	**	**	**	**	**

* ตัวอักษรที่แตกต่างกันในสมมติเดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

** ตัวอักษรที่แตกต่างกันในสมมติเดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$)

ns ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

2.5.10 ความสูงของข้าวสัปดาห์ที่ 9-12 ที่ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย

จากผลการทดลองพบว่า อัตราการเจริญเติบโตของข้าวในด้านความสูงที่ทำการวัดตั้งแต่สัปดาห์ที่ 9 โดยที่ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย (46-0-0) อัตรา 10 กิโลกรัม/ไร่ (ตารางที่ 28) จะเห็นได้ว่าความสูงของข้าวที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) เมื่อเปรียบเทียบกับข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้าง(T1-T5) ความสูงของข้าวไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ยกเว้นข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลค้างคาวน้ำจืด (T2) แต่มีแนวโน้มว่าความสูงของข้าวที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) มีความสูงมากที่สุด

ตารางที่ 28 ความสูงเฉลี่ยของข้าว (เซนติเมตร) ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย สัปดาห์ที่ 9 – 12

ชุดการทดลอง	สัปดาห์			
	9	10	11	12
Tc	63.50 ^a ± 2.50	72.00 ^a ± 3.00	81.50 ^a ± 3.50	84.00 ^a ± 2.00
T1	40.75 ^b ± 0.03	43.87 ^b ± 1.69	49.92 ^b ± 4.08	59.81 ^{ab} ± 7.97
T2	41.39 ^b ± 2.61	42.47 ^b ± 3.03	46.97 ^b ± 0.53	51.23 ^b ± 2.34
T3	45.60 ^b ± 1.15	47.54 ^b ± 0.21	53.00 ^b ± 3.00	63.31 ^{ab} ± 3.69
T4	44.39 ^b ± 0.28	47.17 ^b ± 1.50	54.20 ^b ± 1.69	62.17 ^{ab} ± 1.72
T5	47.64 ^b ± 5.97	52.50 ^b ± 3.94	58.70 ^b ± 6.80	64.78 ^{ab} ± 11.22
C.V. (%)	8.91	7.72	10.06	14.44
F-test	*	**	*	*

* ตัวอักษรที่ต่างกันในระดับเดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P < 0.05)

** ตัวอักษรที่ต่างกันในระดับเดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P < 0.01)

2.5.11 ความสูงของข้าวสัปดาห์ที่ 9-12 ที่ใส่ปุ๋ยยูเรีย

จากผลการทดลอง อัตราการเจริญเติบโตของข้าวในด้านความสูงที่ทำการวัดตั้งแต่สัปดาห์ที่ 9 โดยที่ได้ใส่ปุ๋ยยูเรีย (46-0-0) อัตรา 10 กิโลกรัม / ไร่ หรือ 56.25 กรัม / แปลง เมื่อข้าวอายุ 2 เดือน (ตารางที่ 29) จะเห็นได้ว่า ความสูงของข้าวที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ (Tc) เมื่อเปรียบเทียบกับข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้าง (T1-T5) ความสูงของข้าวไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ยกเว้นข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างล้างด้วยน้ำจืด (T1) แต่มีแนวโน้มว่าความสูงของข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ย 16-20-0 (T5) มีความสูงมากที่สุด

ตารางที่ 29 ความสูงเฉลี่ยของข้าว (เซนติเมตร) ใฝ่ปุ๋ยยูเรีย สัปดาห์ที่ 9 - 12

ชุดการทดลอง	สัปดาห์			
	9	10	11	12
Tc	67.50 ^a ± 3.50	71.00 ^a ± 7.00	77.00 ^a ± 1.00	78.50 ^a ± 2.50
T1	40.85 ^c ± 3.09	42.09 ^c ± 3.58	49.41 ^c ± 6.76	53.79 ^b ± 8.21
T2	44.94 ^{bc} ± 8.81	50.50 ^{bc} ± 10.87	60.06 ^{abc} ± 13.56	64.63 ^{ab} ± 15.87
T3	49.03 ^{abc} ± 0.41	55.67 ^{abc} ± 1.05	62.03 ^{abc} ± 0.75	69.84 ^{ab} ± 2.72
T4	45.07 ^{bc} ± 0.43	49.77 ^{bc} ± 0.48	55.73 ^{bc} ± 0.60	62.70 ^{ab} ± 1.19
T5	53.08 ^{ab} ± 4.30	61.17 ^{ab} ± 4.83	70.78 ^{ab} ± 7.33	79.73 ^a ± 8.16
C.V. (%)	9.65	11.17	12.27	12.50
F-test	*	*	*	*

* ตัวอักษรที่แตกต่างกันในสมรภูมเดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

2.5.12 เปรอร์เซ็นต์เมล็ดข้าวลีบที่ไม่ใฝ่ปุ๋ยยูเรีย

จากผลการทดลอง เปรอร์เซ็นต์เมล็ดข้าวลีบโดยที่ไม่ใฝ่ปุ๋ยยูเรีย (ตารางที่ 30) จะเห็นได้ว่า เปรอร์เซ็นต์เมล็ดข้าวลีบที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) น้อยกว่าข้าวที่ปลูกบนดินนากุ้งร้าง(T1-T5) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($P < 0.01$) และถ้าหากเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์เมล็ดข้าวลีบที่ปลูกบนดินนากุ้งร้างเหมือนกัน(T1-T5) พบว่า ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

2.5.13 เปรอร์เซ็นต์เมล็ดข้าวลีบที่ใฝ่ปุ๋ยยูเรีย

จากผลการทดลองพบว่า เปรอร์เซ็นต์เมล็ดข้าวลีบโดยที่ใฝ่ปุ๋ยยูเรีย จะเห็นได้ว่า เปรอร์เซ็นต์เมล็ดข้าวลีบที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) น้อยกว่าข้าวที่ปลูกบนดินนากุ้งร้าง(T1-T5) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($P < 0.01$) และถ้าหากเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์เมล็ดข้าวลีบที่ปลูกบนดินนากุ้งร้างเหมือนกัน(T1-T5) พบว่า ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

2.5.14 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์เมล็ดข้าวลีบระหว่างไม่ใฝ่ปุ๋ยยูเรียกับใฝ่ปุ๋ยยูเรีย

เมื่อเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์เมล็ดข้าวลีบในแต่ละชุดการทดลองระหว่างใฝ่ปุ๋ยยูเรียกับไม่ใฝ่ปุ๋ยยูเรีย พบว่าทุกชุดการทดลองไม่มีความแตกต่างทางสถิติ แต่มีแนวโน้มว่าข้าวที่ปลูกในชุดการทดลองที่ใฝ่ปุ๋ยยูเรียมีเปอร์เซ็นต์เมล็ดข้าวลีบน้อยกว่าไม่ใฝ่ปุ๋ยยูเรีย

ตารางที่ 30 ค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์เมล็ดข้าวลีบ (เปอร์เซ็นต์ / รวง)

ชุดการทดลอง	เปอร์เซ็นต์เมล็ดข้าวลีบ		ความแตกต่าง
	ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย	ใส่ปุ๋ยยูเรีย	
Tc	29.72 ^b ± 0.06	27.20 ^b ± 1.06	2.52 ^{ns}
T1	71.40 ^a ± 1.69	67.74 ^a ± 0.69	3.66 ^{ns}
T2	65.91 ^a ± 4.67	64.25 ^a ± 1.39	1.66 ^{ns}
T3	69.84 ^a ± 3.47	67.50 ^a ± 0.03	2.34 ^{ns}
T4	66.93 ^a ± 4.45	63.25 ^a ± 2.64	3.68 ^{ns}
T5	69.71 ^a ± 1.62	64.35 ^a ± 1.97	5.36 ^{ns}
C.V.(%)	10.08	6.81	
F-test	**	**	

* แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

** แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ns ไม่แตกต่างทางสถิติ (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

สาเหตุที่เมล็ดข้าวลีบนั้น เพราะความเค็มทำให้ข้าวผสมเกสรน้อย และการสะสมแป้งในเมล็ดข้าวที่ผ่านการผสมเกสรแล้วก็น้อยกว่าปกติด้วย(ยางยุทธ โอสถสภา, ม.ป.ป.)

จากการทดลองผลผลิตข้าวสูงสุด 540.65 กิโลกรัมต่อไร่ ซึ่งใกล้เคียงกับ ชัยนาม ดิษฐาพร (2532) ที่คัดเลือกพันธุ์ข้าวทนเค็ม คือ ขาวดอกมะลิ 105 ขาวปากหม้อ 148 ขาวตาแห้ง กข 7 กข 6 กข 8 กข 15 และเหนียวสันป่าตอง ผลผลิตจะอยู่ระหว่าง 400-500 กิโลกรัมต่อไร่ และผลผลิตลดลง 75 เปอร์เซ็นต์ของผลผลิตข้าวที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างที่ไม่ได้ใส่ปุ๋ยซั้แต่ล้างน้ำจืดอย่างเดียวที่ระดับความเค็ม 4.53 dS m⁻¹ ซึ่งข้าวเป็นพืชทนเค็มที่ความเค็มปานกลาง 4-8 dS m⁻¹(สมศรี อรุณินท์, 2536) ส่วนสมศรี และคณะ(ม.ป.ป.) พบว่ามีการลดลงของผลผลิตสูงถึง 64 เปอร์เซ็นต์ ที่ระดับความเค็ม 15.7 dS m⁻¹ และมานพ ตันตะเทมีย์ (2536) พบว่า ความเค็ม 8 dS m⁻¹ ผลผลิตลดลง 50 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งการลดลงของผลผลิตไปในแนวเดียวกันคือยังสูงอยู่ แต่ลักษณะของการลดลงของผลผลิตที่ไม่เท่ากันอาจเกิดจาก พันธุ์ข้าว การปักดำข้าวจำนวนต้นต่อกอ และการใส่ปุ๋ยที่แตกต่างกัน

จากผลการทดลองนี้เห็นได้ชัดเจนว่า ข้าวที่ปลูกบนพื้นที่นาทุ่งร้างนั้นให้ผลผลิตต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ นอกจากนั้นแล้วอิทธิพลของชนิดปุ๋ยที่ใส่ลงไปก็

แตกต่างกันถึงแม้ว่าจะไม่มีผลต่อการเจริญเติบโตในด้านความสูง แต่จะมีผลต่อการเจริญเติบโตใน น้ำหนักสด และน้ำหนักแห้ง รวมทั้งผลผลิตที่ได้ โดยดินนาทุ้งร้างที่ใส่ปุ๋ยสำหรับปลูกข้าว(16-20-0)จะมีผลให้มีการเจริญเติบโตในด้านน้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งรวมทั้งผลผลิตที่ได้มากกว่าปุ๋ยชนิดอื่นๆ และถ้าหากมีการเพิ่มปุ๋ยยูเรียก็จะทำให้ผลผลิตที่ได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นได้ว่า ดินนาทุ้งร้างสำหรับปลูกข้าว นั้นเมื่อลดความเค็มของดินแล้ว ชนิดของธาตุอาหารที่เหมาะสมกับพืชที่ต้องใส่ลงไปดินนาทุ้งร้างมีผลสำคัญอย่างยิ่ง พร้อมทั้งต้องเพิ่มปุ๋ยยูเรียเพื่อเพิ่มผลผลิตของพืชอีกด้วย

3. สมบัติของดินก่อนปลูกและหลังปลูกผักบุ้งจีน หนุ่ยขาน ผักกาดหอม และผักคะน้า

3.1 ค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน

ผักบุ้งจีน

จากการศึกษาค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 31) พบว่า ดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) ดินนาทุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) ดินนาทุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีราที่ระบุจุลธาตุ(T4) ดินนาทุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) และดินนาทุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ดินนาทุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T1) มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) ส่วนดินนาทุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างกันทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

หนุ่ยขาน

จากการศึกษาค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 31) พบว่า ดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) ดินนาทุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T1) และดินนาทุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) ส่วนดินนาทุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) ดินนาทุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีราที่ระบุจุลธาตุ(T4) ดินนาทุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) และดินนาทุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6)มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างกันทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

ตารางที่ 31 เปรียบเทียบค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดินก่อนปลูกและหลังปลูก

ชุดการทดลอง	ผักบุ้งจีน		ความแตกต่าง	หญ้าขน		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
Tc	5.93	5.30	0.63*	5.90	5.49	0.41*
T1	7.89	7.36	0.53**	8.20	7.66	0.60*
T2	8.47	8.30	0.17 ^{ns}	8.46	8.28	0.18*
T3	8.06	7.60	0.46*	8.45	8.19	0.29 ^{ns}
T4	8.27	7.69	0.58*	8.29	8.06	0.23 ^{ns}
T5	8.45	7.94	0.51*	8.50	8.20	0.30 ^{ns}
T6	8.43	8.02	0.41*	8.45	8.23	0.22 ^{ns}

ชุดการทดลอง	ผักกาดหอม		ความแตกต่าง	ผักคะน้า		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
Tc	5.58	5.30	0.28*	6.01	5.44	0.57**
T1	8.42	8.25	0.17 ^{ns}	8.08	7.11	0.97**
T2	8.18	8.10	0.08 ^{ns}	8.18	7.40	0.78 ^{ns}
T3	8.17	7.85	0.32 ^{ns}	8.63	7.67	0.96*
T4	8.11	7.68	0.43 ^{ns}	8.14	7.66	0.48*
T5	8.21	7.60	0.61*	8.39	7.87	0.52 ^{ns}
T6	8.13	7.87	0.26 ^{ns}	8.41	7.69	0.72 ^{ns}

ชุดการทดลอง	ผักกาดหอม		ความแตกต่าง	ผักคะน้า		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
T2 + ยูเรีย	7.98	7.87	0.11 ^{ns}	8.33	7.38	0.95 ^{ns}
T3 + ยูเรีย	8.26	7.39	0.87 ^{ns}	7.79	7.35	0.44 ^{ns}
T4 + ยูเรีย	7.88	7.48	0.40 ^{ns}	7.99	7.52	0.47 ^{ns}
T5 + ยูเรีย	7.67	7.40	0.27*	8.00	7.63	0.37 ^{ns}
T6 + ยูเรีย	8.26	7.78	0.48 ^{ns}	8.67	7.77	0.90 ^{ns}

* แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

** แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ns ไม่แตกต่างทางสถิติ (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ผักคะน้า (ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

จากการศึกษาค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 31) พบว่า ดินนาุ้งร้างใส่ปุ๋ยซ้่มล้่างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) ดินนาุ้งร้างใส่ปุ๋ยซ้่มล้่างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราห้ว่วค้ันไถท้ี่ไม่ระบู้จลฐาตุ(T3) ดินนาุ้งร้างใส่ปุ๋ยซ้่มล้่างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีร้่าท้ี่ระบู้จลฐาตุ(T4) ดินนาุ้งร้างใส่ปุ๋ยซ้่มล้่างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) และดินนาุ้งร้างใส่ปุ๋ยซ้่มล้่างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่าทางสถิติแต่มีแนวโน้มว้่าค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดินหลังปลูกต่ากว้่าดินก่อนปลูก

ตั้งน้ั้นการลดล้งของค่าความเป็นกรดเป็นด่างในดินหลังปลูกน้ั้น อาจเกิดมาจากดินมีอินทรียว้ัตถูทับถมอยู่ เมื่้ออินทรียว้ัตถูเน่าเป็้อยล้ง จะม้ีกรดอินทรียว้ต่าง ๆ (fulvic acid และ humic acid) เกิดขึ้นท้่าให้ดินมีค่าความเป็นกรดเพิ่มขึ้้น นอกจากน้ี้ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ท้ี่ปลดปล้่อยออกมาจากการย่อยสลายอินทรียว้ัตถูในดินท้่าให้เกิดกรดคาร์บอนิก ดินจึงมีค่าความเป็นกรดเพิ่มขึ้้นด้วย (ยงยุทธ โอสถสภา, 2543) นอกจากน้ี้การดูดธาตุอาหารไปใช้ของพืชก็ท้่าให้ดินหลังปลูกเป็นกรดมากกว่าดินก่อนปลูกเนื่งจากม้ีการแลกเปลี่ยนระหว้่างไฮโดรเจนไอออนท้ี่ผิวรากพืช ซึ่งมาจากเมแทบอลิซ้่มของรากกับแคตไอออนซึ่งดูดซ้บอยู่ท้ี่ผิวคอลลอยด์ เช่น โพแทสเซียม แคลเซียมเป็นต้น ท้่าให้แคตไอออนดังกล่าวถูกดูดซ้บอยู่ท้ี่ผนังเซลล์ของรากพืช ส่วนไฮโดรเจนไอออนก็ออกมาดูดซ้บกับผิวของคอลลอยด์ดินแทนท้่าให้ดินหลังปลูกมีค่าความเป็นกรดเพิ่มขึ้้น (ยงยุทธ โอสถสภา และคณะ, 2541)

จากผลการทดลอง เมื่้อพิจารณาจากการเปรียบเทียบค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดินก่อนปลูกและหลังปลูกค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน (pH) ของดินบ่อกุ้งร้าง พบว้่าเมื่อเวลาผ่านไปหลังจากการเพาะปลูกพืชมีการเปลี่ยนแปลงในทิศทางท้ี่ดีขึ้นเล็กน้อยส้่าหรับการเจริญเติบโตของพืช ค้ือค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน (pH) มีค่าลดลงจากต่าปานกลางเป็นต่าอย่างอ่อน

3.2 ค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียส

ผักบุ้งจีน

ค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 32) พบว้่า ดินท้่วไปท้ี่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาด้า(Tc) ดินนาุ้งร้างใส่ปุ๋ยซ้่มล้่างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีร้่าท้ี่ระบู้จลฐาตุ(T4) และดินนาุ้งร้างใส่ปุ๋ยซ้่มล้่างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) ค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินก่อนปลูกสูงกว้่าดินหลังปลูกอย่างมีน้ัยส้่าคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ดินนาุ้งร้างใส่ปุ๋ยซ้่มล้่างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตรา

ตารางที่ 32 เปรียบเทียบค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิต์วที่ 25 องศาเซลเซียส (dS m^{-1}) ของดิน ก่อนปลูก และหลังปลูก

ชุดการทดลอง	ผักบุ้งจีน		ความแตกต่าง	หญ้าขน		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
Tc	0.75	0.66	0.09*	0.77	0.69	0.08**
T1	5.76	3.33	2.43 ^{ns}	5.72	3.20	2.52 ^{ns}
T2	3.75	2.64	1.11 ^{ns}	4.13	3.06	1.07 ^{ns}
T3	4.12	2.57	1.55**	3.79	3.05	0.74 ^{ns}
T4	3.88	2.63	1.25*	3.63	2.84	0.79**
T5	4.51	3.07	1.44 ^{ns}	3.52	2.63	0.89 ^{ns}
T6	3.74	2.69	1.05*	3.49	2.71	0.78 ^{ns}

ชุดการทดลอง	ผักกาดหอม		ความแตกต่าง	ผักคะน้า		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
Tc	0.63	0.58	0.05*	0.73	0.70	0.03*
T1	5.44	3.60	1.84 ^{ns}	4.46	3.25	1.21 ^{ns}
T2	3.98	2.91	1.07 ^{ns}	3.59	3.00	0.59 ^{ns}
T3	3.91	2.76	1.15 ^{ns}	4.07	3.00	1.07 ^{ns}
T4	4.58	3.13	1.45**	3.79	3.12	0.67 ^{ns}
T5	4.20	2.79	1.41*	3.77	3.12	0.65*
T6	4.42	2.97	1.45 ^{ns}	3.63	2.78	0.85*

ชุดการทดลอง	ผักกาดหอม		ความแตกต่าง	ผักคะน้า		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
T2 + ยูเรีย	3.67	3.51	0.16 ^{ns}	3.67	3.12	0.5 ^{ns}
T3 + ยูเรีย	4.32	3.04	1.28*	4.20	3.12	1.08**
T4 + ยูเรีย	4.52	3.39	1.13**	3.72	3.12	0.60 ^{ns}
T5 + ยูเรีย	4.12	3.59	0.53 ^{ns}	3.43	2.75	0.68**
T6 + ยูเรีย	4.58	3.31	1.27**	3.38	2.76	0.62*

* แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

** แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ns ไม่แตกต่างทางสถิติ (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

หลังปลูกไม่แตกต่างทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

ผักคะน้า (ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

ค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 32) พบว่า ดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) ค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ส่วนดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T1) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีว่าที่ระบุจุลธาตุ(T4) ค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

ผักกาดหอม (ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

ค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 32) พบว่า ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) ค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีว่าที่ระบุจุลธาตุ(T4) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) ค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) ส่วนดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) ค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

ผักคะน้า (ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

ค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 32) พบว่า ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) ค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

($P < 0.05$) ดินนาุ้งร้างไผ่ยิปซั่มล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) และดินนาุ้งร้างไผ่ยิปซั่มล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) ค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) ส่วนดินนาุ้งร้างไผ่ยิปซั่มล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) และดินนาุ้งร้างไผ่ยิปซั่มล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีว่าที่ระบุจุลธาตุ(T4) ค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

ดังนั้นการลดลงของค่าการนำไฟฟ้าในดินหลังปลูกนั้น อาจเกิดมาจากน้ำฝนตามฤดูกาลที่ชะล้างเกลือบางส่วนลงสู่ในชั้นดินลึก (สุรเดช จินตกานนท์, 2528) สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต 11 (2542) รายงานการวัดค่าการนำไฟฟ้าของดินเค็มจากนาุ้งร้างที่ทำการปรับสภาพเป็นพื้นที่ยกทรงเพื่อปลูกพืชในโครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังอันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยในพื้นที่โครงการ 1852.30 มิลลิเมตรต่อปี โดยที่ดินมีค่าการนำไฟฟ้า 6 dS m^{-1} ไผ่ยิปซั่มอัตรา 2 ตัน/ไร่เมื่อระยะเวลาผ่านไป 1 ปีค่าการนำไฟฟ้าลดลงเหลือ 3.46 dS m^{-1} และพอปีถัดไปค่าการนำไฟฟ้าลดลงเหลือ 2.33 dS m^{-1} นอกจากนั้นแล้วการที่ใส่แกลบลงไปดินอาจทำให้อัตราการซาบซึมน้ำในแนวตั้งสูงขึ้นจึงช่วยให้ดินมีความเค็มลดลง (พรอณี รุ่งแสงจันทร์ และคณะ, 2526) นอกเหนือจากนี้เมื่อพืชที่ปลูกมีการดูดธาตุอาหารต่างๆ ไปจากดินโดยเฉพาะไอออนต่างๆที่ละลายน้ำได้เพื่อใช้ในการเจริญเติบโตทำให้ค่าการนำไฟฟ้าของดินลดลงได้

จากผลการทดลอง เมื่อพิจารณาจากการเปรียบเทียบค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินก่อนปลูกและหลังปลูก ค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินบ่อกุ้งร้าง พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดีขึ้นเล็กน้อยสำหรับการเจริญเติบโตของพืช คือมีค่าความเค็มของดินลดลงหรือค่าการนำไฟฟ้าลดลงหลังจากการปลูกพืช

3.3 อินทรีย์วัตถุ

ผักบั้งจีน

อินทรีย์วัตถุของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 33) พบว่า ดินนาุ้งร้างไผ่ยิปซั่มล้างด้วยน้ำจืด(T1) ดินนาุ้งร้างไผ่ยิปซั่มล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีว่าที่ระบุจุลธาตุ(T4) และดินนาุ้งร้างไผ่ยิปซั่มล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) อินทรีย์วัตถุของดินก่อนปลูกต่ำกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ส่วนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) ดินนาุ้งร้างไผ่ยิปซั่มล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) ดินนาุ้งร้างไผ่ยิปซั่มล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตรา

ตารางที่ 33 เปรียบเทียบค่าอินทรีย์วัตถุ (g kg⁻¹) ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก

ชุดการทดลอง	ผักบุ้งจีน		ความแตกต่าง	หญ้าขน		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
Tc	39.12	40.85	-1.73 ^{ns}	33.82	37.43	-3.61 ^{ns}
T1	3.96	5.85	-1.89*	3.67	5.52	-1.85*
T2	13.68	26.77	-13.09 ^{ns}	12.53	26.52	-13.99*
T3	19.73	27.96	-8.23 ^{ns}	16.12	28.79	-12.67 ^{ns}
T4	12.42	24.17	-11.75*	17.38	35.43	-18.05**
T5	12.17	19.06	-6.89*	14.69	31.96	-17.27*
T6	20.43	25.327	-4.84 ^{ns}	18.40	39.21	-20.81 ^{ns}

ชุดการทดลอง	ผักกาดหอม		ความแตกต่าง	ผักคะน้า		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
Tc	38.18	41.05	-2.87 ^{ns}	37.49	39.54	-2.05**
T1	3.93	5.24	-1.31*	4.91	5.24	-0.33 ^{ns}
T2	21.16	28.79	-7.63**	28.61	30.32	-1.71 ^{ns}
T3	19.56	35.67	-16.11 ^{ns}	17.51	31.86	-14.35 ^{ns}
T4	22.21	24.64	-2.43 ^{ns}	24.55	26.69	-2.14 ^{ns}
T5	35.67	53.68	-18.01 ^{ns}	31.49	33.34	-1.85 ^{ns}
T6	39.40	47.06	-7.66 ^{ns}	29.23	32.21	-2.98 ^{ns}

ชุดการทดลอง	ผักกาดหอม		ความแตกต่าง	ผักคะน้า		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
T2 + ยูเรีย	19.54	28.12	-8.58 ^{ns}	24.19	32.67	-8.48**
T3 + ยูเรีย	26.87	28.95	-2.08 ^{ns}	27.60	33.81	-6.21 ^{ns}
T4 + ยูเรีย	27.96	43.41	-15.45 ^{ns}	22.59	28.09	-5.50 ^{ns}
T5 + ยูเรีย	31.24	37.69	-6.45*	24.07	29.39	-5.32*
T6 + ยูเรีย	27.17	37.52	-10.35 ^{ns}	21.04	33.76	-12.72 ^{ns}

* แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

** แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ns ไม่แตกต่างทางสถิติ (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีว่าที่ระบุงุลาต(Т4) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(Т5) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(Т6)อินทรีย์วัตถุของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าอินทรีย์วัตถุของดินหลังปลูกสูงกว่าดินก่อนปลูก

ผักกาดหอม (ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

อินทรีย์วัตถุของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 33) พบว่า ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(Т5) อินทรีย์วัตถุของดินก่อนปลูกต่ำกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) ส่วนดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(Т2) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุงุลาต(Т3) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีว่าที่ระบุงุลาต(Т4) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(Т6)อินทรีย์วัตถุของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าอินทรีย์วัตถุของดินหลังปลูกสูงกว่าดินก่อนปลูก

ผักคะน้า (ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

อินทรีย์วัตถุของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 33) พบว่า ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(Т5)อินทรีย์วัตถุของดินก่อนปลูกต่ำกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(Т2) อินทรีย์วัตถุของดินก่อนปลูกต่ำกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.01$) ส่วนดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุงุลาต(Т3) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีว่าที่ระบุงุลาต(Т4) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(Т6)อินทรีย์วัตถุของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าอินทรีย์วัตถุของดินหลังปลูกสูงกว่าดินหลังปลูก

ดังนั้นการเพิ่มขึ้นของอินทรีย์วัตถุในดินหลังปลูกอาจเนื่องมาจากเศษซากของพืชที่ปลูกปะปนมากับดินหลังปลูก และอาจจะเกิดจากการย่อยสลายของแกลบในชุดการทดลองที่มีการผสมแกลบ ทำให้เมื่อวิเคราะห์อินทรีย์วัตถุของดินหลังปลูกจึงมีค่ามากกว่าดินก่อนปลูก และจากการศึกษาของประเสริฐ สองเมือง และคณะ(2529) ทดลองใส่ปุ๋ยหมักฟางข้าวระยะยาวติดต่อกันพบว่า ทำให้ดินมีอินทรีย์วัตถุเพิ่มขึ้น และจากการศึกษาในแปลงทดลองของสุริยา สาสนรักกิจ (2531) ได้วิเคราะห์ดินนาชุดดินรังสิต และชุดดินร้อยเอ็ดเมื่อใส่กากกะหล่ำ กากตะกอนน้ำเสีย กากตะกอนอ้อยและปุ๋ยหมักฟางข้าวติดต่อกัน 3 ฤดูปลูกพบว่าดินมีปริมาณอินทรีย์วัตถุเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน

จากผลการทดลอง เมื่อพิจารณาจากการเปรียบเทียบอินทรีย์วัตถุของดินก่อนปลูกและหลังปลูก พบว่าอินทรีย์วัตถุของดินก่อนปลูกและหลังปลูกของดินบ่อกุ้งร้าง พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดีขึ้นสำหรับการเจริญเติบโตของพืช คือ ปริมาณอินทรีย์วัตถุเพิ่มขึ้นหลังจากปลูกพืช ซึ่งเหมาะสมกับการปลูกพืชรุ่นต่อไป

3.4 ไนโตรเจนทั้งหมด

ผักบุ้งจีน

ไนโตรเจนทั้งหมดของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 34) พบว่า ดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) และดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T1) ไนโตรเจนทั้งหมดของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.01$) และ ($P<0.05$) ตามลำดับ ส่วนดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) ดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) ดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีรำที่ระบุจุลธาตุ(T4)ดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) และดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) ไนโตรเจนทั้งหมดของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าไนโตรเจนทั้งหมดของดินหลังปลูกสูงกว่าดินก่อนปลูก

หญ้าขน

ไนโตรเจนทั้งหมดของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 34) พบว่า ดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) ไนโตรเจนทั้งหมดของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) ส่วนดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T1) ไนโตรเจนทั้งหมดของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าไนโตรเจนทั้งหมดของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก ดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) ไนโตรเจนทั้งหมดของดินหลังปลูกสูงกว่าดินก่อนปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.01$) ส่วนดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) ดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีรำที่ระบุจุลธาตุ(T4)ดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) และดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) ไนโตรเจนทั้งหมดของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าไนโตรเจนทั้งหมดของดินหลังปลูกดินสูงกว่าดินก่อนปลูก

ผักกาดหอม (ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

ไนโตรเจนทั้งหมดของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 34) พบว่า ดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) ไนโตรเจนทั้งหมดของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทาง

ตารางที่ 34 เปรียบเทียบไนโตรเจนทั้งหมด(g kg^{-1})ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก

ชุดการทดลอง	ผักบุ้งจีน		ความแตกต่าง	หญ้าขน		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
Tc	2.28	2.15	0.13**	2.14	1.95	0.19*
T1	0.54	0.52	0.02*	0.47	0.41	0.06 ^{ns}
T2	0.61	0.82	-0.21 ^{ns}	0.52	0.80	-0.28**
T3	0.65	0.81	-0.16 ^{ns}	0.63	0.97	-0.34 ^{ns}
T4	0.75	0.82	-0.07 ^{ns}	0.65	1.03	-0.38 ^{ns}
T5	0.84	0.89	-0.05 ^{ns}	0.89	1.15	-0.26 ^{ns}
T6	0.79	0.89	-0.10 ^{ns}	0.85	1.22	-0.37 ^{ns}

ชุดการทดลอง	ผักกาดหอม		ความแตกต่าง	ผักคะน้า		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
Tc	2.20	2.12	0.08*	2.20	1.98	0.22**
T1	0.66	0.48	0.18 ^{ns}	0.48	0.39	0.09*
T2	0.83	1.00	-0.17 ^{ns}	0.89	0.80	0.09*
T3	0.90	1.23	-0.33 ^{ns}	0.95	0.86	0.09*
T4	1.13	0.98	0.15 ^{ns}	0.96	0.84	0.12 ^{ns}
T5	1.41	0.75	0.66 ^{ns}	1.16	1.02	0.14 ^{ns}
T6	1.32	0.93	0.39 ^{ns}	1.03	0.68	0.35 ^{ns}

ชุดการทดลอง	ผักกาดหอม		ความแตกต่าง	ผักคะน้า		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
T2 + ยูเรีย	0.85	0.95	-0.10 ^{ns}	0.87	1.28	-0.41 ^{ns}
T3 + ยูเรีย	1.09	1.10	-0.01 ^{ns}	0.88	1.16	-0.28 ^{ns}
T4 + ยูเรีย	1.03	1.60	-0.57 ^{ns}	1.00	1.08	-0.08 ^{ns}
T5 + ยูเรีย	1.39	1.91	-0.52*	1.15	1.79	-0.64*
T6 + ยูเรีย	0.95	1.75	-0.80 ^{ns}	1.06	1.18	-0.12 ^{ns}

* แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

** แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ns ไม่แตกต่างทางสถิติ (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

สำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ส่วนดินนาทุ้งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) ดินนาทุ้งร้างไผ่ยิปซั่มล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) ดินนาทุ้งร้างไผ่ยิปซั่มล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีว่าที่ระบุจุลธาตุ(T4) และดินนาทุ้งร้างไผ่ยิปซั่มล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) ไนโตรเจนทั้งหมดของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างกันทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าไนโตรเจนทั้งหมดของดินหลังปลูกสูงกว่าดินก่อนปลูก

ไนโตรเจนทั้งหมดจากปุ๋ยเคมี 15-15-15 (อัตรา 20 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ 50 กรัมต่อแปลง) มีไนโตรเจนทั้งหมด 7.5 กรัมต่อแปลง ปุ๋ยคอก (ไนโตรเจนทั้งหมด 1.07 เปอร์เซ็นต์ อัตรา 2 ตันต่อไร่ หรือ 5 กิโลกรัมต่อแปลง) มีไนโตรเจนทั้งหมด 54 กรัมต่อแปลง ปุ๋ยหมัก (ไนโตรเจนทั้งหมด 0.93 เปอร์เซ็นต์อัตรา 2 ตันต่อไร่ หรือ 5 กิโลกรัมต่อแปลง) มีไนโตรเจนทั้งหมด 46 กรัมต่อแปลง ซึ่งจากการทดลองไนโตรเจนทั้งหมดของปุ๋ยคอกสูงกว่า ปุ๋ยหมัก และปุ๋ยเคมี

ดังนั้นการลดลงของไนโตรเจนในดินหลังปลูกพืชในดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(T_c) และดินนาทุ้งร้างไผ่ยิปซั่มล้างด้วยน้ำจืด(T1) เนื่องจากพืชดูดไนโตรเจนไปใช้เพื่อการเจริญเติบโต โดยที่ทั้งสองชุดการทดลองดังกล่าวไม่มีการใส่แกลบ แต่ในดินนาทุ้งร้างไผ่ยิปซั่มล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) ดินนาทุ้งร้างไผ่ยิปซั่มล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) ดินนาทุ้งร้างไผ่ยิปซั่มล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีว่าที่ระบุจุลธาตุ(T4) ดินนาทุ้งร้างไผ่ยิปซั่มล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) และดินนาทุ้งร้างไผ่ยิปซั่มล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) มีการใส่แกลบ การที่ไนโตรเจนทั้งหมดของดินหลังปลูกสูงกว่าดินก่อนปลูก นอกจากพืชดูดไนโตรเจนไปใช้เพื่อการเจริญเติบโตแล้ว ไนโตรเจนที่เพิ่มขึ้นอาจมาจากการสลายตัวของแกลบ ซึ่งวิจิตร ตันมาลา (2535) รายงานว่าองค์ประกอบทางเคมีของแกลบปริมาณ 10-15 เมตริกตัน มีไนโตรเจน 37-56 กิโลกรัม โฟสเฟอรัส 80-134 กิโลกรัม ซิลิกอน 1,150-1,725 กิโลกรัม และมีอินทรีย์วัตถุ 34.50 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนั้นแล้วอินทรีย์วัตถุยังมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับปริมาณไนโตรเจนทั้งหมดในดิน(total nitrogen) คืออินทรีย์วัตถุ จะประกอบด้วยไนโตรเจนประมาณ 5 เปอร์เซ็นต์ (มีไนโตรเจน 1 ส่วน ในอินทรีย์วัตถุ 20 ส่วน) (อภิรดี อิมเอิบ, 2534) โดยที่ ความเป็นประโยชน์ของไนโตรเจนในดิน จะมี C/N ratio เป็นตัวควบคุมบทบาทของไนโตรเจนในดิน โดยปกติปริมาณไนโตรเจนทั้งหมดในฮิวมัสจะมีอยู่ประมาณ 5.0-5.5 เปอร์เซ็นต์ และคาร์บอน มีอยู่ประมาณ 50-58 เปอร์เซ็นต์ ทำให้มี C/N ratio อยู่ระหว่าง 9-2 แต่ C/N ratio จะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางเคมีของพืชที่ใส่ลงไปในดิน ในเศษซากพืชที่มี C/N 20/1 ขึ้นไปมักเกิดกระบวนการ immobilization แต่ในพืชที่มี C/N แคบ มี C/N น้อยกว่า 20/1 จะเกิดการปลดปล่อยไนโตรเจนจากซากพืช (Stevenson, 1986) ซึ่ง

จากการทดลอง ปุ๋ยคอก C/N ratio 10.62 ปุ๋ยหมัก C/N ratio 11.78 และแกลบเก่า C/N ratio 37.34 ซึ่งถ้าหากระยะเวลาผ่านไป C/N ratio ของแกลบเก่าอาจจะแคบกว่านี้ จะเกิดการปลดปล่อยไนโตรเจน

จากผลการทดลอง เมื่อพิจารณาจากการเปรียบเทียบไนโตรเจนทั้งหมดของดินก่อนปลูกและหลังปลูกของดินบ่อกึ่งร้างเมื่อมีการปรับปรุง โดยเฉพาะการใส่แกลบ นอกจากจะช่วยระบายน้ำระบายอากาศของดินบ่อกึ่งร้างแล้ว แกลบที่ใส่ลงไปนั้นมีประโยชน์ทางด้านเคมีคือ มีการปลดปล่อยไนโตรเจนเพื่อการเจริญเติบโตของพืช ดังนั้นไนโตรเจนทั้งหมดมีการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดีขึ้นสำหรับการเจริญเติบโตของพืช คือ ปริมาณไนโตรเจนทั้งหมดเพิ่มขึ้นหลังจากปลูกพืช ซึ่ง เหมาะสมกับการปลูกพืชรุ่นต่อไป

3.5 ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์

ผักบุ้งจีน

ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 35) พบว่า ดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) และดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T1) ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) ส่วนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) ดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถ(T4) ดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) และดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างทางสถิติ แต่มีแนวโน้มว่าฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

หญ้าขน

ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 35) พบว่า ดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) และดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) และ ($P < 0.01$) ตามลำดับ ส่วนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) ดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T1) ดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถ(T4) ดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) และดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ของดิน

ตารางที่ 35 เปรียบเทียบค่าฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์(mg kg⁻¹)ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก

ชุดการทดลอง	ผักบุ้งจีน		ความแตกต่าง	หญ้าขน		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
Tc	9.87	7.04	2.83*	7.87	7.58	0.29 ^{ns}
T1	53.69	41.01	12.68**	59.55	51.38	8.17 ^{ns}
T2	54.95	48.99	8.96 ^{ns}	60.04	47.33	12.71**
T3	59.81	50.64	9.17*	73.80	53.72	20.08*
T4	60.55	48.07	12.48 ^{ns}	66.12	51.49	14.63 ^{ns}
T5	77.24	54.11	23.13 ^{ns}	69.65	48.28	21.37 ^{ns}
T6	72.19	54.06	18.13 ^{ns}	66.72	53.97	12.75 ^{ns}

ชุดการทดลอง	ผักกาดหอม		ความแตกต่าง	ผักคะน้า		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
Tc	8.78	7.74	1.04 ^{ns}	8.33	7.29	1.04 ^{ns}
T1	63.68	44.06	19.62*	63.95	44.06	19.89*
T2	90.39	69.28	21.11 ^{ns}	100.39	69.28	31.11 ^{ns}
T3	100.67	83.17	17.50 ^{ns}	120.17	83.17	37.00 ^{ns}
T4	101.95	90.47	11.48 ^{ns}	176.45	100.47	75.98 ^{ns}
T5	180.56	137.44	43.12 ^{ns}	179.50	137.44	42.06 ^{ns}
T6	117.25	92.28	24.97 ^{ns}	117.25	92.28	24.79 ^{ns}

ชุดการทดลอง	ผักกาดหอม		ความแตกต่าง	ผักคะน้า		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
T2 + ยูเรีย	77.16	59.51	17.65 ^{ns}	77.16	59.50	17.66 ^{ns}
T3 + ยูเรีย	126.32	91.37	34.39*	128.32	94.88	33.44*
T4 + ยูเรีย	121.85	104.11	17.74 ^{ns}	126.85	114.11	12.74 ^{ns}
T5 + ยูเรีย	160.49	115.29	45.20*	164.50	116.79	47.71*
T6 + ยูเรีย	120.45	103.73	16.72 ^{ns}	120.45	103.73	16.72 ^{ns}

* แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

** แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ns ไม่แตกต่างทางสถิติ (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ปลูกไม่แตกต่างทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

ผักคะน้า (ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 35) พบว่า ดินนาุ้งร้างใส่ปุ๋ยข้มล่างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราห้วว้วนไกที่ไม่ระบุงลธาตุ(T3) และดินนาุ้งร้างใส่ปุ๋ยข้มล่างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ส่วนดินนาุ้งร้างใส่ปุ๋ยข้มล่างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) ดินนาุ้งร้างใส่ปุ๋ยข้มล่างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีรำที่ระบุงลธาตุ(T4) และดินนาุ้งร้างใส่ปุ๋ยข้มล่างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์จากปุ๋ยเคมี 15-15-15 (อัตรา 20 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ 50 กรัมต่อแปลง) มีฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ 7.5 กรัมต่อแปลง ปุ๋ยคอก (ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ 0.53 เปอร์เซ็นต์ อัตรา 2 ตันต่อไร่ หรือ 5 กิโลกรัมต่อแปลง) มีฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ 26.5 กรัมต่อแปลง ปุ๋ยหมัก (ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ 0.16 เปอร์เซ็นต์ อัตรา 2 ตันต่อไร่ หรือ 5 กิโลกรัมต่อแปลง) มีฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ 8 กรัมต่อแปลง ซึ่งจากการทดลองฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ของปุ๋ยคอกสูงกว่า ปุ๋ยหมัก และปุ๋ยเคมี

ดังนั้นการลดลงของฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ในดินหลังปลูกพืชในทุกชุดการทดลองอาจมาจากติดไปกับส่วนของพืชที่เอาออกไปจากดิน (crop remove) ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วที่ดินแปลงหนึ่งจะสูญเสียฟอสฟอรัสโดยการติดออกไปกับส่วนของพืชประมาณ 0.5-1.0 กิโลกรัมฟอสฟอรัสต่อไร่ต่อปีหรือประมาณ 0.4 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณฟอสฟอรัสทั้งหมดที่มีในดิน(ชั้นไทรพรวน)หรือว่าอาจถูกชะละลายไปในดินชั้นล่าง(leaching) อาจเกิดการตกตะกอนกับแคลเซียมได้ จากการวิเคราะห์ฟอสฟอรัสในดินชั้นบนของดินในนิวซีแลนด์ที่เกิดจากไมกาซีสต์ที่มีปริมาณน้ำฝนต่อปีต่างกันตั้งแต่ 40 ถึง 150 เซนติเมตรต่อปี พบว่าปริมาณของฟอสฟอรัสทั้งพวกอินทรีย์ พวกอนินทรีย์ และฟอสฟอรัสทั้งหมดในดิน(ชั้นบน)ลดลงตามปริมาณน้ำฝนต่อปีที่เพิ่ม ซึ่งชี้ให้เห็นว่ามีการชะละลายฟอสฟอรัสจากชั้นดินบนเกิดขึ้น (คณาจารย์ภาควิชาปฐพีวิทยา, 2544) และจากการปรับสภาพพื้นที่นาุ้งร้างเป็นแปลงยกร่องอาจทำให้เกิดการชะล้างลงสู่ท้องร่องได้ นอกจากนั้นแล้ว Milkha และคณะ(2003) ได้ทำการศึกษาปริมาณทั้งหมดของปุ๋ยฟอสฟอรัสที่ใส่ลงไปดินในประเทศอินเดียแล้วทำการปลูกพืช หลังจากผ่าน

ไป 25 ปี พบว่าติดไปกับส่วนของพืชที่เอาออกไปจากดิน (crop remove) ประมาณ 21-54 เปอร์เซ็นต์ สะสมในชั้นไถพรวนของดินประมาณ 33-64 เปอร์เซ็นต์ และไม่ทราบสาเหตุว่าหายไปไหนประมาณ 12-32 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งอาจสันนิษฐานได้ว่าชะล้างลงสู่ชั้นล่าง

3.6 โปแตสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้

ผักบ่งจิ้น

โปแตสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 36) พบว่า ดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) และดินนาทุ่งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T1) โปแตสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) ส่วนดินนาทุ่งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) ดินนาทุ่งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) ดินนาทุ่งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีรำที่ระบุจุลธาตุ(T4) ดินนาทุ่งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) และดินนาทุ่งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) โปแตสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างกันทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าโปแตสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

หญ้าขน

โปแตสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 36) พบว่า ดินนาทุ่งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) โปแตสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ส่วนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) ดินนาทุ่งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T1) ดินนาทุ่งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) ดินนาทุ่งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) ดินนาทุ่งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีรำที่ระบุจุลธาตุ(T4) และดินนาทุ่งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) โปแตสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างกันทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าโปแตสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

ผักกาดหอม (ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

โปแตสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 36) พบว่า ดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) โปแตสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ส่วนดินนาทุ่งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T1) ดินนาทุ่งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) ดินนาทุ่งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่

ตารางที่ 36 เปรียบเทียบค่าไฟฟอสฟอรัสที่แลกเปลี่ยนได้(cmol(+) kg⁻¹) ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก

ชุดการทดลอง	ผักบุ้งจีน		ความแตกต่าง	หญ้าขน		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
Tc	0.55	0.30	0.25**	0.35	0.33	0.02 ^{ns}
T1	0.70	0.45	0.25**	0.76	0.69	0.07 ^{ns}
T2	0.79	0.63	0.16 ^{ns}	0.78	0.70	0.08 ^{ns}
T3	0.85	0.81	0.04 ^{ns}	0.81	0.56	0.25 ^{ns}
T4	0.85	0.77	0.08 ^{ns}	0.83	0.69	0.14 ^{ns}
T5	0.87	0.75	0.12 ^{ns}	0.88	0.81	0.07*
T6	1.03	0.87	0.16 ^{ns}	1.10	0.76	0.34 ^{ns}

ชุดการทดลอง	ผักกาดหอม		ความแตกต่าง	ผักคะน้า		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
Tc	0.54	0.46	0.08**	0.64	0.52	0.12**
T1	0.82	0.78	0.04 ^{ns}	0.86	0.71	0.15*
T2	0.85	0.80	0.05 ^{ns}	0.89	0.63	0.26**
T3	1.09	0.75	0.34 ^{ns}	0.99	0.83	0.16 ^{ns}
T4	1.50	0.81	0.69 ^{ns}	1.12	0.79	0.33 ^{ns}
T5	1.68	1.39	0.29 ^{ns}	1.58	1.11	0.27 ^{ns}
T6	1.86	0.90	0.96 ^{ns}	1.64	1.24	0.40 ^{ns}

ชุดการทดลอง	ผักกาดหอม		ความแตกต่าง	ผักคะน้า		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
T2 + ยูเรีย	0.86	0.81	0.04 ^{ns}	0.89	0.74	0.15*
T3 + ยูเรีย	1.27	0.69	0.58*	1.02	0.85	0.17 ^{ns}
T4 + ยูเรีย	1.22	0.80	0.42 ^{ns}	1.21	0.99	0.22 ^{ns}
T5 + ยูเรีย	1.52	0.91	0.61 ^{ns}	1.51	1.32	0.19 ^{ns}
T6 + ยูเรีย	1.70	1.11	0.59*	1.63	1.388	0.25 ^{ns}

* แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

** แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ns ไม่แตกต่างทางสถิติ (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ระบุดุลธาตุ(T4) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) โฟแทสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าโฟแทสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

โฟแทสเซียมจากปุ๋ยเคมี 15-15-15 (อัตรา 20 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ 50 กรัมต่อแปลง) มีโฟแทสเซียม 7.5 กรัมต่อแปลง ปุ๋ยคอก (โฟแทสเซียม 1.58 เปอร์เซ็นต์ อัตรา 2 ตันต่อไร่ หรือ 5 กิโลกรัมต่อแปลง) มีโฟแทสเซียม 79 กรัมต่อแปลง ปุ๋ยหมัก (โฟแทสเซียม 1.66 เปอร์เซ็นต์ อัตรา 2 ตันต่อไร่ หรือ 5 กิโลกรัมต่อแปลง) มีโฟแทสเซียม 83 กรัมต่อแปลง ซึ่งจากการทดลองโฟแทสเซียมของปุ๋ยหมัก สูงกว่า ปุ๋ยคอกและปุ๋ยเคมี

ดังนั้นการทดลองของโฟแทสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ที่แลกเปลี่ยนได้ในดินหลังปลูกพืชในทุกชุดการทดลองอาจมาจากกรณีที่พืชดึงดูตไปใช้เพื่อการเจริญเติบโตแล้วติดไปกับส่วนของพืชที่เอาออกไปจากดิน (crop remove) (Zeng *et al.*, 1999) พืชดูดโพแทสเซียมไปใช้ในปริมาณที่สูงพอๆกับไนโตรเจนและประมาณ3-4 เท่าของฟอสฟอรัส (คณาจารย์ภาควิชาปฐพีวิทยา, 2544) หรืออาจถูกชะล้างหายไปจากหน้าดิน หรือว่าถูกชะล้างไปสู่ดินชั้นล่างก็เป็นได้ซึ่งได้มีผู้คำนวณอย่างคร่าวๆว่าดินจะสูญเสียโพแทสเซียมในปีหนึ่งไปประมาณ 12-16 กิโลกรัมต่อไร่ (คณาจารย์ภาควิชาปฐพีวิทยา, 2544) นอกจากนั้นแล้วโพแทสเซียมก็อาจถูกตรึงได้ (Oik *et al.*,1995) โดยการตรึงส่วนใหญ่เกิดโดยแร่ดินเหนียวพวก2:1 (สุมาลี สุทธิประดิษฐ์, 2536) ทำให้เป็นประโยชน์ต่อพืชน้อยลง

3.7 .โซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้

ผักบุ้งจีน

โซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 37) พบว่า ดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคั้นไถที่ไม่ระบุดุลธาตุ(T3) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) โซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ส่วนดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T1) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีราที่ระบุดุลธาตุ(T4) โซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างทางสถิติสถิติแต่มีแนวโน้มว่าโซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

ตารางที่ 37 เปรียบเทียบค่าโซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ ($\text{cmol}(+) \text{kg}^{-1}$) ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก

ชุดการทดลอง	ผักบุ้งจีน		ความแตกต่าง	หญ้าขน		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
Tc	0.73	0.61	0.12*	0.74	0.59	0.15*
T1	3.34	2.63	0.71 ^{ns}	3.53	2.64	0.89 ^{ns}
T2	3.19	2.23	0.96*	3.49	2.34	1.15 ^{ns}
T3	3.01	1.96	1.05*	3.12	2.32	0.80*
T4	2.91	1.82	1.09 ^{ns}	3.13	2.34	0.79**
T5	3.14	2.14	1.00*	3.01	1.99	1.02**
T6	3.22	2.11	1.11*	3.11	2.22	0.89 ^{ns}

ชุดการทดลอง	ผักกาดหอม		ความแตกต่าง	ผักคะน้า		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
Tc	0.53	0.46	0.07 ^{ns}	0.70	0.65	0.05**
T1	3.48	2.66	0.82 ^{ns}	3.17	2.44	0.73 ^{ns}
T2	3.16	2.49	0.67*	2.97	2.43	0.54*
T3	3.23	2.79	0.44*	2.94	2.44	0.50**
T4	3.35	2.73	0.62**	3.05	2.47	0.58**
T5	3.21	2.31	0.90*	3.08	2.46	0.62*
T6	3.29	2.54	0.75**	3.04	2.42	0.62 ^{ns}

ชุดการทดลอง	ผักกาดหอม		ความแตกต่าง	ผักคะน้า		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
T2 + ยูเรีย	3.15	2.72	0.43 ^{ns}	2.87	2.39	0.48 ^{ns}
T3 + ยูเรีย	3.22	2.59	0.63 ^{ns}	2.93	2.40	0.53**
T4 + ยูเรีย	3.23	2.80	0.43**	2.99	2.39	0.60*
T5 + ยูเรีย	3.19	2.71	0.48 ^{ns}	2.69	2.37	0.32 ^{ns}
T6 + ยูเรีย	3.25	2.72	0.53*	2.64	2.07	0.57**

* แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

** แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ns ไม่แตกต่างทางสถิติ (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) โซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างทางสถิติ สถิติแต่มีแนวโน้มว่าโซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

ผักกาดหอม (ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

โซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 37) พบว่า ดินนาุ้งร้างใส่ ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) โซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลัง ปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตรา เคมีราที่ระบุงลธาตุ(T4) โซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ($P<0.01$) ส่วนดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้าง ด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคั่นไถที่ไม่ระบุงลธาตุ(T3) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วย น้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) โซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างทาง สถิติแต่มีแนวโน้มว่าโซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

ผักคะน้า (ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

โซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 37) พบว่า ดินนาุ้งร้างใส่ ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีราที่ระบุงลธาตุ(T4) โซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดิน ก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด ใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคั่นไถที่ไม่ระบุงลธาตุ(T3) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่ แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) โซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ($P<0.01$) ส่วนดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัม ล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) โซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตก ต่างทางสถิติสถิติแต่มีแนวโน้มว่าโซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

ดังนั้นการลดลงของโซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ในดินหลังปลูกนั้น ก็เป็นไปในลักษณะเดียวกันกับ ค่าการนำไฟฟ้า และจากการศึกษาของ นิรันดร์ สิงหะบุตรธา (2533) พบว่าดินเค็มที่ได้รับแหล่งอินทรีย์ วัตถุเพิ่มขึ้น คุณสมบัติทางกายภาพและทางเคมีของดินดีขึ้น กล่าวคือปริมาณน้ำในดินมากขึ้น ที่เกิด จากการที่อินทรีย์วัตถุสามารถอุ้มน้ำได้ 7 เท่าของน้ำหนักอินทรีย์วัตถุจึงช่วยทำให้ดินอุ้มน้ำได้มากขึ้น และปริมาณโซเดียมจะถูกดูดซับอยู่บริเวณพื้นที่ผิวอินทรีย์วัตถุทำให้ลดระดับความเค็มลงมาได้

ตารางที่ 38 เปรียบเทียบค่าแคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้($\text{cmol}(+) \text{kg}^{-1}$) ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก

ชุดการทดลอง	ผักบุ้งจีน		ความแตกต่าง	หญ้าขน		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
Tc	6.40	6.32	0.08*	5.52	3.95	1.57**
T1	17.85	16.14	1.71 ^{ns}	23.40	10.25	13.15**
T2	12.58	11.46	1.12 ^{ns}	17.80	8.12	9.68**
T3	11.60	9.69	1.91 ^{ns}	16.93	5.75	11.18**
T4	11.74	9.68	2.06 ^{ns}	14.87	5.16	9.71*
T5	12.94	10.86	2.08 ^{ns}	15.42	4.74	10.68**
T6	12.36	11.56	0.80 ^{ns}	14.76	4.21	10.55**

ชุดการทดลอง	ผักกาดหอม		ความแตกต่าง	ผักคะน้า		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
Tc	6.23	5.67	0.56**	6.25	5.61	0.64**
T1	14.31	10.53	3.78 ^{ns}	15.49	14.05	1.44*
T2	12.76	10.19	2.57 ^{ns}	12.02	10.21	1.81 ^{ns}
T3	13.55	12.78	0.77 ^{ns}	14.40	13.19	1.21 ^{ns}
T4	13.84	12.77	1.07 ^{ns}	13.84	7.89	5.95 ^{ns}
T5	12.98	11.58	1.40 ^{ns}	12.69	12.36	0.33 ^{ns}
T6	12.41	11.09	1.32 ^{ns}	12.06	10.18	1.88 ^{ns}

ชุดการทดลอง	ผักกาดหอม		ความแตกต่าง	ผักคะน้า		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
T2 + ยูเรีย	13.93	12.93	1.00**	13.58	10.57	3.01 ^{ns}
T3 + ยูเรีย	11.85	10.24	1.61 ^{ns}	11.414	9.21	2.20 ^{ns}
T4 + ยูเรีย	13.30	12.50	0.80 ^{ns}	13.70	12.89	0.81 ^{ns}
T5 + ยูเรีย	12.07	10.81	1.26 ^{ns}	12.01	10.51	1.50 ^{ns}
T6 + ยูเรีย	14.12	10.72	3.40**	14.74	12.44	2.30 ^{ns}

* แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

** แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ns ไม่แตกต่างทางสถิติ (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ผักคะน้า (ไม้ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

แคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 38) พบว่า ดินนาุ้งร้างใส่ ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T1) แคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) แคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของ ดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) ส่วนดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้าง ด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ ระบุจุลธาตุ(T3) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีรำที่ระบุจุลธาตุ(T4) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด ใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) แคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างทางสถิติ สถิติแต่มีแนวโน้มว่าแคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

ผักกาดหอม (ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

แคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 38) พบว่า ดินนาุ้งร้างใส่ ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) แคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) ส่วนดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) ดิน นาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีรำที่ระบุจุลธาตุ(T4) ดินนาุ้งร้างใส่ ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) แคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลัง ปลูกไม่แตกต่างทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าแคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

ผักคะน้า (ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

แคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 38) พบว่า ดินนาุ้งร้างใส่ ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัว คันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีรำที่ระบุจุล ธาตุ(T4) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้าง ด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) แคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตก ต่างทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าแคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

ดังนั้นการลดลงของแคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ในดินหลังปลูกพืชในทุกชุดการทดลองอาจมาจาก การที่พืชดึงดูไปใช้เพื่อการเจริญเติบโตแล้วติดไปกับส่วนของพืชที่เอาออกไปจากดิน (crop remove) แคลเซียมที่มีอยู่ในพืช ส่วนใหญ่จะสะสมอยู่ที่ใบและลำต้นมากกว่าที่เมล็ด ในธัญพืช 8 ชนิด มี

แคลเซียมในเมล็ดเฉลี่ย 0.09% แต่ในฟางมี 0.59% (คณาจารย์ภาควิชาปฐพีวิทยา, 2544) การสูญเสียแคลเซียมจากดินนอกจากจะเกิดจากการที่พืชดึงดูดไปใช้แล้ว แคลเซียมยังสูญเสียจากดินโดยการชะล้าง ปีหนึ่งๆ ดินจะสูญเสียแคลเซียมโดยการชะล้างระหว่าง 16-43 กิโลกรัมต่อไร่ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชนิดของดิน เนื้อดิน ปริมาณอินทรีย์วัตถุในดิน และปริมาณน้ำฝนที่ตกในแต่ละปี (สุมาลี สุทธิประดิษฐ์, 2536)

3.9 แมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้

ผักบุ้งจีน

แมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 39) พบว่า ดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) แมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ส่วนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) ดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T1) ดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) ดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) ดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีว่าที่ระบุจุลธาตุ(T4) และดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) แมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าแมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

หญ้าขน

แมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 39) พบว่า ดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) ดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีว่าที่ระบุจุลธาตุ(T4) ดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) และดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) แมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ส่วนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) ดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T1) และดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) แมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าแมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

ผักกาดหอม (ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

แมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 39) พบว่า ดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) แมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกสูงกว่าดิน

ตารางที่ 39 เปรียบเทียบค่าแมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้($\text{cmol}(+) \text{kg}^{-1}$) ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก

ชุดการทดลอง	ผักบุ้งจีน		ความแตกต่าง	หญ้าขน		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
Tc	9.86	9.25	0.61 ^{ns}	9.11	8.41	0.70 ^{ns}
T1	7.21	6.63	0.58 ^{ns}	7.37	6.85	0.52 ^{ns}
T2	7.83	7.37	0.46 ^{ns}	7.60	6.71	0.89 ^{ns}
T3	8.12	7.19	0.93 ^{ns}	7.85	6.73	1.12*
T4	7.53	6.74	0.79 ^{ns}	7.52	6.11	1.41*
T5	8.36	7.96	0.40 ^{ns}	7.80	6.67	1.13*
T6	8.32	7.55	0.77*	8.24	6.56	1.68*

ชุดการทดลอง	ผักกาดหอม		ความแตกต่าง	ผักคะน้า		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
Tc	10.27	9.40	0.87**	9.39	9.22	0.17*
T1	8.42	7.95	0.47**	7.95	6.76	1.19**
T2	7.30	6.94	0.36 ^{ns}	6.94	6.86	0.08 ^{ns}
T3	8.05	7.30	0.75 ^{ns}	7.05	5.86	1.19*
T4	8.55	7.34	1.21 ^{ns}	7.35	6.24	1.11 ^{ns}
T5	8.31	7.98	0.33*	8.31	7.07	1.24 ^{ns}
T6	8.53	7.50	1.03 ^{ns}	7.53	7.10	0.43 ^{ns}

ชุดการทดลอง	ผักกาดหอม		ความแตกต่าง	ผักคะน้า		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
T2 + ยูเรีย	7.78	7.01	0.77*	7.01	5.79	1.22 ^{ns}
T3 + ยูเรีย	7.58	6.54	1.04 ^{ns}	6.58	6.43	0.15 ^{ns}
T4 + ยูเรีย	8.13	7.14	0.99 ^{ns}	7.12	6.43	0.69 ^{ns}
T5 + ยูเรีย	7.46	7.24	0.22 ^{ns}	6.96	5.87	1.09 ^{ns}
T6 + ยูเรีย	7.74	7.31	0.43 ^{ns}	7.24	5.89	1.35 ^{ns}

* แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

** แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ns ไม่แตกต่างทางสถิติ (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

หลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) และดินนา กุ้งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T1) แมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) ส่วนดินนากุ้งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่เกลบ(T2) ดินนา กุ้งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่เกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคั่นไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) ดินนากุ้งร้างไผ่ ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่เกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีว่าที่ระบุจุลธาตุ(T4) และดินนากุ้งร้างไผ่ยิปซัมล้าง ด้วยน้ำจืดใส่เกลบและปุ๋ยหมัก(T6) แมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตก ต่างทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าแมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

ผักคะน้า (ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

แมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 39) พบว่า ดินทั่วไปที่ไม่ได้ ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) และดินนากุ้งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่เกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคั่น ไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) แมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ดินนากุ้งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T1) แมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดิน ก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) ส่วนดินนากุ้งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วย น้ำจืดใส่เกลบ(T2) ดินนากุ้งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่เกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีว่าที่ระบุจุลธาตุ (T4) ดินนากุ้งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่เกลบและปุ๋ยคอก(T5) และดินนากุ้งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วย น้ำจืดใส่เกลบและปุ๋ยหมัก(T6) แมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่าง ทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าแมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

ผักกาดหอม (ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

แมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 39) พบว่า ดินนากุ้งร้างไผ่ ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่เกลบ(T2) แมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ส่วนดินนากุ้งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่เกลบและปุ๋ยเคมีตรา หัววัวคั่นไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) ดินนากุ้งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่เกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีว่าที่ ระบุจุลธาตุ(T4) ดินนากุ้งร้างไผ่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่เกลบและปุ๋ยคอก(T5) และดินนากุ้งร้างไผ่ ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่เกลบและปุ๋ยหมัก(T6) แมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลัง ปลูกไม่แตกต่างทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าแมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อน ปลูก

ผักคะน้า (ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

แมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 39) พบว่า ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีรำที่ระบุจุลธาตุ(T4) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) แมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างกันทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าแมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

ดังนั้นการลดลงของโพแทสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ที่แลกเปลี่ยนได้ในดินหลังปลูกพืชในทุกชุดการทดลองอาจมาจากการที่พืชดึงดูไปใช้เพื่อการเจริญเติบโตแล้วติดไปกับส่วนของพืชที่เอาออกไปจากดิน (crop remove) พืชปกติมีแมกนีเซียมในอวัยวะด้านวิวัฒนาการ (vegetative part) อยู่ในช่วง 0.15-0.35 % โดยน้ำหนักแห้ง (ยงยุทธ โอสถสภา, 2543) แต่พืชต่างชนิดกันย่อมมีแมกนีเซียมอยู่ปริมาณที่แตกต่างกัน โดยทั่วไปพบว่าผลหรือเมล็ดมีแมกนีเซียมเทียบเท่ากับMgO 0.2-5% ในฟางหรือใบ 1-3% ในราก 0.4-2% พืชพวกตระกูลหญ้ามีอยู่ 0.2-0.4% พืชพวกตระกูลถั่ว 0.6-0.8% และพวกผักต่างๆ 0.2-0.8% (คณาจารย์ภาควิชาปฐพีวิทยา, 2544) นอกจากนั้นแล้วแมกนีเซียมยังสูญหายไปโดยการชะล้างไปสู่ดินชั้นล่าง ฤดูแล้งดินเหนียวดูดยึดไว้ และอาจจะตกตะกอนกับแร่อื่นๆเป็นแร่ทุติยภูมิเกิดขึ้น (สุมาลี สุทธิประดิษฐ์, 2536)

3.10 กำมะถันที่เป็นประโยชน์

ผักบุ้งจีน

กำมะถันที่เป็นประโยชน์ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 40) พบว่า ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) กำมะถันที่เป็นประโยชน์ของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T1) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีรำที่ระบุจุลธาตุ(T4) กำมะถันที่เป็นประโยชน์ของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) ส่วนดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) กำมะถันที่เป็นประโยชน์ไม่แตกต่างกันทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่ากำมะถันที่เป็นประโยชน์ของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

ตารางที่ 40 เปรียบเทียบค่ากำมะถันที่เป็นประโยชน์ (mg kg^{-1}) ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก

ชุดการทดลอง	ผักบุ้งจีน		ความแตกต่าง	หญ้าขน		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
Tc	34.38	4.89	29.49**	90.26	22.58	67.68**
T1	226.64	81.68	144.96**	222.81	45.61	177.20*
T2	140.78	37.56	103.22*	349.49	31.01	318.48*
T3	337.51	146.43	191.08 ^{ns}	204.30	22.74	181.56*
T4	286.20	67.96	218.24**	323.69	33.43	290.26*
T5	483.27	36.94	446.33*	316.86	85.24	231.62*
T6	171.90	82.24	89.66 ^{ns}	253.84	43.50	210.34*

ชุดการทดลอง	ผักกาดหอม		ความแตกต่าง	ผักคะน้า		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
Tc	34.38	19.96	14.42*	45.14	22.65	22.49**
T1	106.68	78.53	28.15*	297.96	130.59	167.37*
T2	84.74	57.44	27.30 ^{ns}	128.30	91.30	37.00 ^{ns}
T3	144.96	73.87	71.09 ^{ns}	110.11	26.04	84.07 ^{ns}
T4	241.29	74.83	166.46 ^{ns}	66.52	9.41	57.11 ^{ns}
T5	119.79	26.39	93.40 ^{ns}	120.53	11.28	109.25 ^{ns}
T6	101.56	63.79	37.77 ^{ns}	126.41	15.21	111.20*

ชุดการทดลอง	ผักกาดหอม		ความแตกต่าง	ผักคะน้า		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
T2 + ยูเรีย	150.30	107.82	42.48*	80.65	14.51	66.14 ^{ns}
T3 + ยูเรีย	157.90	95.97	61.93 ^{ns}	158.24	15.48	142.76*
T4 + ยูเรีย	114.50	16.53	97.97 ^{ns}	120.73	55.95	64.78 ^{ns}
T5 + ยูเรีย	146.89	21.39	125.50*	117.99	52.67	65.32 ^{ns}
T6 + ยูเรีย	117.93	28.65	89.28 ^{ns}	123.91	14.94	108.97 ^{ns}

* แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

** แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ns ไม่แตกต่างทางสถิติ (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ผักกาดหอม (ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

กัมมะถันที่เป็นประโยชน์ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 40) พบว่า ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) กัมมะถันที่เป็นประโยชน์ของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ส่วนดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีรำที่ระบุจุลธาตุ(T4) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) กัมมะถันที่เป็นประโยชน์ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างกันทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่ากัมมะถันที่เป็นประโยชน์ของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

ผักคะน้า (ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

กัมมะถันที่เป็นประโยชน์ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 40) พบว่า ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) กัมมะถันที่เป็นประโยชน์ของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ส่วนดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบ(T2) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีรำที่ระบุจุลธาตุ(T4) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยหมัก(T6) กัมมะถันที่เป็นประโยชน์ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างกันทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่ากัมมะถันที่เป็นประโยชน์ได้ของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

ดังนั้นการลดลงของกัมมะถันที่เป็นประโยชน์ในดินหลังปลูกพืชในทุกชุดการทดลองอาจมาจากติดไปกับส่วนของพืชที่เอาออกไปจากดิน (crop remove) ซึ่งกัมมะถันนั้นพืชจะดูดโดยตรงด้วยส่วนที่เป็นรากขนจากสารละลายดินในรูปซัลเฟตไอออน (SO_4^{2-}) (Cacco *et al.*, 1980) โดยที่ปริมาณกัมมะถันจำนวนมากจะถูกดูดโดยพืชและส่วนใหญ่มาสะสมเป็นส่วนประกอบหลักอยู่ที่ส่วนเหนือดิน (Nelson, 1973) โดยเฉพาะพืชตระกูลหญ้าจะใช้ซัลเฟตได้ดี ซึ่งในบริเวณที่ปลูกหญ้าและถั่วด้วยกันหญ้าจะดูดซัลเฟตไปใช้ในอัตราที่เร็วกว่าถั่ว (คณาจารย์ภาควิชาปฐพีวิทยา, 2544) ซึ่งจากผลการทดลองโดยเฉพาะดินปลูกหญ้าขนค่ากัมมะถันที่เป็นประโยชน์ของดินก่อนปลูกมีความแตกต่างกับดินหลังปลูกมาก นอกจากนั้นแล้วการชะล้างก็มีส่วนทำให้กัมมะถันลดน้อยลงด้วย และการชะล้างจะเกิดขึ้นสูงถ้าหากเป็นดินทราย เพราะการดูดซัลเฟตต่ำ และการเคลื่อนย้ายน้ำลงสู่ข้างล่างจะเร็วมาก (Scherer, 2001) ส่วนในเนื้อดินปานกลางการชะล้างของกัมมะถันประมาณ 130 กิโลกรัม/เฮกตาร์ปี (Pfaff, 1963)

4. สมบัติของดินก่อนปลูกและหลังปลูกข้าว กข.7

4.1 ค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน

ข้าว (ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

จากการศึกษาค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 41) พบว่า ดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) ค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก ดินนากุ้งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลวัวน้ำจืดและใส่ปุ๋ยหมัก(T3) ค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดินก่อนปลูกน้อยกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) และดินนากุ้งร้างด้วยน้ำจืด(T1) ดินนากุ้งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลวัวน้ำจืด(T2) ดินนากุ้งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลวัวน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี(15-15-15)ตราเคมีว่าระบุงกุลธาตุ(T4) และดินนากุ้งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลวัวน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี(16-20-0)(T5) ค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างทางสถิติ แต่มีแนวโน้มว่าค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดินหลังปลูกสูงกว่าดินก่อนปลูก

ตารางที่ 41 เปรียบเทียบค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดินก่อนปลูกและหลังปลูกข้าวไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย และ ใส่ปุ๋ยยูเรีย

ชุดการทดลอง	ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย		ความแตกต่าง	ใส่ปุ๋ยยูเรีย		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
Tc	5.62	5.31	0.31 ^{ns}	6.05	5.36	0.69*
T1	7.72	8.00	-0.28 ^{ns}	7.89	7.95	-0.06 ^{ns}
T2	7.38	8.18	-0.80 ^{ns}	6.99	8.02	-1.03*
T3	6.90	7.84	-0.94*	7.06	8.07	-1.01*
T4	6.96	7.70	-0.74 ^{ns}	7.02	8.03	-1.01 ^{ns}
T5	6.92	7.91	-0.99 ^{ns}	7.20	7.61	-0.41 ^{ns}

* แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

** แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ns ไม่แตกต่างทางสถิติ (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ข้าว (ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

จากการศึกษาค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 41) พบว่า ดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T2) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยหมัก(T3) ค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดินก่อนปลูกน้อยกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ดินนาุ้งร้างล้างด้วยน้ำจืด(T1) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี(15-15-15)ตราเคมีร่าระบุงจุลธาตุ(T4) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี(16-20-0)(T5) ค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างทางสถิติ แต่มีแนวโน้มว่าค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดินหลังปลูกสูงกว่าดินก่อนปลูก

ดังนั้นการลดลงของค่าความเป็นกรดเป็นด่างในดินหลังปลูกของดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) นั้นเหตุผลเป็นเช่นเดียวกับดินที่ปลูกผักบั้งจีน หน่อขุ่น ผักกาดหอม และผักคะน้า ส่วนในดินนาุ้งร้างนั้น ค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดินหลังปลูกสูงกว่าดินก่อนปลูกอาจเกิดจากการที่เสร็จสิ้นจากการเก็บผลผลิต ดินมีลักษณะค่อนข้างแห้งทำให้มีการเคลื่อนย้ายของเกลือซึ่งจะเป็นประจุบวกที่เป็นต่างส่งผลให้ค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดินหลังปลูกสูงขึ้นด้วย(สมศรี อรุณินท์, 2542) ซึ่งเกลือเหล่านั้นจะขึ้นมาสู่ผิวดินทาง capillary rise ด้วยน้ำเมื่อมีการระเหยเกิดขึ้นสูง (Hafele *et al.*, 1999)

4.2 ค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียส

ข้าว (ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

ค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 42) พบว่า ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T2) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี(15-15-15)ตราเคมีร่าระบุงจุลธาตุ(T4) ค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินก่อนปลูกต่ำกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ดินนาุ้งร้างล้างด้วยน้ำจืด(T1) ค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินก่อนปลูกต่ำกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) ส่วนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) ค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยหมัก(T3) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี(16-20-0)(T5) ค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินก่อนปลูกและหลังปลูก

ไม่แตกต่างทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินหลังปลูกสูงกว่าดินก่อนปลูก

ข้าว (ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

ค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 42) พบว่า ดินนาุ้งร้างใส่ปุ๋ยข้มล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี(16-20-0)(T5) ค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินก่อนปลูกต่ำกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ดินนาุ้งร้างใส่ปุ๋ยข้มล้างด้วยน้ำจืด(T2) และดินนาุ้งร้างใส่ปุ๋ยข้มล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยหมัก(T3) ค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินก่อนปลูกต่ำกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) ส่วนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) ค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก ส่วนดินนาุ้งร้างล้างด้วยน้ำจืด(T1) และดินนาุ้งร้างใส่ปุ๋ยข้มล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี(15-15-15)ตราเคมีรำระบุจุลธาตุ(T4) ค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินหลังปลูกสูงกว่าดินก่อนปลูก

ตารางที่ 42 เปรียบเทียบค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียส (dS m^{-1}) ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกข้าวไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย และใส่ปุ๋ยยูเรีย

ชุดการทดลอง	ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย		ความแตกต่าง	ใส่ปุ๋ยยูเรีย		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
Tc	0.68	0.66	0.02 ^{ns}	0.63	0.60	0.03 ^{ns}
T1	3.21	4.52	-1.31 ^{**}	3.37	4.53	-1.16 [*]
T2	3.13	3.87	-0.74 [*]	3.06	3.30	-0.24 ^{ns}
T3	3.78	5.00	-1.22 ^{ns}	2.91	3.70	-0.79 ^{ns}
T4	2.92	4.28	-1.36 [*]	2.92	3.87	-0.95 ^{ns}
T5	3.17	3.59	-0.42 ^{ns}	3.20	3.82	-0.62 ^{ns}

* แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

** แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ns ไม่แตกต่างทางสถิติ (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ดังนั้นการลดลงของค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิ่มตัวที่ 25 องศาเซลเซียสในดินหลังปลูกของดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) เพราะดินดังกล่าวไม่มีเกลือสะสมอยู่ เมื่อดินแห้งจึงไม่มีเกลือที่ผิวดิน นอกจากนั้นแล้วแคทไอออนและแอนไอออนที่เป็นธาตุอาหารพืชในดินถูกพืชดูดไปใช้ ส่วนจากการที่ค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิ่มตัวที่ 25 องศาเซลเซียสของดินหลังปลูกสูงกว่าดินก่อนปลูกในดินนากุ้งร้างเป็นไปในลักษณะเดียวกันกับค่าความเป็นกรดเป็นด่าง คือเป็นผลมาจากเกลือที่อยู่ในชั้นดินลึกลงไปละลายขึ้นมาพร้อมกับการระเหยของน้ำในดินหรือเมื่อดินแห้งเกลือเหล่านี้จึงขึ้นมาสะสมในชั้นหน้าดิน (สุรเดช จินตกานนท์, 2528)

4.3 อินทรีย์วัตถุ

ข้าว (ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

อินทรีย์วัตถุของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 43) พบว่า ดินนากุ้งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลน้ำจืดและใส่ปุ๋ยหมัก(T3) ดินนากุ้งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี(15-15-15)ตราเคมีร่าระบุจุลธาตุ(T4) อินทรีย์วัตถุของดินก่อนปลูกต่ำกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ส่วนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) ดินนากุ้งร้างล้างด้วยน้ำจืด(T1) ดินนากุ้งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลน้ำจืดด้วยน้ำจืด(T2) และดินนากุ้งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี(16-20-0)(T5) อินทรีย์วัตถุของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างกันทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าอินทรีย์วัตถุของดินหลังปลูกสูงกว่าดินก่อนปลูก

ข้าว (ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

อินทรีย์วัตถุของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 43) พบว่า ดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) ดินนากุ้งร้างล้างด้วยน้ำจืด(T1) ดินนากุ้งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลน้ำจืดด้วยน้ำจืด(T2) ดินนากุ้งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลน้ำจืดและใส่ปุ๋ยหมัก(T3) ดินนากุ้งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี(15-15-15)ตราเคมีร่าระบุจุลธาตุ(T4) และดินนากุ้งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี(16-20-0)(T5) อินทรีย์วัตถุของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างกันทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าอินทรีย์วัตถุของดินหลังปลูกสูงกว่าดินก่อนปลูก

ดังนั้นการเพิ่มขึ้นของอินทรีย์วัตถุในดินหลังปลูกเหตุผลเป็นเช่นเดียวกับดินที่ปลูกผักบุ้งจีน หน่อไม้ฝรั่ง และผักคะน้า เนื่องจากเศษซากของต้นข้าว หรือเศษฟางข้าวบางส่วน และนอกจากนั้นแล้วระยะเวลาการเติบโตของข้าวเป็นเวลานานทำให้มีเศษหญ้า หรือเศษวัชพืชปะปนมากับดินหลังปลูก ทำให้เมื่อวิเคราะห์อินทรีย์วัตถุของดินหลังปลูกจึงมีค่ามากกว่าดินก่อนปลูก

ตารางที่ 43 เปรียบเทียบค่าอินทรีย์วัตถุ(g kg^{-1})ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกข้าวไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย และ .
ใส่ปุ๋ยยูเรีย

ชุดการทดลอง	ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย		ความแตกต่าง	ใส่ปุ๋ยยูเรีย		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
Tc	39.23	40.39	-1.16 ^{ns}	38.86	39.91	-1.05 ^{ns}
T1	8.07	9.78	-1.71 ^{ns}	6.96	12.45	-5.49 ^{ns}
T2	7.11	8.58	-1.47 ^{ns}	7.46	9.42	-1.96 ^{ns}
T3	8.67	11.78	-3.11*	7.36	15.14	-7.78 ^{ns}
T4	8.47	11.27	-2.80*	9.65	12.11	-2.46 ^{ns}
T5	8.30	12.23	-3.93 ^{ns}	9.85	13.27	-3.42 ^{ns}

* แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

** แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ns ไม่แตกต่างทางสถิติ (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

4.4 ไนโตรเจนทั้งหมด

ข้าว (ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

ไนโตรเจนทั้งหมดของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 44) พบว่า ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี(15-15-15)ตราเคมีร่าระบุจุลธาตุ(T4) ไนโตรเจนทั้งหมดของดินก่อนปลูกต่ำกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) ดินนาุ้งร้างล้างด้วยน้ำจืด(T1) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T2) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยหมัก(T3) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี(16-20-0)(T5) ไนโตรเจนทั้งหมดของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าไนโตรเจนทั้งหมดของดินหลังปลูกสูงกว่าดินก่อนปลูก

ข้าว (ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

ไนโตรเจนทั้งหมดของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 44) พบว่าดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) ดินนาุ้งร้างล้างด้วยน้ำจืด(T1) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T2) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยหมัก(T3) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี(15-15-15)ตราเคมีร่าระบุจุลธาตุ(T4) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี(16-20-0)(T5) ไนโตรเจน

ทั้งหมดของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างกันทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าไนโตรเจนทั้งหมดของดินหลังปลูกสูงกว่าดินก่อนปลูก

ดังนั้นการเพิ่มขึ้นของไนโตรเจนทั้งหมดในดินหลังปลูกเหตุผลเป็นเช่นเดียวกับดินที่ปลูกผักบุ้งจีน หญ้าขน ผักกาดหอม และผักคะน้า และในชุดการทดลองที่ใส่ปุ๋ยยูเรีย (46-0-0) อาจเป็นผลตกค้างจากการที่มีการใส่ปุ๋ยยูเรีย (46-0-0) อัตรา 10 กิโลกรัมต่อไร่ ในสัปดาห์ที่ 8 ช่วงข้าวตั้งท้อง

ตารางที่ 44 เปรียบเทียบไนโตรเจนทั้งหมด (g kg^{-1}) ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกข้าวไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย และ ใส่ปุ๋ยยูเรีย

ชุดการทดลอง	ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย		ความแตกต่าง	ใส่ปุ๋ยยูเรีย		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
Tc	2.28	2.45	-0.17 ^{ns}	2.25	2.31	-0.06 ^{ns}
T1	0.62	0.65	-0.03 ^{ns}	0.64	0.73	-0.09 ^{ns}
T2	0.61	0.72	-0.11 ^{ns}	0.68	0.69	-0.01 ^{ns}
T3	0.71	0.82	-0.11 ^{ns}	0.71	0.87	-0.16 ^{ns}
T4	0.73	0.80	-0.07 [*]	0.73	0.78	-0.05 ^{ns}
T5	0.74	0.75	-0.01 ^{ns}	0.75	0.79	-0.04 ^{ns}

* แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

** แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ns ไม่แตกต่างทางสถิติ (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

4.5 ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์

ข้าว (ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 45) พบว่า ดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) ดินนาุ้งร้างล้างด้วยน้ำจืด(T1) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T2) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยหมัก(T3) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี (15-15-15)ตราเคมีว่าระบุงุลธาตุ(T4) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี(16-20-0) (T5) ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างกันทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ของดินหลังปลูกสูงกว่าดินก่อนปลูก

ข้าว(ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 45) พบว่า ดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) ดินนาุ้งร้างล้างด้วยน้ำจืด(T1) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T2) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยหมัก(T3) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี (15-15-15)ตราเคมีร่าระบจุลธาตุ(T4) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี (16-20-0)(T5) ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างกันทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ของดินหลังปลูกสูงกว่าดินก่อนปลูก

ตารางที่ 45 เปรียบเทียบค่าฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์(mg kg⁻¹)ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกข้าวไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย และ ใส่ปุ๋ยยูเรีย

ชุดการทดลอง	ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย		ความแตกต่าง	ใส่ปุ๋ยยูเรีย		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
Tc	10.16	10.34	-0.18 ^{ns}	9.36	9.62	-0.26 ^{ns}
T1	7.60	10.41	-2.81 ^{ns}	7.84	11.55	-3.71 ^{ns}
T2	7.96	9.27	-1.31 ^{ns}	7.78	8.71	-0.93 ^{ns}
T3	8.41	10.68	-2.27 ^{ns}	8.87	12.98	-4.11 ^{ns}
T4	8.79	12.34	-3.55 ^{ns}	8.98	13.04	-4.06 ^{ns}
T5	9.37	11.37	-2.00 ^{ns}	9.87	13.39	-3.52 ^{ns}

* แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

** แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ns ไม่แตกต่างทางสถิติ (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

จากการที่ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ของดินหลังปลูกสูงกว่าดินก่อนปลูก อาจเกิดจากอินทรีย์วัตถุที่มีเพิ่มขึ้นในดิน จะถูกย่อยสลายโดยเอนไซม์ของจุลินทรีย์ ซึ่งผลที่ได้จากการย่อยสลายคือก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ กรดอินทรีย์ต่างๆ สารประกอบที่เป็นเมือก (Slimy material) ธาตุอาหารต่างๆ ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่เกิดขึ้น เมื่อรวมตัวกับน้ำในดินจะเกิดกรดคาร์บอนิก ทั้งกรดคาร์บอนิก และกรดอินทรีย์ จะช่วยละลายธาตุอาหารที่ขางชนิดในดินให้เป็นประโยชน์ต่อพืชมากขึ้น เช่น ฟอสฟอรัส (ปรัชญา ธีบุญญาติ, 2536) หรือจากการที่ pH เพิ่มขึ้น หรือความเป็นด่างเพิ่มขึ้น เหล็กฟอสเฟตหรืออลูมิเนียมฟอสเฟต สามารถปลดปล่อยไอออนฟอสเฟตออกมาสู่สารละลายดินได้

4.6 โภทศเชียมที่แลกเปลี่ยนได้

ข้าว (ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

โภทศเชียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 46) พบว่า ดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) ดินนาุ้งร้างล้างด้วยน้ำจืด(T1) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T2) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยหมัก(T3) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี (15-15-15)ตราเคมีร่าระบุจุลธาตุ(T4) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี (16-20-0)(T5) โภทศเชียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างกันทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าโภทศเชียมที่แลกเปลี่ยนได้ดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

ตารางที่ 46 เปรียบเทียบค่าโภทศเชียมที่แลกเปลี่ยนได้ ($\text{cmol}(+) \text{kg}^{-1}$) ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกข้าวไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย และ ใส่ปุ๋ยยูเรีย

ชุดการทดลอง	ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย		ความแตกต่าง	ใส่ปุ๋ยยูเรีย		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
Tc	0.55	0.33	0.22 ^{ns}	0.54	0.37	0.17 ^{ns}
T1	0.88	0.82	0.06 ^{ns}	0.87	0.80	0.07 ^{ns}
T2	0.87	0.76	0.11 ^{ns}	0.87	0.79	0.08 ^{ns}
T3	0.92	0.81	0.11 ^{ns}	0.92	0.76	0.16 ^{ns}
T4	0.93	0.78	0.15 ^{ns}	0.92	0.81	0.11 ^{ns}
T5	0.87	0.80	0.07 ^{ns}	0.88	0.83	0.05 ^{ns}

ns ไม่แตกต่างทางสถิติ (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

* แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

** แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ข้าว (ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

โภทศเชียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 46) พบว่า ดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) ดินนาุ้งร้างล้างด้วยน้ำจืด(T1) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T2) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยหมัก(T3) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี (15-15-15)ตราเคมีร่าระบุจุลธาตุ(T4) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี(16-20-0)

(T5) โฟแทสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างกันทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่า โฟแทสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

ดังนั้นการลดลงของโฟแทสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ในดินหลังปลูกของดินที่ปลูกข้าว นั้น เหตุผล เป็นเช่นเดียวกับดินที่ปลูกผักบึงจีน หญ้าขน ผักกาดหอม และผักคะน้า

4.7 โขเดียมที่แลกเปลี่ยนได้

ข้าว (ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

โซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 47) พบว่า ดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) โซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างกันทางสถิติ สถิติแต่มีแนวโน้มว่าโซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัม ล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี(16-20-0)(T5) โซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกต่ำกว่าดินหลังปลูก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T2) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัม ล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยหมัก(T3) โซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกต่ำกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) ส่วนดินนาุ้งร้างล้างด้วยน้ำจืด(T1) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืด และใส่ปุ๋ยเคมี(15-15-15)ตราเคมีร่าระบุจุลธาตุ(T4) โซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลัง ปลูกไม่แตกต่างกันทางสถิติสถิติ แต่มีแนวโน้มว่าโซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินหลังปลูกสูงกว่าดินก่อน ปลูก

ข้าว (ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

โซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 47) พบว่า ดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) โซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างกันทางสถิติ สถิติแต่มีแนวโน้มว่าโซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัม ล้างด้วยน้ำจืด(T2) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี(15-15-15)ตราเคมีร่าระบุจุล ธาตุ(T4) โซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกต่ำกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ดินนาุ้งร้างล้างด้วยน้ำจืด(T1) โซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกต่ำกว่าดินหลังปลูก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) ส่วนดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยหมัก(T3) และดิน นาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี(16-20-0)(T5) โซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและ หลังปลูกไม่แตกต่างกันทางสถิติสถิติ แต่มีแนวโน้มว่าโซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินหลังปลูกสูงกว่าดิน ก่อนปลูก

ตารางที่ 47 เปรียบเทียบค่าไอเดียมที่แลกเปลี่ยนได้($\text{cmol}(+) \text{kg}^{-1}$) ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก
ข้าวไม่ใส่ปุ๋ยยูเรียและ ใส่ปุ๋ยยูเรีย

ชุดการทดลอง	ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย		ความแตกต่าง	ใส่ปุ๋ยยูเรีย		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
Tc	0.58	0.56	0.02 ^{ns}	0.64	0.58	0.06 ^{ns}
T1	4.30	4.77	-0.47 ^{ns}	4.33	4.83	-0.50 ^{**}
T2	2.99	3.54	-0.55 ^{**}	3.00	3.73	-0.73 [*]
T3	3.14	3.45	-0.31 ^{**}	2.94	3.51	-0.57 ^{ns}
T4	3.05	3.27	-0.22 ^{ns}	3.26	3.36	-0.1 [*]
T5	3.06	3.45	-0.39 [*]	3.18	4.00	-0.82 ^{ns}

* แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

** แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ns ไม่แตกต่างทางสถิติ (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ดังนั้นการลดลงของไอเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ในดินหลังปลูกของดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) เพราะดินดังกล่าวไม่มีเกลือสะสมอยู่ เมื่อดินแห้งจึงไม่มีเกลือที่ผิวดิน ส่วนจากการที่ค่าไอเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินหลังปลูกสูงกว่าดินก่อนปลูกในดินนาทุ่งร้างเป็นไปในลักษณะเดียวกันกับค่าความเป็นกรดเป็นด่าง และค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียส

4.8 แคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้

ข้าว(ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

แคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 48) พบว่า ดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) ดินนาทุ่งร้างล้างด้วยน้ำจืด(T1) ดินนาทุ่งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลด้วยน้ำจืด(T2) ดินนาทุ่งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลน้ำจืดและใส่ปุ๋ยหมัก(T3) ดินนาทุ่งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี(15-15-15)ตราเคมีรำระบุจุลธาตุ(T4) และดินนาทุ่งร้างใส่ปุ๋ยขี้มูลน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี(16-20-0) (T5) แคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างทางสถิติสถิติแต่มีแนวโน้มว่าแคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

ข้าว(ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

แคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 48) พบว่า ดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) ดินนาุ้งร้างล้างด้วยน้ำจืด(T1) ดินนาุ้งร้างใส่ปุ๋ยซั่มล้างด้วยน้ำจืด(T2) ดินนาุ้งร้างใส่ปุ๋ยซั่มล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยหมัก(T3) ดินนาุ้งร้างใส่ปุ๋ยซั่มล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี (15-15-15)ตราเคมีว่าระบุงุลาตุ(T4) และดินนาุ้งร้างใส่ปุ๋ยซั่มล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี(16-20-0) (T5) แคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่า แคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

ดังนั้นการลดลงของแคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ในดินหลังปลูกของดินที่ปลูกข้าว นั้น เหตุผลเป็น เช่นเดียวกับดินที่ปลูกผักบุ้งจีน หน่อขาน ผักกาดหอม และผักคะน้า

ตารางที่ 48 เปรียบเทียบค่าแคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ ($\text{cmol}(+) \text{kg}^{-1}$) ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก ข้าวไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย และใส่ปุ๋ยยูเรีย

ชุดการทดลอง	ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย		ความแตกต่าง	ใส่ปุ๋ยยูเรีย		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
Tc	6.49	4.63	1.86 ^{ns}	6.15	4.64	1.51 ^{ns}
T1	4.56	4.27	0.29 ^{ns}	5.21	4.35	0.86*
T2	8.78	6.40	2.38 ^{ns}	7.71	5.82	1.89 ^{ns}
T3	12.07	6.16	5.91 ^{ns}	7.99	6.72	1.27 ^{ns}
T4	7.23	6.25	0.98 ^{ns}	8.50	7.21	1.29 ^{ns}
T5	9.19	6.06	3.13 ^{ns}	10.03	7.88	2.15 ^{ns}

* แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

** แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ns ไม่แตกต่างทางสถิติ (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

4.9 แมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้

ข้าว(ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

แมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 49) พบว่า ดินนาุ้งร้างใส่ปุ๋ยซั่มล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี(16-20-0)(T5) แมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกต่ำกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) ดินนาุ้ง

ร้างล้างด้วยน้ำจืด(T1) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T2) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยหมัก(T3) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี(15-15-15)ตราเคมีว่าระบุงจุลธาตุ (T4) แมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าแมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินหลังปลูกสูงกว่าดินก่อนปลูก

ตารางที่ 49 เปรียบเทียบค่าแมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ ($\text{cmol}(+) \text{kg}^{-1}$) ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกข้าวไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย และ ใส่ปุ๋ยยูเรีย

ชุดการทดลอง	ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย		ความแตกต่าง	ใส่ปุ๋ยยูเรีย		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
Tc	9.75	10.02	-0.27 ^{ns}	9.80	10.26	-0.46 ^{ns}
T1	10.05	11.22	-1.17 ^{ns}	10.31	10.99	-0.68 ^{ns}
T2	9.68	10.52	-0.84 ^{ns}	9.45	9.88	-0.43 ^{ns}
T3	9.24	10.76	-1.52 ^{ns}	8.80	10.55	-1.75 ^{ns}
T4	9.15	10.54	-1.39 ^{ns}	9.63	10.59	-0.96 ^{ns}
T5	8.71	10.25	-1.54*	8.93	10.51	-1.58 ^{ns}

* แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

** แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ns ไม่แตกต่างทางสถิติ (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ข้าว(ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

แมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 49) พบว่า ดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) ดินนาุ้งร้างล้างด้วยน้ำจืด(T1) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T2) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยหมัก(T3) ดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี (15-15-15)ตราเคมีว่าระบุงจุลธาตุ(T4) และดินนาุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี(16-20-0) (T5) แมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่าแมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินหลังปลูกสูงกว่าดินก่อนปลูก

ดังนั้นจากการที่แมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินหลังปลูกสูงกว่าดินก่อนปลูกข้าว นั้นเป็นไปลักษณะเดียวกันกับค่าความเป็นกรดเป็นด่าง และค่าการนำไฟฟ้าที่สารละลายอิมิตัวที่ 25 องศาเซลเซียส

4.10 กำมะถันที่เป็นประโยชน์

ข้าว(ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

กำมะถันที่เป็นประโยชน์ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 50) พบว่า ดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) กำมะถันที่เป็นประโยชน์ของดินก่อนปลูกสูงกว่าดินหลังปลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ส่วนดินนาทุ่งร้างล้างด้วยน้ำจืด(T1) ดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T2) ดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยหมัก(T3) ดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี(15-15-15)ตราเคมีร่าระบุงจุลธาตุ(T4) และดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี(16-20-0)(T5) กำมะถันที่เป็นประโยชน์ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่ากำมะถันที่เป็นประโยชน์ได้ของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

ตารางที่ 50 เปรียบเทียบค่ากำมะถันที่เป็นประโยชน์ (mg kg^{-1}) ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกข้าวไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย และ ใส่ปุ๋ยยูเรีย

ชุดการทดลอง	ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย		ความแตกต่าง	ใส่ปุ๋ยยูเรีย		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
Tc	34.68	4.65	30.03*	30.10	5.18	24.92 ^{ns}
T1	99.60	45.40	54.20 ^{ns}	56.18	32.82	23.36 ^{ns}
T2	442.81	89.62	353.19 ^{ns}	555.99	84.37	471.62 ^{ns}
T3	381.98	101.01	280.97 ^{ns}	377.70	83.45	294.25 ^{ns}
T4	470.96	173.51	297.45 ^{ns}	338.61	73.49	265.12 ^{ns}
T5	218.09	72.32	145.77 ^{ns}	494.11	124.25	369.86 ^{ns}

* แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

** แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ns ไม่แตกต่างทางสถิติ (เปรียบเทียบโดยวิธี T test)

ข้าว(ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

กำมะถันที่เป็นประโยชน์ของดินก่อนปลูกและหลังปลูก (ตารางที่ 50) พบว่า ดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) ดินนาทุ่งร้างล้างด้วยน้ำจืด(T1) ดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T2) ดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยหมัก(T3) ดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี(15-15-15)ตราเคมีร่าระบุงจุลธาตุ(T4) และดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างน้ำจืดและใส่ปุ๋ยเคมี

(16-20-0)(T5) กำมะถันที่เป็นประโยชน์ของดินก่อนปลูกและหลังปลูกไม่แตกต่างทางสถิติแต่มีแนวโน้มว่ากำมะถันที่เป็นประโยชน์ได้ของดินหลังปลูกต่ำกว่าดินก่อนปลูก

ดังนั้นการลดลงของกำมะถันที่เป็นประโยชน์ในดินหลังปลูกของดินที่ปลูกข้าวขึ้น เหตุผลเป็นเช่นเดียวกับดินที่ปลูกผักบุ้งจีน หน่อไม้ฝรั่ง ผักกาดหอม และผักคะน้า

5. ธาตุอาหารในผักบุ้งจีน หน่อไม้ฝรั่ง ผักกาดหอม และผักคะน้า

5.1 ธาตุอาหารในผักบุ้งจีน

ไนโตรเจน

จากการศึกษาความเข้มข้นของธาตุไนโตรเจนในผักบุ้งจีน (ตารางที่ 51) พบว่า ผักบุ้งจีนที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) เมื่อเปรียบเทียบกับผักบุ้งจีนที่ปลูกบนดินนากุ้งร้าง (T1-T6) มีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ฟอสฟอรัส

จากการศึกษาความเข้มข้นของธาตุฟอสฟอรัสในผักบุ้งจีน (ตารางที่ 51) พบว่า ผักบุ้งจีนที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) เมื่อเปรียบเทียบกับผักบุ้งจีนที่ปลูกบนดินนากุ้งร้าง (T1-T6) มีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ

โพแทสเซียม

จากการศึกษาความเข้มข้นของธาตุโพแทสเซียมในผักบุ้งจีน (ตารางที่ 51) พบว่า ผักบุ้งจีนที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) เมื่อเปรียบเทียบกับผักบุ้งจีนที่ปลูกบนดินนากุ้งร้าง(T1-T6) ความเข้มข้นของธาตุโพแทสเซียมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ยกเว้น ผักบุ้งจีนที่ปลูกบนดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราหัววัวคันไถที่ไม่ระบุจุลธาตุ(T3) และผักบุ้งจีนที่ปลูกบนดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยเคมีตราเคมีรำที่ระบุจุลธาตุ(T4)

โซเดียม

จากการศึกษาความเข้มข้นของธาตุโซเดียมในผักบุ้งจีน (ตารางที่ 51) พบว่า ผักบุ้งจีนที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) เมื่อเปรียบเทียบกับผักบุ้งจีนที่ปลูกบนดินนากุ้งร้าง (T1-T6) ความเข้มข้นของธาตุโซเดียมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) โดยที่ ผักบุ้งจีนที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) มีความเข้มข้นของธาตุโซเดียมต่ำสุด ส่วนผักบุ้งจีนที่ปลูกบนดินนากุ้งร้าง(T1-T6) ความเข้มข้นของธาตุโซเดียมมีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ

จากการศึกษาความเข้มข้นของธาตุอาหารในผักนึ่งจีน พบว่า ผักนึ่งจีนที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างมีไนโตรเจนสูงกว่า และโพแทสเซียมต่ำกว่าผักนึ่งจีนที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ แต่ไนโตรเจน และฟอสฟอรัสไม่มีความแตกต่าง

ตารางที่ 51 ความเข้มข้นของธาตุ N, P, K และ Na ในผักนึ่งจีน และหญ้าขน

ชุดการทดลอง	ผักนึ่งจีน - ความเข้มข้นของธาตุอาหาร (g kg ⁻¹)				หญ้าขน - ความเข้มข้นของธาตุอาหาร (g kg ⁻¹)			
	N	P	K	Na	N	P	K	Na
Tc	18.44 ^a	4.00 ^a	41.35 ^a	1.06 ^b	12.50 ^a	2.18 ^b	32.66 ^a	0.28 ^d
T1	19.95 ^a	4.72 ^a	30.35 ^b	11.53 ^a	6.14 ^c	3.04 ^a	29.13 ^b	1.28 ^{cd}
T2	23.97 ^a	4.95 ^a	29.48 ^b	11.18 ^a	8.86 ^b	3.08 ^a	28.63 ^b	1.84 ^{cd}
T3	18.65 ^a	4.22 ^a	35.89 ^{ab}	11.74 ^a	9.41 ^b	3.17 ^a	30.08 ^b	3.37 ^{ab}
T4	19.65 ^a	4.11 ^a	36.14 ^{ab}	11.64 ^a	8.09 ^b	3.02 ^a	29.19 ^b	1.94 ^{bc}
T5	17.88 ^a	4.65 ^a	33.82 ^b	11.17 ^a	9.13 ^b	3.34 ^a	28.96 ^b	1.60 ^{cd}
T6	19.38 ^a	4.85 ^a	32.49 ^b	11.99 ^a	9.09 ^b	3.12 ^a	29.49 ^b	3.94 ^a
C.V.(%)	32.83	21.54	11.74	15.67	9.10	10.58	3.18	34.9
F-test	ns	ns	*	**	**	**	**	**

* ตัวอักษรที่ต่างกันในระดับเดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P < 0.05)

** ตัวอักษรที่ต่างกันในระดับเดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P < 0.01)

ns ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

5.2 ธาตุอาหารในหญ้าขน

ไนโตรเจน

จากการศึกษาความเข้มข้นของธาตุไนโตรเจนในหญ้าขน (ตารางที่ 51) พบว่า หญ้าขนที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) เมื่อเปรียบเทียบกับหญ้าขนที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้าง (T1-T6) ความเข้มข้นของธาตุไนโตรเจนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P<0.01) โดยที่หญ้าขนที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) มีความเข้มข้นของธาตุไนโตรเจนสูงสุด

ฟอสฟอรัส

จากการศึกษาความเข้มข้นของธาตุฟอสฟอรัสในหญ้าขน (ตารางที่ 51) พบว่า หญ้าขนที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) เมื่อเปรียบเทียบกับหญ้าขนที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้าง

(T1-T6) ความเข้มข้นของธาตุฟอสฟอรัสมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) โดยที่หญ้าชนที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกึ่งกุลาดำ(Tc) มีความเข้มข้นของธาตุฟอสฟอรัสต่ำสุด

โพแทสเซียม

จากการศึกษาความเข้มข้นของธาตุโพแทสเซียมในหญ้าชน (ตารางที่ 51) พบว่า หญ้าชนที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกึ่งกุลาดำ(Tc) เมื่อเปรียบเทียบกับหญ้าชนที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้าง (T1-T6) ความเข้มข้นของธาตุโพแทสเซียมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) โดยที่หญ้าชนที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกึ่งกุลาดำ(Tc) มีความเข้มข้นของธาตุโพแทสเซียมสูงสุด

โซเดียม

จากการศึกษาความเข้มข้นของธาตุโซเดียมในหญ้าชน (ตารางที่ 51) พบว่า หญ้าชนปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกึ่งกุลาดำ(Tc) เมื่อเปรียบเทียบกับหญ้าชนที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้าง(T1-T6) ความเข้มข้นของธาตุโซเดียมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) โดยที่หญ้าชนที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกึ่งกุลาดำ(Tc) มีความเข้มข้นของธาตุโซเดียมต่ำสุด

จากการศึกษาความเข้มข้นของธาตุอาหารในหญ้าชน พบว่า หญ้าชนที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างมีโซเดียม และฟอสฟอรัสสูงกว่า หญ้าชนที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกึ่งกุลาดำ แต่ไนโตรเจน และโพแทสเซียมต่ำกว่า

5.3 ธาตุอาหารในผักกาดหอม (ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

ไนโตรเจน

จากการศึกษาความเข้มข้นของธาตุไนโตรเจนในผักกาดหอม (ตารางที่ 52) พบว่า ผักกาดหอมที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกึ่งกุลาดำ(Tc) เมื่อเปรียบเทียบกับผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้าง(T1-T6) มีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ ยกเว้นผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนาทุ่งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืด(T1) ความเข้มข้นของธาตุไนโตรเจนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) โดยที่ผักกาดหอมที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกึ่งกุลาดำ(Tc) มีความเข้มข้นของธาตุไนโตรเจนสูงสุด

ฟอสฟอรัส

จากการศึกษาความเข้มข้นของธาตุฟอสฟอรัสในผักกาดหอม (ตารางที่ 52) พบว่า ผักกาดหอมที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกึ่งกุลาดำ(Tc) เมื่อเปรียบเทียบกับผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนา

กึ่งร้าง(T1-T6) ความเข้มข้นของธาตุฟอสฟอรัสมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) โดยที่ผักกาดหอมที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกึ่งกุลาดำ(Tc) มีความเข้มข้นของธาตุฟอสฟอรัสต่ำสุด

ตารางที่ 52 ความเข้มข้นของธาตุ N, P,K และNa ในผักกาดหอม(ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย)และผักคะน้า(ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

ชุดการทดลอง	ผักกาดหอม - ความเข้มข้นของธาตุอาหาร (gkg ⁻¹)				ผักคะน้า - ความเข้มข้นของธาตุอาหาร (g kg ⁻¹)			
	N	P	K	Na	N	P	K	Na
Tc	29.39 ^a	3.65 ^c	38.57 ^c	0.89 ^b	33.87 ^a	1.77 ^b	26.74 ^a	1.15 ^b
T1	20.98 ^b	5.48 ^b	38.86 ^c	9.89 ^a	18.37 ^b	4.09 ^a	16.74 ^{ab}	14.03 ^a
T2	26.35 ^{ab}	8.02 ^a	42.58 ^{bc}	11.03 ^a	11.86 ^b	2.40 ^b	14.46 ^b	15.55 ^a
T3	27.18 ^a	7.07 ^{ab}	47.55 ^{ab}	10.53 ^a	15.55 ^b	2.32 ^b	15.36 ^{ab}	12.20 ^a
T4	27.90 ^a	6.20 ^{ab}	51.03 ^a	11.72 ^a	14.62 ^b	2.64 ^{ab}	15.70 ^{ab}	13.62 ^a
T5	29.06 ^a	7.10 ^{ab}	47.78 ^{ab}	12.96 ^a	15.85 ^b	3.23 ^{ab}	14.53 ^b	16.62 ^a
T6	28.86 ^a	7.21 ^{ab}	51.34 ^a	11.53 ^a	11.55 ^b	2.88 ^{ab}	15.44 ^{ab}	12.92 ^a
C.V.(%)	8.99	7.40	3.49	14.13	31.97	23.42	26.12	16.88
F-test	*	**	**	**	*	*	*	**

* ตัวอักษรที่แตกต่างกันในสดมภ์เดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

** ตัวอักษรที่แตกต่างกันในสดมภ์เดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$)

ns ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

โพแทสเซียม

จากการศึกษาความเข้มข้นของธาตุโพแทสเซียมในผักกาดหอม (ตารางที่ 52) พบว่า ผักกาดหอมที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกึ่งกุลาดำ(Tc) เมื่อเปรียบเทียบกับผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนา กึ่งร้าง(T1-T6) ความเข้มข้นของธาตุโพแทสเซียมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) โดยที่ผักกาดหอมที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกึ่งกุลาดำ(Tc) มีความเข้มข้นของธาตุโพแทสเซียมต่ำสุด

โซเดียม

จากการศึกษาความเข้มข้นของธาตุโซเดียมในผักกาดหอม (ตารางที่ 52) พบว่า ผักกาดหอมที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกึ่งกุลาดำ(Tc) เมื่อเปรียบเทียบกับผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนา

กุ้งร้าง(T1-T6) ความเข้มข้นของธาตุโซเดียมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.01$) โดยที่ผักกาดหอมที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) มีความเข้มข้นของธาตุโซเดียมต่ำสุด ส่วนผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนากุ้งร้าง(T1-T6) ความเข้มข้นของธาตุโซเดียมมีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ

จากการศึกษาความเข้มข้นของธาตุอาหารในผักกาดหอม(ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย) พบว่า ผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนากุ้งร้างมีโซเดียม ฟอสฟอรัส และโพแทสเซียมสูงกว่าผักกาดหอมที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ แต่ไนโตรเจนต่ำกว่า

5.4 ธาตุอาหารในผักคะน้า (ไม่ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

ไนโตรเจน

จากการศึกษาความเข้มข้นของธาตุไนโตรเจนในผักคะน้า (ตารางที่ 52) พบว่า ผักคะน้าที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) เมื่อเปรียบเทียบกับผักคะน้าที่ปลูกบนดินนากุ้งร้าง(T1-T6) ความเข้มข้นของธาตุไนโตรเจนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) โดยที่ผักคะน้าที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) มีความเข้มข้นของธาตุไนโตรเจนสูงสุด

ฟอสฟอรัส

จากการศึกษาความเข้มข้นของธาตุฟอสฟอรัสในผักคะน้า (ตารางที่ 52) พบว่า ผักคะน้าที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) เมื่อเปรียบเทียบกับผักคะน้าที่ปลูกบนดินนากุ้งร้าง(T1-T6) ความเข้มข้นของธาตุฟอสฟอรัสมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) โดยที่ผักคะน้าที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) มีความเข้มข้นของธาตุฟอสฟอรัสต่ำสุด

โพแทสเซียม

จากการศึกษาความเข้มข้นของธาตุโพแทสเซียมในผักคะน้า (ตารางที่ 52) พบว่า ผักคะน้าที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) เมื่อเปรียบเทียบกับผักคะน้าที่ปลูกบนดินนากุ้งร้าง(T1-T6) ความเข้มข้นของธาตุโพแทสเซียมมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) โดยที่ผักคะน้าที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) มีความเข้มข้นของธาตุโพแทสเซียมสูงสุด

โซเดียม

จากการศึกษาความเข้มข้นของธาตุโซเดียมในผักคะน้า (ตารางที่ 52) พบว่า ผักคะน้าที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) เมื่อเปรียบเทียบกับผักคะน้าที่ปลูกบนดินนากุ้งร้าง(T1-T6) ความเข้มข้นของธาตุโซเดียมมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.01$) โดย

ที่ผักคะน้าที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ(Tc) มีความเข้มข้นของธาตุโซเดียมต่ำสุด ส่วนผักคะน้าที่ปลูกบนดินนากุ้งร้าง(T1-T6) ความเข้มข้นของธาตุโซเดียมมีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ

จากการศึกษาความเข้มข้นของธาตุอาหารในผักคะน้า(ไม้ใส่ปุ๋ยยูเรีย) พบว่า ผักคะน้าที่ปลูกบนดินนากุ้งร้างมีโซเดียม และฟอสฟอรัสสูงกว่าผักคะน้าที่ปลูกบนดินทั่วไปที่ไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ แต่ไนโตรเจน และโพแทสเซียมต่ำกว่า

5.5 ธาตุอาหารในผักกาดหอม (ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

จากการศึกษาความเข้มข้นของธาตุไนโตรเจนของธาตุฟอสฟอรัส และธาตุโซเดียมในผักกาดหอม (ตารางที่ 53) พบว่า ผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนากุ้งร้าง(T1-T6) มีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ แต่ความเข้มข้นของธาตุโพแทสเซียมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) โดยที่ผักกาดหอมที่ปลูกบนดินนากุ้งร้างใส่ยิปซัมล้างด้วยน้ำจืดใส่แกลบและปุ๋ยคอก(T5) มีความเข้มข้นของธาตุโพแทสเซียมสูงสุด

5.6 ธาตุอาหารในผักคะน้า (ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

จากการศึกษาความเข้มข้นของธาตุไนโตรเจน ธาตุฟอสฟอรัส ธาตุโพแทสเซียม และธาตุโซเดียมในผักคะน้า (ตารางที่ 53) พบว่า ผักคะน้าที่ปลูกบนดินนากุ้งร้าง(T1-T6) มีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตารางที่ 53 ความเข้มข้นของธาตุ N, P, K และ Na ในผักกาดหอม(ใส่ปุ๋ยยูเรีย) และผักคะน้า(ใส่ปุ๋ยยูเรีย)

ชุดการทดลอง	ผักกาดหอม - ความเข้มข้นของธาตุอาหาร (g.kg ⁻¹)				ผักคะน้า - ความเข้มข้นของธาตุอาหาร (g.kg ⁻¹)			
	N	P	K	Na	N	P	K	Na
T2+ยูเรีย	37.29 ^a	5.01 ^a	45.91 ^b	14.48 ^a	21.71 ^a	2.98 ^a	20.27 ^a	14.50 ^a
T3+ยูเรีย	38.90 ^a	4.49 ^a	54.33 ^{ab}	14.62 ^a	29.49 ^a	3.34 ^a	24.17 ^a	17.69 ^a
T4+ยูเรีย	37.72 ^a	5.42 ^a	58.13 ^a	14.40 ^a	21.62 ^a	3.26 ^a	23.41 ^a	12.02 ^a
T5+ยูเรีย	37.80 ^a	5.37 ^a	58.96 ^a	14.72 ^a	27.94 ^a	4.30 ^a	25.26 ^a	11.76 ^a
T6+ยูเรีย	39.61 ^a	5.40 ^a	53.68 ^{ab}	13.62 ^a	26.63 ^a	3.39 ^a	28.37 ^a	10.69 ^a
C.V.(%)	12.22	12.25	4.91	3.77	23.80	13.73	12.07	23.84
F-test	ns	ns	*	ns	ns	ns	ns	ns

* ตัวอักษรที่แตกต่างกันในสดมภ์เดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

** ตัวอักษรที่แตกต่างกันในสดมภ์เดียวกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$)

ns ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

สำหรับความเข้มข้นของไนโตรเจนได้มีการทดลองในห้องปฏิบัติการและเรือนกระจกเป็นจำนวนมากพบว่าระดับความเข้มข้นของเกลือสามารถลดไนโตรเจนที่สะสมในพืชได้(Cram, 1973; Pessaraki and Tucker, 1988; Feigin *et al.*, 1991; Pessaraki, 1991; Al-Rawahy *et al.*, 1992) นอกจากนี้แล้วโซเดียมสามารถนำไปสู่การขาดแคลนโพแทสเซียมในพืชหลายชนิดได้เช่น มะเขือเทศ(Song and Fujiyama, 1996; Lopez and Satti, 1996) ผักขม (Chow *et al.*, 1990) ยี่หระ(Graifenberg *et al.*, 1996) และ ข้าวโพด (Botella *et al.*, 1997) แต่ในพืชบางชนิดความเข้มข้นของเกลือก็ส่งเสริมการเพิ่มความเข้มข้นของโพแทสเซียม เช่น เนื้อเยื่อของใบถั่ว(Meiri *et al.*, 1971) และจากการศึกษาส่วนใหญ่แล้วความเข้มข้นของเกลือลดความเข้มข้นของฟอสฟอรัสในเนื้อเยื่อพืช(Sharpley *et al.*, 1992) แต่ได้มีบางการศึกษาเช่นกันที่พืชบางชนิดความเข้มข้นของเกลือบางที่อาจไปเพิ่มหรือไม่ก็ไม่มีผลต่อการดูดฟอสฟอรัส(Grattan and Grieve, 1994)

ความเข้มข้นของเกลือจะมีผลหรือไม่มีผลต่อการดูดธาตุอาหาร ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับพืชแต่ละชนิด พืชต่างชนิดกันก็มีความสามารถในการดูดธาตุอาหารได้ต่างกัน